

Chulalongkorn University

Chula Digital Collections

Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)

2022

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ณัฐภาส รัชตะกุลธารัง
คณะครุศาสตร์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd>

Part of the [Educational Administration and Supervision Commons](#)

Recommended Citation

รัชตะกุลธารัง, ณัฐภาส, "แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย" (2022). *Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD)*. 6376.
<https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/6376>

This Thesis is brought to you for free and open access by Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Chulalongkorn University Theses and Dissertations (Chula ETD) by an authorized administrator of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการ
ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2565

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF PRIVATE KINDERGARTENS
IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF EARLY CHILDHOOD'S SELF-CARE SKILLS

Miss Nathapha Ratchatakulthumrong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership

FACULTY OF EDUCATION

Chulalongkorn University

Academic Year 2022

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน
กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก
ปฐมวัย

โดย

น.ส.ณัฐภาส รัชตะกุลธำรง

สาขาวิชา

บริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้าย

คณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.พฤษี ศรีบุญรัตนพิทักษ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้าย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารมณ์)

ณฐภัฏ รัชตะกุลธำรง : แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย. (APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF EARLY CHILDHOOD'S SELF-CARE SKILLS) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบบรรยายประชากรในการวิจัยคือ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งสิ้น 212 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไป วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ในการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ผลวิจัยพบว่า

1) สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.358$, $SD = 0.549$) และสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.589$, $SD = 0.509$) เมื่อวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นรายด้าน พบว่าด้านการประเมินพัฒนาการมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด ($PNI_{modified} = 0.058$) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.056$) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.054$) และด้านการจัดประสบการณ์มีความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.044$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย รายข้อย่อยที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดเหมือนกันทั้ง 4 ด้านคือทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัย

2) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีทั้งสิ้น 4 แนวทางหลัก 8 แนวทางย่อย และ 16 วิธีดำเนินการ ซึ่งเรียงลำดับความต้องการจำเป็นดังนี้ แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน แนวทางหลักที่ 3 จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน และแนวทางหลักที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

สาขาวิชา บริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565

ลายมือชื่อนิติ
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

6480022127 : MAJOR EDUCATIONAL MANAGEMENT

KEYWORD: Academic management Priority Needs self-care skills of early childhood children

Nathapha Ratchatakulthumrong : APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF EARLY CHILDHOOD'S SELF-CARE SKILLS. Advisor: Assoc. Prof. SUKANYA CHAEMCHOY, Ph.D.

This research aims to 1) Study current conditions desirable conditions and needs of Academic Administrative Development of Private Kindergartens in Bangkok 2) To develop academic management guidelines of Private Kindergartens in Bangkok Based on The Concept of Self-Care Skills of Early Childhood Children Descriptive Method Research was used. The population in the research was Private Kindergarten in Bangkok Under the Office of the Private Education Commission By purposive sampling, the informants were administrator or teacher Private Kindergarten in Bangkok There were 212 students under the Office of the Private Education Commission. The research tools were questionnaires and appropriateness and feasibility assessment forms. Quantitative data were analyzed by descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, standard deviation and content analysis and needed index values were used ($PNI_{modified}$) to prioritize needs the results of the research found that,

1) The current state of academic administration of Private Kindergartens in Bangkok Based on the Concept of Self-Care Skills of Early Childhood Children the overall desirable condition was at the high level ($X = 4.358$, $SD = 0.549$) and the overall desirable condition was at the highest level ($X = 4.589$, $SD = 0.509$) It was found that developmental assessment was the most needed ($PNI_{modified} = 0.058$), followed by curriculum development ($PNI_{modified} = 0.056$) Media and learning resources ($PNI_{modified} = 0.054$) and experience management were the least needed ($PNI_{modified} = 0.044$), respectively, The sub-items that have the same highest needs in all 4 aspects are Self-Care Skills of Early Childhood Children safety skills.

2) Academic Administration Development Guidelines for Private Kindergartens in Bangkok Based on the Concept of Self-Care Skills of Early Childhood Children, there are a total of 4 main approaches, 8 sub-appraisals, and 16 action methods. The order of needs is as follows: Method 1 Develop a tool to measure and assess the development of learners that focuses on Self-Care Skills of Early Childhood Children Skills for helping with household chores. Method 2: Develop a developmental assessment method curriculum that focuses on Self-Care Skills of early childhood children. Skills for helping with housework. Approach 3 Organize the environment. Media and external learning resources that focus on Self-Care Skills of early childhood children, housework skills, and approach 4 organize teaching and learning activities that are suitable for learning to develop Self-Care Skills of Early Childhood Children in helping with housework.

Field of Study: Educational Management

Student's Signature

Academic Year: 2022

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นในการดำเนินการวิจัยให้มีคุณภาพ รวมทั้ง ศาสตราจารย์ ดร.พทุทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรารมณ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาและชี้แนะแนวทางอันเป็นประโยชน์ในการแก้ไข ขัดเกลางานวิจัยให้ถูกต้องและเสร็จสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษา และที่สำคัญคือ กระบวนการคิดและการเป็น ผู้บริหารที่จะมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้วิจัยขอขอบคุณจากคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้หากขาดผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตวรรณ มีสมสาร ดร.กิตติมา บุญยศ ดร.ภัทราวุฒิ รักกลิ่น ดร.สมชาย สังข์สี และอาจารย์ ดร. อภิรดี จรรย์รังสีโรจน์ ผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง ขอขอบพระคุณ ชิสเตอร์ดร.สมพิศ กตัญญู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาตล ดร.กิตติมา บุญยศ อาจารย์ ดร. พงษ์ลิขิต เพชรผล นายมงคล ตีระดิเรก รวมถึงผู้อำนวยการและครูโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครทั้ง 212 แห่ง ที่มีส่วนช่วยให้การดำเนินกระบวนการวิจัยของผู้วิจัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพ

ท้ายที่สุดนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัว ผู้สนับสนุนโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนการ ดำเนินชีวิต ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่คอยแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ณฐภาส รัชตะกุลธำรง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญรูปภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	3
1.3 วัตถุประสงค์	4
1.4 นิยามศัพท์	4
1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	1
1.6 ขอบเขตการวิจัย.....	2
1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	2
1.6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	2
1.6.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษา.....	2
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย.....	3
2.1.1 ความหมายของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน	3
2.1.2 องค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน	5

2.1.3 ความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน.....	13
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ	15
2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ	15
2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ	15
2.2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการในสถานศึกษาปฐมวัย	16
2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน	29
2.3.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย	29
2.3.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	30
2.3.3 มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ	33
2.3.4 แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน	39
2.3.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554.....	40
2.3.6 จำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน,2565)	44
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
2.4.1 งานวิจัยด้านการบริหารวิชาการ.....	46
2.4.2 งานวิจัยด้านทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	49
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	51
ขั้นตอนที่1 ศึกษาแนวคิดเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	51
1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	51
1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	52

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการ บริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย.....	52
2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
2.3 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้	53
2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	55
ขั้นตอนที่ 3 พัฒนา(ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	56
3.1 แหล่งข้อมูล.....	56
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	56
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	56
ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้และนำเสนอ(ร่าง)แนวทางการ บริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย.....	57
4.1 ผู้ให้ข้อมูล	57
4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	58
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	58
4.5 การนำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	58
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	65
2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการ บริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ	65
2.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ..	66
2.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร	70
2.1.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์	74
2.1.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้	77
2.1.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ.....	80
2.1.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดย ภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ	84
2.1.7 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณา ตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	87

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	89
3.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	89
แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	99
แนวทางหลักที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	100
แนวทางหลักที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	100
แนวทางหลักที่ 4 การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	101
3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	102
3.3 การปรับปรุง (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีความเหมาะสม และเป็นไปได้ เป็นแนวทางฉบับสมบูรณ์	107
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	112
5.1 สรุปผลการวิจัย	112
5.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ	112
5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร	115

5.1.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์	117
5.1.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้	118
5.1.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ.....	120
5.1.6 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	122
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	126
5.2.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	126
5.2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย.....	126
5.2.3 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	132
5.3 ข้อเสนอแนะ	133
5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	133
5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	134
บรรณานุกรม.....	136
ภาคผนวก.....	142
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	143
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง	145

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	147
ภาคผนวก ง การวิเคราะห์ผลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	171
ภาคผนวก จ หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	177
ประวัติผู้เขียน	192

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 องค์ประกอบทักษะการช่วยเหลือตนเอง	9
ตารางที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัย	18
ตารางที่ 3 ตัวบ่งชี้การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและสภาพที่พึงประสงค์ใน หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560	21
ตารางที่ 4 ข้อมูลจำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน คณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2565)	46
ตารางที่ 5 สรุปขั้นตอนการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละขั้นตอน	60
ตารางที่ 6 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	63
ตารางที่ 7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ	66
ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร	71
ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์	75
ตารางที่ 10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้	78
ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ	81

ตารางที่ 12 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตาม ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	85
ตารางที่ 13 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อย ของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	87
ตารางที่ 14 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	91
ตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	102

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	1
แผนภาพที่ 2 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	111

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการวิจัย

เด็กปฐมวัยเป็นเด็กในวัยเริ่มแรกของชีวิตนับเป็นทรัพยากรที่มีค่ายิ่ง เป็นความหวังของครอบครัว เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ อนาคตของประเทศชาติจึงขึ้นอยู่กับคุณภาพของเด็ก (ฐิตียา เนตรวงษ์, 2558) เด็กที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ มีพัฒนาการในทุกๆด้าน ในวัยนี้จะเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการในช่วงอื่นๆของชีวิตอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาการทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และจริยธรรม ซึ่งจะเป็นผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานที่สำคัญที่สุด เป็นงานหลักและหัวใจของการดำเนินงานของโรงเรียน เนื่องจากจุดประสงค์อันดับแรกในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาคือการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมต่างๆเพื่อพัฒนาเด็กงานอื่นๆ เป็นงานที่สอดแทรกเข้ามาเพื่อสนับสนุนให้งานวิชาการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สถานศึกษาจะต้องบริหารจัดการงานวิชาการให้สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย(สุภัค โอฬารพิริยกุล, 2556) การศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2561 ได้กำหนดหลักการบริหารวิชาการที่เน้นปูพื้นฐานวิชาต่างๆ ในรูปของกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เด็กจะเรียนรู้ได้ดีกว่า เช่น การสอนให้เด็กเป็นคนอื้อเพื่อเผื่อแผ่ อดทน หรือทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันของเด็ก

การบริหารงานวิชาการในระดับปฐมวัยนั้น มีความแตกต่างจากการบริหารงานวิชาการในระดับการศึกษาอื่น คือในการบริหารงานวิชาการในระดับที่สูงขึ้นไปจะมุ่งเน้นในเรื่องเนื้อหาสาระทางวิชาการแต่สำหรับเด็กปฐมวัยนี้มุ่งพัฒนาการและเตรียมความพร้อมด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคม และสติปัญญา เพื่อพร้อมที่จะเขาเรียนต่อในระดับการศึกษาภาคบังคับจุดเน้นของกิจกรรมคือจัดให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กลักษณะเน้นในตัวเด็กคือ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน(สุภาพร ปานหอม , 2564) ทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน (Self-Care Skills) มีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยโดยช่วยให้เด็กมีพัฒนาการแบบองค์รวม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีลักษณะใฝ่รู้ เป็นที่รักของผู้อื่น และมีความพร้อมที่จะเรียนในระดับต่อไป (นงลักษณ์ สีนสืบผล, 2539) ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการที่ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการช่วยเหลือตนเองดังเห็นได้จากมาตรฐานการศึกษาาระดับปฐมวัย พ.ศ. 2561 ที่ได้กำหนดให้ มาตรฐานที่ 1 คุณภาพเด็ก ในหัวข้อ 1.3 มีพัฒนาการด้านสังคม ช่วยเหลือตนเอง และเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในมาตรฐาน

ที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 การมีทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน โดยกำหนดสภาพที่พึงประสงค์ในช่วงวัยต่างๆ ได้แก่ อายุ 3-4 ปี ควรจะแต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ รับประทานอาหารด้วยตนเอง ใช้ห้องน้ำห้องส้วมโดยมีผู้ช่วยเหลือ อายุ 4-5 ปี ควรแต่งตัวได้ด้วยตนเอง รับประทานอาหารด้วยตนเอง ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง อายุ 5-6 ปี ควรแต่งตัวด้วยตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

แม้ว่าความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยจะเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป แต่ในปัจจุบันยังพบปัญหาว่าเด็กไทยมีปัญหาเสี่ยงยากขึ้น สมาธิน้อย ก้าวร้าว ไม่อดทนช่วยเหลือตนเองได้น้อยลง เพราะครู และผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กปฐมวัยไม่มากพอ (ธิดา พิทักษ์สินสุข, 2559 อ้างถึงใน จุฬินทิพา นพคุณ, 2562) โดยสาเหตุหนึ่งนั้นอาจเกิดจากการที่เด็กปฐมวัยถูกเร่งรัดพัฒนาการด้านวิชาการทั้งการเขียนการอ่านที่เกินวัย ทำให้เด็กถูกพัฒนาทักษะเพียงด้านเดียว ส่งผลให้เด็กขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ขาดทักษะในการทำงานร่วมกับคนอื่น และขาดทักษะความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น (จุฬินทิพา นพคุณ, 2562) ดังนั้นสถานศึกษาปฐมวัยจึงควรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนโดยเน้นให้เด็กได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองต่อไป

เด็กปฐมวัยเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการในทุกด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การสร้างทักษะการดูแลตนเองจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเพราะจะทำให้เด็กเกิดความมั่นใจ กล้าทดลอง มีทักษะล้มแล้วลุกไวซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ดังนั้นการศึกษาถึงแนวทางการบริหารวิชาการทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลจึงมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้มีการปรับหลักสูตรการศึกษาใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจประเทศไทย จึงได้กำหนดนโยบายไว้เป็นแนวทางในแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (วรรณานันดาเขียน, 2560) กระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยถึงผลการศึกษาไทยที่ผ่านมา พบว่า พัฒนาการของเด็กแรกเกิดถึงอายุ 5 ปี ในช่วงปีพ.ศ. 2553-2557 มีพัฒนาการสมวัยลดลงจากร้อยละ 73.4 เป็นร้อยละ 72.7

ศวิตา ประพันธ์พจน์ (2560) และในยุคปัจจุบัน เป็นยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ผ่านระบบดิจิทัล จึงส่งผลกระทบต่อเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นวัยที่ไม่เหมาะกับการใช้เทคโนโลยี เช่น การเล่นเกมถือ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ และการดูโทรทัศน์ เพราะทำให้เด็กขาดทักษะในการใช้ชีวิต ทักษะการเข้าสังคมและการอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการมีความเชื่อของผู้ปกครอง และสถานศึกษาที่ผิดที่เน้นเพียงแต่ส่งเสริมพัฒนาทักษะทางด้านปัญญา (Cognitive

Skills) เพียงด้านเดียว กล่าวคือผู้ปกครอง ไทยต้องการให้ลูกเป็นคนเก่ง เน้นวิชาการ อ่านออกและเขียนได้คล่อง จึงทำให้เด็กขาดโอกาสในการได้เล่นได้ฝึก และได้ปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ซึ่งทักษะเหล่านี้คือทักษะทางด้านพฤติกรรม (Non-Cognitive Skills) ที่สำคัญ จนปัจจุบันประเทศไทยมีแนวโน้มว่าเด็กปฐมวัยจะอ่อนแอลงจนไม่สามารถดูแลตนเองได้ตามวัย และมีทักษะการดูแลตนเองไม่เพียงพอที่จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเองได้ ซึ่งทักษะดังกล่าวจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังและพัฒนาในวัยแห่งการเริ่มต้นการเรียนรู้ และหากทักษะดังกล่าวไม่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับวัย ก็จะทำให้เด็กเกิดการบกพร่องต่อการเรียนรู้

เด็กในกรุงเทพมหานครมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาการขาดทักษะการดูแลตนเองมากกว่าเด็กในภูมิภาคอื่นทั้งนี้เนื่องจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากและรวดเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น อาทิ การเพิ่มขึ้นของครอบครัวเดี่ยว การเข้าสู่ตลาดแรงงานเพิ่มขึ้นของผู้หญิง ทำให้เด็กในกรุงเทพมหานครมีโอกาสน้อยกว่าที่จะได้รับการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองจากผู้ปกครอง อีกทั้งการแข่งขันเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนประถมศึกษาทำให้ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะวิชาการเป็นหลัก และเมื่อพิจารณาสถิติจำนวนเด็กระดับก่อนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2564 จำแนกตามสังกัดโรงเรียน พบว่าในส่วนโรงเรียนเอกชนจะมีจำนวนทั้งสิ้น 84,273 คน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีจำนวนทั้งสิ้น 37,820 คน และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานครมีจำนวนทั้งสิ้น 5,373 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเด็กระดับก่อนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่เรียนในโรงเรียนเอกชน

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

1.2 คำถามการวิจัย

1) สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างไร

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
- 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

1.4 นิยามศัพท์

ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย หมายถึง การที่เด็กปฐมวัย มีความสามารถในการปฏิบัติตนเองในชีวิตประจำวันได้อย่างอิสระ ซึ่งเกิดจากการพัฒนาหรือเอาชนะอุปสรรคได้ด้วยตนเอง โดยสามารถจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย

ทักษะการดูแลตนเองด้านโภชนาการ หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการรับประทานอาหารและการดื่มน้ำ การทานอาหารตรงเวลา การเลือกทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ และการหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ

ทักษะการดูแลตนเองด้านสุขอนามัย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการใช้ห้องน้ำ การอาบน้ำ การล้างมือ การแปรงฟัน การตัดเล็บ การไอ หรือจาม การหิวนม การล้างผักและผลไม้ และการให้ความร่วมมือกับการดูแลสุขภาพ

ทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้าน หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการเก็บของเล่น การทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ ช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

ทักษะการดูแลตนเองด้านการแต่งกาย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการใส่รองเท้า การใส่เสื้อผ้าถูกวิธี การติดและปลดกระดุมและซิป การผูกและคลายเชือกรองเท้า และการเลือกชุดที่จะใส่ได้ด้วยตนเอง

ทักษะการดูแลตนเองด้านความปลอดภัย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ และให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กอายุระหว่าง 3 - 6 ปี และเป็นเด็กที่ศึกษาอยู่ในสถานศึกษาปฐมวัยในกรุงเทพมหานครที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาระดับปฐมวัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

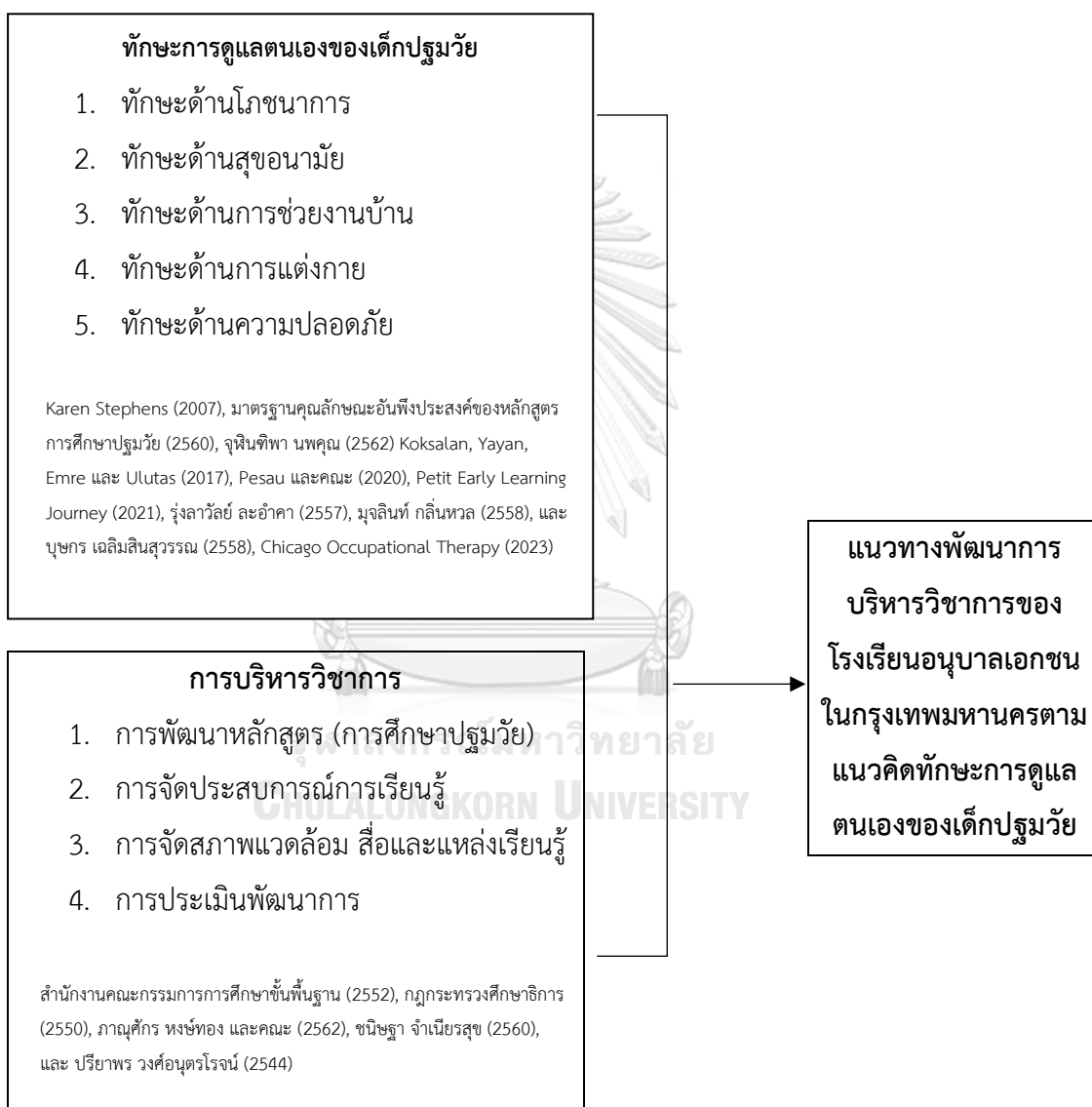
การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

การประเมินพัฒนาการ หมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และพัฒนาการต่างๆของผู้เรียน เกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาปฐมวัย

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการบริหารวิชาการและทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้วิจัยได้แนวทางในการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ตามกรอบแนวคิดต่อไปนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.6 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัย ดังนี้

1.6.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีขอบเขตดังนี้ 1) การบริหารวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการประเมินพัฒนาการ 2) ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย

1.6.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน

1.6.3 ขอบเขตด้านระยะเวลาการศึกษา

การศึกษาแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้กำหนดเริ่มต้นศึกษาในเดือน กันยายน พ.ศ. 2565 สิ้นสุดการดำเนินการศึกษาในเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2566

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1) โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครมีการพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2) ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สามารถนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยไปใช้ในการบริหารโรงเรียน

3) นักเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครได้รับการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียนรู้ในระดับต่อไปของเด็ก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษา ค้นคว้า หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปเป็น แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

- 2.1.1 ความหมายของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน
- 2.1.2 องค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน
- 2.1.3 ความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย

- 2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ
- 2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ
- 2.2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการในสถานศึกษาปฐมวัย

2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน

- 2.3.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย
- 2.3.2 หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
- 2.3.3 มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
- 2.3.4 แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน
- 2.3.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.

2554

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีรายละเอียดดังนี้

- 2.4.1 งานวิจัยด้านการบริหารวิชาการ
- 2.4.2 งานวิจัยด้านทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2.1.1 ความหมายของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

ศูนย์พัฒนาศึกษาแห่งประเทศไทย (2529) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการดูแลตนเอง หมายถึง การเรียนรู้ที่让孩子ดูแลตนเองเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การแต่งกาย การทำความสะอาดร่างกายเป็นทักษะแรกๆที่เด็กควรได้รับการเรียนรู้ รวมถึงการเรียนรู้การอยู่กับผู้อื่นและ

ครอบครัว ความสามารถในการดูแลตนเองเกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเองให้อิสระในครอบครัวและชุมชน

ประภัสสร ปรีเอี่ยม (2539) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการดูแลตนเอง หมายถึง ทักษะการดูแลตนเองเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด ที่ได้จำเป็นต้องเรียนรู้จนสามารถปฏิบัติได้และเกิดเป็นความเคยชิน ติดตัวนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แม้ว่าผู้ฝึกจะต้องลำบากและใช้ เวลาอย่างมากกับเด็กในการฝึกทักษะ แต่ผลที่ได้รับจะมีค่ามหาศาลทั้ง ต่อเด็กและผู้เกี่ยวข้อง เด็กจะเกิดความภาคภูมิใจในตัวเองทั้ง ยังช่วยเสริมสร้างสุขภาพจิตของครอบครัวให้ดีขึ้นด้วย

ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์ (2549) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการดูแลตนเองหมายถึง การช่วยเหลือตนเองเป็นความสามารถที่พัฒนาผสมผสานจากทักษะการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย การประสานการทำงานระหว่างตากับมือ เพื่อทำกิจกรรมต่างๆนอกจากนี้ยังอาศัยความสามารถในการฟัง เข้าใจ และปฏิบัติตามคำร้อง รวมทั้งการสื่อสารกับคนอื่นให้เข้าใจ

กุลยา ก่อสุวรรณ (2553) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการดูแลตนเอง เป็นทักษะจำเป็นที่ช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่อย่างอิสระและพึ่งพาผู้อื่นน้อยที่สุด

ประไพ ประดิษฐ์สุขถาวร (2555) ได้ให้ความหมายของทักษะการดูแลตนเอง คือการที่เด็กสามารถที่จะดำเนินชีวิตประจำวัน ทำการเรียนรู้ การเข้าอยู่ร่วมกับสังคม รวมถึงสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงตามสภาพสังคมและแวดล้อม ได้เป็นอย่างดี

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2559) กล่าวว่า ทักษะการดูแลตนเอง หมายถึง ความสามารถในการแก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่โดยการเฝ้าหาความรู้การพัฒนาความรู้ที่เด็กสามารถใช้ชีวิตและทักษะการดำเนินชีวิต ร่วมกับสังคมและการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย เพื่อที่เด็กจะสามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันอย่างมีความสุข

สถาบันราชานุกูล (2560) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการดูแลตนเอง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันในด้านต่างๆ

Chicago Occupational Therapy (2023) ได้ให้ความหมายเหตุการณ์สำคัญในการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยแบ่งเป็น 8 ระยะ 1) ช่วงอายุ 6 เดือน เด็กควรได้รับทักษะด้านการรับประทานอาหารและดื่มน้ำ โดยการจับและดื่มนมได้ด้วยตนเอง 2) ช่วงอายุ 8-6 เดือน เด็กควรได้รับทักษะการรับประทานอาหารและดื่มน้ำโดยการหยิบ จับหลอด อาหาร ช้อน เองได้ 3) ช่วงอายุ 1-2 ปี เด็กควรได้รับทักษะการรับประทานอาหารและดื่มน้ำ โดยการคีบจากถ้วยและจับช้อนทานอาหารเองได้ สามารถถอดเสื้อ รองเท้าเองได้ สามารถล้างส่วนต่างๆของร่างกาย เริ่มรู้จักระวังถึงความปลอดภัย และรู้จักการหลับพักผ่อนอย่างเป็นเวลา 4) ช่วงอายุ 2-3 ปี สามารถเลือกหยิบเสื้อผ้า ถอดเสื้อ รองเท้า ถอดชิปกระดุมได้ สามารถแปรงฟัน ล้างมือ สามารถบอกความต้องการเข้าห้องน้ำ และนั่งโถส้วม ด้วยตนเองได้ รู้จักการหลับพักผ่อนและการนอนในเวลากลางคืน 5) ช่วงอายุ 3-4 ปี

สามารถรู้จักการใส่เสื้อ ติดกระดุม ถอดกางเกง ใส่และถอดรองเท้าเองได้ สามารถรับประทานอาหารเองได้ 6) ช่วง 4-5 ปี สามารถช่วยเหลือตนเองในการแต่งตัว เข้าห้องน้ำเองได้ รู้จักการเช็ดปากจากอาหารที่เลอะเองได้ 7) ช่วง 5-6 ปี สามารถเปิดกล่องอาหารทานอาหาร และสามารถแต่งตัวเองได้ 8) ช่วงอายุ 6-7 ปี รู้จักเลือกรับประทานอาหาร และสามารถอาบน้ำแปรงฟันด้วยตนเองได้

การดูแลตนเองเป็นทักษะพื้นฐานที่เด็กจะสามารถดูแลตัวเองเช่น การรับประทานอาหารการแต่งกาย การอาบน้ำ การเข้าห้องน้ำ และการนอนหลับ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับความเป็นอยู่ การทำงานและการเติบโตของเด็กในอนาคต ทักษะการดูแลตนเองจึงมีความสำคัญเพราะส่งเสริมความเป็นอิสระ เมื่อเด็กพัฒนาทักษะการดูแลตนเองได้อย่างเป็นอิสระของพวกเขาจะเพิ่มขึ้น เมื่อเด็กทำงานประจำวันได้อย่างอิสระพวกเขาจะเริ่มสร้างความมั่นใจความรู้สึกระบบความสำเร็จและสร้างทักษะสำคัญอื่น ๆ ได้ต่อไป ระดับความเป็นอิสระที่เพิ่มขึ้นจะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถมุ่งเน้นไปที่ความรับผิดชอบอื่น ๆ ได้มากขึ้นเช่นความต้องการของครอบครัวและกิจวัตรประจำวัน

จากการรวบรวมความหมายของทักษะการดูแลตนเอง สรุปได้ว่า ทักษะการดูแลตนเอง หมายถึง ความสามารถในการด้านต่างๆในการดูแลตนเองเกี่ยวกับการปฏิบัติในชีวิตประจำวันที่ทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ และไม่เป็นการระต่อผู้อื่น

2.1.2 องค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

Karen Stephens (2007) ได้ระบุถึง ทักษะการดูแลตนเอง สำหรับเด็กได้แก่

- 1) การล้างมือก่อนทานอาหาร หลังเข้าห้องน้ำ และเล่นนอกบ้าน
- 2) ความสามารถในการใช้ห้องน้ำตามวัย
- 3) ปิดปากเวลาไอหรือจาม พร้อมใช้กระดาษชำระ
- 4) ใช้แปรงสีฟันและหวีได้ด้วยตนเอง
- 5) ทานอาหารโดยใช้ภาชนะได้เองตามวัย
- 6) นำขยะไปทิ้ง
- 7) ช่วยเก็บที่นอนของตนเอง
- 8) สามารถเลือกชุดที่จะใส่ และสามารถแต่งตัวได้เอง
- 9) แยกเสื้อผ้าที่ใช้แล้วเพื่อนำไปซัก
- 10) หยิบและเก็บของเล่นได้ด้วยตนเอง
- 11) ซ่อมของเล่นอย่างง่ายได้ด้วยตนเอง
- 12) ให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย
- 13) ให้ความร่วมมือกับการดูแลสุขภาพ เช่น การทานยา การวัดอุณหภูมิ
- 14) การช่วยเหลืองานบ้าน

รุ่งลาวัลย์ ละอามาศ (2557) ได้กำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ว่าประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การเลือกรับประทานอาหาร โดยเลือกอาหารที่มีประโยชน์ อาหารที่สะอาดและปลอดภัย
- 2) การมีร่างกายที่แข็งแรงสมบูรณ์ โดยมีการออกกำลังกายที่สม่ำเสมอ การเล่น หรือ มีกิจกรรมที่ต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อร่างกายที่แข็งแรง
- 3) การรู้จักระวังภัย คือ การรู้จักระวัง ป้องกัน แก้ปัญหาเมื่อตกอยู่ในภาวะที่ไม่ปลอดภัย
- 4) การดูแลและช่วยเหลือตนเอง คือ การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันที่เด็กควรได้เรียนรู้ การดูแลตนเองในด้านต่างๆ

มุกลิษฐ์ กลิ่นหวล (2558) การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย คือ การที่เด็กปฐมวัย ดำเนินการสิ่งต่างๆ โดยไม่ต้องพึ่งพาผู้ใหญ่ มีความสามารถช่วยเหลือเพื่อน จะทำให้ให้เด็กปฐมวัย เชื่อมั่นในตนเอง ด้วยการส่งเสริมให้เด็กปฐมวัย ช่วยเหลือตนเองนั้น ทำได้โดย ให้เด็กได้ทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเองและผู้ใหญ่คอยให้กำลังใจ ชื่นชมเด็ก ถึงแม้ว่ากิจกรรมที่เด็กทำจะประสบความสำเร็จ หรือไม่ก็ตาม โดยสามารถกำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การรับประทานอาหาร
- 2) การดูแลสุขอนามัยของตนเอง
- 3) การดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัย

บุษกร เฉลิมสินสุวรรณ (2558) ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เป็นความสามารถในการดำเนินกิจกรรมทางสุขภาพด้วยตนเองของบุคคล โดยรวมถึงความคิด การตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งครอบคลุมทั้งการรักษาสุขภาพ การป้องกันโรค และการปฏิบัติตนหลังรับบริการทางด้านสุขภาพ โดยกำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การดูแลสุขภาพของร่างกายทั่วไป
- 2) การแปรงฟัน
- 3) การล้างมือ
- 4) การรับประทานอาหาร

Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) ได้กำหนดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี จำนวน 60 คนในจังหวัด Malatya ประเทศตุรกี โดยจำแนกออกเป็น 5 ด้านหลักดังนี้

1) ทักษะด้านโภชนาการ (Nutrition) ประกอบด้วย การทานอาหารตรงเวลา (Eating on time) ไม่เลือกทาน (Not avoiding certain foods) หลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ (Avoiding unhealthy foods) และ ไม่ทานอาหารขยะ (Not eating junk food)

2) ทักษะด้านสุขอนามัย (Hygiene) ประกอบด้วย การล้างมือ (Washing hands) การล้างผักและผลไม้ (Washing fruits and vegetables) การแปรงฟัน (Brushing teeth) การอาบน้ำ (Taking a bath) และ การตัดเล็บ (Cutting nails)

3) ทักษะด้านความเรียบร้อย (Neatness) ประกอบด้วย เก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ (Putting clothes away) และ เก็บของเล่น (Gathering toys)

4) ทักษะด้านการแต่งกาย (Dressing) ประกอบด้วย ใส่เสื้อผ้าถูกวิธี (Wearing clothes properly) ติดและปลดกระดุมและซิป (Fastening and unfastening buttons and zippers) และ ผูกและคลายเชือกกรองเท้า (Tightening or loosening shoelaces)

5) ทักษะด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร (Being careful about traffic signs) นั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย (Sitting down on a school bus in a safe seat) หลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า (Abstaining from eating or drinking food and beverages given by strangers) และ หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ (Keeping away from materials which cause fire)

มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ในมาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 การมีทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ได้กำหนดสภาพที่พึงประสงค์ในช่วงวัยต่างๆ 3 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการแต่งตัว
- 2) ด้านการรับประทานอาหาร
- 3) ด้านการใช้ห้องน้ำห้องส้วม

จุฬินทิพา นพคุณ (2562) เด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3-6 ปี ควรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวัยในการดูแลตนเอง ในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน ประกอบด้วย 3 ด้าน ดังนี้

- 1) การแต่งตัว
- 2) การรับประทานอาหาร
- 3) การใช้ห้องน้ำห้องส้วม

Pesau และคณะ (2020) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเอง Self-Care Skills สำหรับเด็กที่มีปัญหาความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลางได้กำหนดขอบข่ายของทักษะการช่วยเหลือตนเอง Self-Care Skills ดังนี้

- 1) การเข้าห้องน้ำ
- 2) การรับประทานอาหาร
- 3) การแต่งกาย
- 4) สุขอนามัยส่วนบุคคล

Petit Early Learning Journey (2021) ได้กำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ว่าประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่

- 1) การรับประทานอาหารได้เอง (Self-feeding)
- 2) การแต่งตัวได้ด้วยตนเอง (Self-dressing and grooming)
- 3) สุขอนามัยและการใช้ห้องน้ำ (Hygiene and toileting)
- 4) การช่วยทำงานบ้าน (Helping with chores)

Chicago Occupational Therapy (2023) ได้เขียนถึงขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเองในแต่ละช่วงวัยประกอบด้วย

- 1) การรับประทานอาหารและการดื่ม (Drinking and Feeding)
- 2) การแต่งกาย (Dressing)
- 3) การอาบน้ำและสุขอนามัย (Bathing and Hygiene)
- 4) การนอน (Sleep)
- 5) การใช้ห้องน้ำ (Toileting)
- 6) ความปลอดภัย (Cognition)

ขอขำยทักษะการ ดูแลตนเอง	นักการศึกษา นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ										สังเคราะห์ แนวคิดทักษะ การดูแล ตนเอง
	Karen Stephens (2007)	รุ่งลาวัลย์ ละอิดา (2557)	มุลลิตท์ กลิ่นหวล (2558)	บุษกร เจริญสินสุวรรณ (2558)	Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017)	มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย (2560)	จุรินทร์ทิพา นพคุณ (2562)	Pesau และคณะ (2020)	Petit Early Learning Journey (2021)	Chicago Occupational Therapy(2023)	
13.การดูแล สุขอนามัยของ ตนเอง			✓	✓				✓		✓	
14. การอาบน้ำ										✓	
15.การเก็บของเล่น	✓				✓						
16.การนำขยะไปทิ้ง	✓										
17.เก็บเสื้อผ้าเป็น ระเบียบ					✓						ด้านการ ช่วยงานบ้าน
18.แยกเสื้อผ้าที่ใช้ แล้วเพื่อนำไปซัก	✓										
19.ช่วยเก็บที่นอน ของตนเอง	✓										
20.การช่วยเหลือ งานบ้าน	✓								✓		
21. การใส่รองเท้า					✓						ด้านการแต่ง กาย
22. ใส่เสื้อผ้าถูกวิธี					✓						
23.ติดและปลด กระดุมและซิป					✓						
24.ผูกและคลาย เชือกกรองเท้า					✓						
25. สามารถเลือกชุด ที่จะใส่ได้ด้วยตนเอง	✓										
26.การแต่งตัว						✓	✓	✓	✓	✓	
27. การระมัดระวัง					✓						ด้านความ

ขอบข่ายทักษะการดูแลตนเอง	นักการศึกษา นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ										สังเคราะห์แนวคิดทักษะการดูแลตนเอง
	Karen Stephens (2007)	รุ่งลาวัลย์ ละอ้าดา (2557)	มุลลิมท์ กลิ่นหวล (2558)	บุษกร เฉลิมสินสุวรรณ (2558)	Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017)	มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี (2560)	จุฬินทิพา นพคุณ (2562)	Pesau และคณะ (2020)	Petit Early Learning Journey (2021)	Chicago Occupational Therapy(2023)	
สัญญาณไฟจราจร											ปลอดภัย
28. การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย					✓						
29. การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า					✓						
30. หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ					✓						
31. ให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย	✓										
32.การดูแลความปลอดภัย		✓									
33.การดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัย			✓								

จากตารางที่1 สังเคราะห์ขอบข่ายทักษะการดูแลตนเอง สามารถสรุปขอบข่ายทักษะการดูแลตนเองที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้ 5 ทักษะดังนี้

- 1) ทักษะด้านโภชนาการ
- 2) ทักษะด้านสุขอนามัย
- 3) ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน
- 4) ทักษะด้านการ

แต่งกาย 5) ทักษะด้านความปลอดภัย โดยในทักษะแต่ละด้านนั้นประกอบด้วยความสามารถในการทำกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1) ด้านโภชนาการ

หมายถึงความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร การทานอาหารตรงเวลา การไม่เลือกทาน การหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ เช่น อาหารขยะ (Junk food)

- 1.1 การรับประทานอาหาร
- 1.2 การดื่มน้ำ
- 1.3 การทานอาหารตรงเวลา
- 1.4 การไม่เลือกทาน
- 1.5 การหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ เช่น อาหารขยะ (Junk food)

2) ด้านสุขอนามัย

หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการใช้ห้องน้ำ การอาบน้ำ การล้างมือ การแปรงฟัน การตัดเล็บ การไอหรือจาม ให้ความร่วมมือกับการดูแลสุขภาพ เช่น การทานยา การวัดอุณหภูมิ

- 2.1 การใช้ห้องน้ำ
- 2.2 การอาบน้ำ
- 2.3 การล้างมือ
- 2.4 การแปรงฟัน
- 2.5 การตัดเล็บ
- 2.6 การไอหรือจาม
- 2.7 ให้ความร่วมมือกับการดูแลสุขภาพ เช่น การทานยา การวัดอุณหภูมิ
- 2.8 การนอน

3) ด้านการช่วยงานบ้าน

หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการเก็บของเล่น การทำความสะอาดบ้าน นำขยะไปทิ้ง เก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ ช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

- 3.1 การเก็บของเล่น
- 3.2 การทำความสะอาดบ้าน
- 3.3 นำขยะไปทิ้ง
- 3.4 เก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ
- 3.5 ช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

4) ด้านการแต่งกาย

หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการใส่รองเท้า ใส่เสื้อผ้าถูกวิธี ติดและปลดกระดุมและซิป ผูกและคลายเชือกกรองเท้า สามารถเลือกชุดที่จะใส่ได้ด้วยตนเอง

- 4.1 การใส่รองเท้า
- 4.2 ใส่เสื้อผ้าถูกวิธี
- 4.3 ติดและปลดกระดุมและซิป
- 4.4 ผูกและคลายเชือกกรองเท้า
- 4.5 สามารถเลือกชุดที่จะใส่ได้ด้วยตนเอง

5) ด้านความปลอดภัย

หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ ให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย

- 5.1 การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร
- 5.2 การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย
- 5.3 การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า
- 5.4 หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ
- 5.5 ให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย

2.1.3 ความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

ทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันมีความสำคัญอย่างมากต่อพัฒนาการของเด็กปฐมวัย นางลักษณ์ สีนสืบผล (2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

- 1) เด็กได้พัฒนาการองค์รวมคือ พัฒนาการด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา
- 2) เด็กจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง เกิดการพัฒนาความคิดในเรื่องการนับถือตนเอง มีความสามารถในการควบคุมตนเอง
- 3) เด็กจะมีความรับผิดชอบ การฝึกฝนในด้านการดูแลตนเองและช่วยผู้อื่นจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกรับผิดชอบ สามารถควบคุมจิตใจและบังคับตนเองได้
- 4) สร้างเสริมให้เด็กเป็นคนเก่ง เด็กที่สามารถดูแลตนเองได้จะมีลักษณะใฝ่รู้ กระตือรือร้น กล้าคิด กล้าตัดสินใจ กล้าแสดงออก สามารถเผชิญกับปัญหาต่างๆ ได้โดยไม่วิตกกังวล

5) เป็นที่รักของคนอื่น เด็กที่มีทักษะในการดูแลตนเองจะนำไปสู่การเป็นคนที่มีความพึงพอใจตนเอง ซึ่งสามารถพัฒนาไปสู่การรักผู้อื่นได้

6) เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงความพร้อมที่จะเรียนในระดับต่อไป

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย การให้เด็กปฐมวัยฝึกทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันเป็นสิ่งสำคัญ ครู และผู้ปกครองควรฝึกให้เด็กฝึกทำกิจวัตรประจำวันต่าง ๆ เช่น ใส่กระดุมเองใส่รองเท้า รับประทานอาหารเอง ยกแก้วนมเอง ตีมน้ำเอง เป็นต้น การฝึกเหล่านี้เป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กโดยเฉพาะพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กและกล้ามเนื้อใหญ่ให้แข็งแรงตามวัย อีกทั้งสร้างความมั่นใจในตัวเองด้วย

สมพร คำมูล (2554) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการดูแลตนเอง ดังนี้

1) การสร้างความอิสระในช่วงขวบแรกๆ เป็นเวลาที่ดียิ่งที่สุดในการจะเรียนรู้ที่จะดูแลตนเอง ช่วงนี้เป็นเวลาที่เด็กๆอยากช่วยตนเอง เด็กๆจะเฝ้ามองและเลียนแบบการดูแลตนเองของเด็กที่โตกว่าหรือผู้ใหญ่ และทดลองเองครั้งแล้วครั้งเล่า ถึงแม้จะมีทั้งถูกและผิดแต่นั้นก็คือความพยายามที่จะเรียนรู้วิธีดูแลตนเอง ซึ่งจัดเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้

2) เด็กรู้สึกว่าได้ประสบผลสำเร็จและมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความภูมิใจและความปิติยินดีที่เกิดจากการทำกิจกรรม

รุ่งลาวัลย์ ละอาคา (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย คือทักษะที่สัมพันธ์เกี่ยวกับการมีชีวิตที่สมบูรณ์พร้อมทั้งทางด้านร่างกายอารมณ์ จิตใจ สังคม และปัญญา เป็นทักษะที่สัมพันธ์กับพัฒนาการที่ต้องส่งเสริมให้เหมาะสมกับวัยบรรลุศักยภาพสูงสุดของแต่ละบุคคล ส่งผลให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดีเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์พร้อมในอนาคต โดยให้เด็กได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เรียนรู้โดยผ่านสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นพลังสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ให้กับบุตรหลาน เพราะการมีทักษะการดูแลตนเอง เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ เป็นภาวะความสมบูรณ์พร้อมทางด้านปัญญา จิตใจและร่างกายอันเป็นแก่นพลังเป็นภูมิคุ้มกันในตัวบุคคลที่สามารถหล่อเลี้ยงและหนุนนำชีวิตให้สามารถปรับตัวเผชิญกับปัญหาในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถดำรงตนอย่างมีความสุขท่ามกลางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ผันแปร

จุฬินทิพา นพคุณ (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยการที่เด็กปฐมวัยสามารถดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้ นอกจากเด็กจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง อันจะนำไปสู่การพึ่งพาตนเองในอนาคตแล้วนั้นยังช่วยทำให้พัฒนาการด้านต่างๆดีขึ้น โดยเฉพาะพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่หากกล้ามเนื้อมัดเล็กแข็งแรงจะนำไปสู่การอ่านเขียนได้ดีในอนาคต เช่น การจับดินสอ การเขียนหนังสือ การอ่านหนังสือ เป็นต้น

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารวิชาการ

2.2.1 ความหมายของการบริหารวิชาการ

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) กล่าวถึงงานวิชาการไว้ว่า เป็นส่วนงานที่ใหญ่ที่สุดของระบบการบริหารโรงเรียน โดยมีกระบวนการดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ของโรงเรียน ให้ตอบสนองและสนับสนุนการทำงานของโรงเรียนให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ให้ได้คนดีที่เป็นคนที่สมบูรณ์

รัศมี ดันเจริญ (2542) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเด็กปฐมวัย คือการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์เพื่อให้เด็กได้พัฒนาทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปพร้อมๆ กัน

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการปฐมวัย คือการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมเด็กให้พัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งการจัดการในเรื่องดังกล่าวนี้ จะต้องครอบคลุมถึงการศึกษาหลักสูตรหรือแนวการจัดประสบการณ์ การนำแผนการสอนไปใช้ การจัดหาและผลิตสื่อ การจัดสภาพแวดล้อม การจัดตารางกิจกรรมประจำวัน การนิเทศ และการประเมินความพร้อม

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เป็นการจัดกิจกรรมในเรื่องการปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดผลดีและมีประสิทธิภาพเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน

วนิชา สนามยุท (2554) ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย ว่า หมายถึงการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กปฐมวัยได้มีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ -จิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้เด็กได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

กล่าวโดยสรุปแล้ว การบริหารงานวิชาการหมายถึง การบริหารงานฝ่ายหนึ่งของสถานศึกษาโดยมีกิจกรรมที่มุ่งเน้นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2.2 ความสำคัญของการบริหารวิชาการ

อุทัย บุญประเสริฐ (2540) การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เพราะหากสถานศึกษาใดที่ดำเนินงานทางวิชาการได้ผลสำเร็จก็สมควรที่จะได้รับการยกย่องยอมรับว่าเป็นโรงเรียนที่ดำเนินกิจการของโรงเรียนได้ผล

ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐาน และคุณภาพจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ โดยการจัดการเรียนการสอน จะเกี่ยวข้องกับผู้บริหารสถานศึกษาและเกี่ยวข้องกับผู้สอนในทุกๆระดับของสถานศึกษา

อัญชลี ศรีเพ็ชร (2552) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า งานวิชาการเป็นหัวใจของการจัดการศึกษาในสถานศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้เรียน มีความรู้และเป็นคนเก่ง คนดี ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จได้อย่างดียิ่ง

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) งานวิชาการเป็นงานสำคัญ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ ทฤษฎีทางด้านการศึกษาปฐมวัย งานวิชาการ เช่น การจัดทำหลักสูตร การเขียนแผนการจัดประสบการณ์ การเตรียมการสอน การจัดทำแบบประเมินพัฒนาการ เป็นต้น

จรรณี แก้วเอียน (2557) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการมีความสำคัญเพราะถือเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งส่งผลกระทบต่อมาตรฐานคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา

จากความสำคัญดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งและถือเป็นหัวใจหลักในการดำเนินงานในสถานศึกษา เพราะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดที่ดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กและเกี่ยวข้องกับบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

2.2.3 ขอบข่ายการบริหารวิชาการในสถานศึกษาปฐมวัย

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) กล่าวว่า งานด้านการบริหารวิชาการเป็นถึงงานหลักของการบริหารงานในสถานศึกษาโดยมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษา จะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เพราะงานด้านวิชาการจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมทางการศึกษา การจัดการเรียนการสอน

กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา โดยถือเป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้นำไปปฏิบัติตามหรือปรับใช้ตามบริบท และความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ซึ่งขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่กฎกระทรวงได้ระบุไว้มี 17 ขอบข่ายงาน ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
- 2) การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
- 3) การส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
- 4) การวางแผนด้านวิชาการ
- 5) การวัด ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

- 6) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 7) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพมาตรฐานการศึกษา
- 8) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
- 9) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
- 10) การนิเทศการศึกษา
- 11) การแนะแนว
- 12) การส่งเสริมชุมชนในด้านวิชาการ
- 13) การร่วมมือด้านวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
- 14) การสนับสนุนงานวิชาการแก่ผู้อื่น
- 15) การจัดทำแนวทางทำงานเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
- 16) การคัดเลือกหนังสือ หรือแบบเรียน
- 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน และภายในคู่มือได้ระบุขอบข่ายงานการบริหารงานวิชาการไว้ 12 งาน ดังนี้

- 1) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ
- 2) การวัด ประเมิน ผลการเรียนรู้
- 3) การพัฒนาหลักสูตร
- 4) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้
- 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 6) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 7) การให้ความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น
- 8) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 9) การนิเทศการศึกษา
- 10) การแนะแนวการศึกษา
- 11) การให้ความรู้แก่ชุมชน
- 12) การสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล และองค์กรอื่น

ชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขอบข่ายงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัยที่ได้ทำการศึกษา 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

- 2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 4) ด้านการประเมินพัฒนาการ

ภาณูศักร หงษ์ทอง และคณะ (2562) ได้ศึกษาถึงรูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในการจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย โดยสามารถกำหนดขอบข่ายงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัยที่ได้ทำการศึกษา 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผลและการประเมินพัฒนาการ
- 4) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 5) การนิเทศ

ตารางที่ 2 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัย

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ					สังเคราะห์การบริหารงานวิชาการ
	บริหารพร วงศ์บุตรโรจน์ (2544)	กัญจระพชรศึกษธิการ (2550)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552)	ชินิษฐา จำเียรสุข (2560)	ภาณูศักร หงษ์ทอง และคณะ (2562)	
1.การพัฒนาหลักสูตร	✓	✓	✓	✓	✓	ด้านการพัฒนาหลักสูตร
2. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	
3.การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น		✓	✓			
4.การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน		✓				
5.การวางแผนด้านวิชาการ		✓				
6. การจัดการเรียนการสอน	✓	✓	✓	✓	✓	ด้านการจัดประสบการณ์
7.การนิเทศการศึกษา		✓	✓		✓	
8.การแนะแนวการศึกษา		✓	✓	✓		
9.การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ		✓	✓			

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	นักวิชาการ และหน่วยงานต่างๆ					สังเคราะห์การ บริหารงาน วิชาการ
	ปรีชาพร วงศ์อเนตรโรจน์ (2544)	กฤษณะพร วงศ์ศิริการ (2550)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (2552)	ชินิษฐา จำเียรสุข (2560)	ภาณุศักดิ์ หงษ์ทอง และคณะ (2562)	
10.การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน		✓	✓			ด้านการจัด สภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้
11.การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ สถานศึกษา		✓				
12.การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียน เพื่อใช้ในสถานศึกษา		✓				
13.การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา		✓				
14.การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา		✓	✓			ด้านการประเมิน พัฒนาการเด็ก ปฐมวัย
15.การวัด ประเมิน และเทียบโอนผล การเรียนรู้	✓	✓	✓		✓	
16.การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา		✓	✓			
17.การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา		✓	✓			

จากการศึกษาแนวคิดของนักวิชาการที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าขอบข่ายการบริหารวิชาการในสถานศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วยงานด้านต่างๆ 4 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย)
- 2) ด้านการจัดประสบการณ์
- 3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้
- 4) ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย)

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

Morrison (2000) กล่าวว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตรอนุบาลศึกษาจะถูกกำหนดด้วยองค์ประกอบหลายประการ รวมทั้งเนื้อหาที่เป็นวิชาการ สังคม หรือค่านิยมทางวัฒนธรรมและสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรเด็กปฐมวัย ดังนี้

- 1) หลักสูตรที่เหมาะสมต่อการพัฒนาเด็กจะต้องจัดให้มีการพัฒนาทุกด้านคือ การพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา สุนทรียภาพและสติปัญญา
- 2) หลักสูตรควรรวมไปถึงเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม สติปัญญา และสิ่งที่มีความหมายส่วนตัวของเด็ก
- 3) หลักสูตรที่สร้างขึ้นควรคำนึงถึงสิ่งที่นักเรียนควรรู้ และสามารถนำไปปฏิบัติได้
- 4) การกำหนดแผนหลักสูตรที่ดีจะต้องบูรณาการเนื้อหาเก่าที่จะช่วยให้เด็กเชื่อมโยงสิ่งต่างๆที่มีความหมาย รวมถึงการจัดโอกาสในการพัฒนาความคิด
- 5) หลักสูตรที่ดีจะต้องสามารถส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่างๆ ของเด็กที่จำเป็นต่อการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

สรุปเนื้อหาของหลักสูตรต้องพัฒนาเด็กให้ครบทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มิได้มุ่งหวังเพียงเพื่อให้อ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น หรือเรียนรู้เนื้อหาวิชาต่างๆ แต่จะเป็นการปูพื้นฐานวิชาต่างๆให้ ในรูปของกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง เด็กจะเรียนรู้ได้ดีกว่า เช่น ทักษะต่างๆ ที่จำเป็นต่อการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เป็นหลักสูตรแกนกลางในการจัดการศึกษาปฐมวัย เพื่อให้สถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานตามบริบทของแต่ละสถานศึกษา โดยได้กำหนดหลักการไว้ 5 ประการดังนี้

- 1) ยกระดับการเรียนรู้ที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัย
- 2) การจัดการหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเด็กเป็นศูนย์กลาง ให้สอดคล้องตามชุมชน สังคม และการเป็นวัฒนธรรมไทย
- 3) เน้นการพัฒนาเด็กโดยองค์รวม ผ่านการเล่นอย่างมีความหมาย และมีกิจกรรมที่หลากหลาย
- 4) จัดการเรียนรู้ให้เด็กมีทักษะการดำเนินชีวิต และสามารถปฏิบัติตน เป็นคนดี มีวินัย และมีความสุข

5) พัฒนาความรู้ พัฒนาความเข้าใจ และสร้างให้เกิดการประสานความร่วมมือในการส่งเสริมเด็ก กับผู้มีส่วนร่วมทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ได้แบ่งออกเป็น 2 ระดับได้แก่ หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี และสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี โดยในระดับสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี ได้กำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ไว้จำนวน 12 มาตรฐาน โดยมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ได้แก่ มาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยได้กำหนดตัวบ่งชี้ และสภาพที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้

ตารางที่ 3 ตัวบ่งชี้การช่วยเหลือตนเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและสภาพที่พึงประสงค์ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560

ตัวบ่งชี้ การดูแลตนเองในการ ปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน	สภาพที่พึงประสงค์		
	อายุ 3-4 ปี	อายุ 4-5 ปี	อายุ 5-6 ปี
การแต่งกาย	แต่งตัวโดยมีผู้ช่วยเหลือ	แต่งตัวด้วยตนเอง	แต่งตัวด้วยตนเอง ได้อย่างคล่องแคล่ว
การรับประทานอาหาร	รับประทานอาหารด้วยตนเอง	รับประทานอาหารด้วยตนเอง	รับประทานอาหารด้วยตนเองอย่างถูกวิธี
การใช้ห้องน้ำห้องส้วม	ใช้ห้องน้ำห้องส้วม โดยมีผู้ช่วยเหลือ	ใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง	ใช้และทำความสะอาดหลังใช้ห้องน้ำห้องส้วมด้วยตนเอง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1-3 ปีการศึกษา โดยประมาณ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เวลาเรียนสำหรับเด็กจะขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่งโดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 180 วันต่อ 1 ปีการศึกษา ในแต่ละวันจะใช้เวลาไม่น้อยกว่า 5 ชั่วโมง โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของ สถานศึกษาและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้ ประกอบด้วยประสบการณ์สำคัญและสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1 ประสบการณ์สำคัญ

- 1) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย
- 2) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ
- 3) ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคมประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริม

พัฒนาการด้านสติปัญญา

2. สารที่ควรเรียนรู้

- 1) เรื่องราวเกี่ยวกับเด็ก
- 2) เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก
- 3) ธรรมชาติรอบตัว
- 4) สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก

การบริหารจัดการหลักสูตรมีขั้นตอนต่อไปนี้ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2558)

1. การเตรียมข้อมูลการจัดการในด้านต่างๆ เช่น

- 1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศ
- 2) จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ
- 3) แต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาและคณะกรรมการต่างๆ
- 4) พัฒนาบุคลากร

2. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามีส่วนประกอบที่สำคัญ เช่น

- 1) วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย
- 2) จุดหมาย (มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์)
- 3) โครงสร้างของหลักสูตรที่ประกอบด้วยสาระการเรียนรู้ของเด็กแต่ละชั้นปีและ

เวลาที่ใช้ในการจัดประสบการณ์

- 4) การจัดประสบการณ์
- 5) การจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้
- 6) สื่อและแหล่งการเรียนรู้
- 7) การประเมินการพัฒนาการเด็ก
- 8) การบริหารจัดการหลักสูตร

3. การวางแผนการดำเนินการใช้หลักสูตร เช่น

- 1) กำหนดแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 2) กำหนดแผนส่งเสริมและสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
- 3) กำหนดแผนการนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล

4. การดำเนินการใช้หลักสูตรจัดทำสิ่งต่อไปนี้ เช่น

- 1) กำหนดการจัดประสบการณ์
- 2) ตารางกิจกรรมประจำวัน
- 3) แผนการจัดประสบการณ์
- 4) จัดประสบการณ์

5. การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล

- 1) กำหนดรูปแบบเครื่องมือการนิเทศ
- 2) ดำเนินการนิเทศแนะนำให้การช่วยเหลือ
- 3) เก็บรวบรวมข้อมูล

6. การสรุปผลการดำเนินการ

- 1) ประเมินผลการใช้หลักสูตร
- 2) รายงานผลต่อผู้เกี่ยวข้อง

7. การปรับปรุงและพัฒนา

ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

2) ด้านการจัดประสบการณ์

ในระดับปฐมวัยนั้นมีความสำคัญและมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างไปจากการจัดให้กับเด็กในช่วงวัยที่สูงขึ้น กล่าวคือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัยนั้นจะต้องจัดให้เป็นไปตามธรรมชาติของพัฒนาการเด็ก ซึ่งได้มีระบุไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี หรือเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์

- 1) จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้อย่างหลากหลาย
- 2) เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล รวมไปถึงข้อมูลบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย
- 3) จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก
- 4) จัดวิธีในการวัดและประเมินพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง
- 5) เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก

2. แนวทางการจัดประสบการณ์

1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อให้ได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2) จัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เด็กได้ปฏิบัติจริง ผ่านการเรียนรู้จากประสาทสัมผัสของเด็ก

3) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้

4) จัดกิจกรรมให้เด็กเป็นผู้ริเริ่ม เพื่อให้เด็กสามารถที่จะนำเสนอความคิด

5) จัดกิจกรรมให้เด็กมีส่วนร่วมกับบุคคลอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่

6) จัดกิจกรรมให้เด็กได้มีส่วนร่วมกับแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายตามช่วงวัยและวิถีของเด็ก

7) จัดการเรียนรู้ที่สร้างลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน โดยมีการสอดแทรกหลักคุณธรรมจริยธรรม

8) จัดสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อประโยชน์ต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนและการพัฒนาเด็กเป็นรายบุคคล

9) จัดประสบการณ์โดยให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครอบครัว และชุมชน ได้มีส่วนร่วม ไม่ที่จะเป็นการวางแผน การใช้สื่อการสอน การจัดแหล่งเรียนรู้ การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการผู้เรียน

ดังนั้นการจัดประสบการณ์จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์หมายถึงการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

เป็นงานที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็กปฐมวัย ถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยให้ภาวะทางสมองของเด็กเหมาะสม และพร้อมกับการเรียนรู้

จีระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) ได้เสนอแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อม และสื่อการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของผู้เรียน (Child-centered environment)

2. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนและสังคมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ (Community-centered environment)

3. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญต่อความรู้หรือสาระของสิ่งที่ต้องเรียนรู้ (Knowledge-centered environment)

4. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร และการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร

1. การจัดเนื้อที่ ควรมีลักษณะดังนี้

- 1) ที่ตั้งโรงเรียน
- 2) ไม่ไกลจากชุมชน สามารถเดินทางได้สะดวก
- 3) มีสิ่งแวดล้อมที่ดี ปราศจากแหล่งเสื่อมโทรม เสียง กลิ่น ควัน มารบกวน ทั้งอยู่ไกลจากแหล่งอันตราย
- 4) สภาพพื้นที่เหมาะแก่การก่อสร้างโรงเรียน ทั้งมีผืนดินที่อุดมสมบูรณ์และระบายน้ำได้ดี ปลุกต้นไม้ได้ง่าย

5) ควรมีสายเมนไฟฟ้า ประปา และท่อระบายน้ำผ่าน

2. การจัดบริเวณ มีลักษณะดังนี้

- 1) โรงเรียนอนุบาลควรมีพื้นที่กว้างพอโดยยึดหลัก นักเรียน 1 ต่อเนื้อที่ 10 ตารางเมตร
- 2) โรงเรียนอนุบาลควรมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 8 ไร่
- 3) ควรมีสถานสำหรับให้เด็กวิ่ง และจัดกิจกรรมของโรงเรียน
- 4) ควรตกแต่งให้มีลักษณะร่มรื่นสวยงาม มีดอกไม้ประดับและต้นไม้ให้ร่มเงา

3. การจัดสนามของโรงเรียนอนุบาลควรมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 3 ไร่ และแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- 1) บริเวณที่มีการปูพื้น ควรมีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางวา
- 2) บริเวณติดตั้งอุปกรณ์ของเด็ก ควรมีเนื้อที่ประมาณ 200 ตารางวา
- 3) บริเวณที่เป็นสนามหญ้า สำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง และให้เด็กได้วิ่งเล่น ควรมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า 2 ไร่

ทั้งนี้บริเวณโดยรอบโรงเรียนต้องมีความสะอาดเรียบร้อยมีทางระบายน้ำทิ้ง และกำจัดขยะ รวมไปถึงการควบคุมดูแลเด็กอย่างใกล้ชิดอาจเป็นการสร้างรั้วกันให้เป็นขอบเขตที่แน่นอน เพื่อความสะดวกในการดูแลเด็กและทรัพย์สินของโรงเรียน

การจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน มีหลักการดังนี้

1. การจัดวางวัสดุควรจัดให้เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ และคำนึงถึงการที่เด็กจะสามารถใช้หรือทำกิจกรรมได้อย่างสะดวกด้วยตนเอง

2. วัสดุอุปกรณ์ สื่อ เครื่องเล่น ควรมีขนาดเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย
3. การจัดพื้นที่ในห้องเรียนควรจัดให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมต่างๆดังนี้
 - 1) ทิศทางลมเหมาะสม
 - 2) แสงสว่างเหมาะสม ไม่รบกวนสายตาเด็กขณะทำกิจกรรม
 - 3) สร้างบรรยากาศให้ร่มรื่น
 - 4) ทุกจุดของห้องสามารถมองเห็นได้โดยทั่วถึง
 - 5) จัดวางอุปกรณ์ที่สะดวกต่อการปฏิบัติกิจกรรม
4. สภาพแวดล้อมในห้องควรมีความปลอดภัย
5. ซึ่งการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีขอบข่ายงานการจัดมุมประสบการณ์ สื่อ ส่งเสริมพัฒนาการ ดังนี้

การจัดมุมประสบการณ์เป็นมุมที่让孩子ได้ฝึกฝนทักษะต่างๆด้วยตนเอง ตัวอย่างมุมประสบการณ์ เช่น

- 1) มุมบทบาทสมมติ
- 2) มุมภาษา
- 3) มุมสร้าง
- 4) มุมประสามสัมผัส
- 5) มุมศิลปะ

สื่อส่งเสริมพัฒนาการ เช่น

1. หลักการใช้สื่อการสอน

- 1) เตรียมตัวผู้สอน โดยการศึกษาสื่อก่อนนำไปใช้ประกอบการสอน
- 2) เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จะเป็นต้องใช้ให้พร้อม
- 3) เตรียมพร้อมผู้เรียน โดยการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสื่อนั้นให้เข้าใจ
- 4) การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อให้เหมาะสมกับขั้นตอนที่เตรียมไว้
- 5) การติดตามผล โดยใช้ผู้เรียนตอบคำถาม เพื่อเป็นการทดสอบว่าเข้าใจเนื้อหาจากสื่อนั้นหรือไม่

2. ประเภทของสื่อการสอน

2.1 แบ่งตามลักษณะการใช้

- 1) ครู
- 2) สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ
- 3) สื่อที่ต้องจัดทำขึ้น

2.2 แบ่งตามรูปแบบและวิธีการ

- 1) สื่อการสอนประเภทวัสดุ
- 2) สื่อการสอนประเภทอุปกรณ์
- 3) สื่อการสอนประเภทวิธีการ

2.3 แบ่งตามสาระการเรียนรู้

- 1) หมวดภาษา
- 2) หมวดสังคมศึกษา
- 3) หมวดวิทยาศาสตร์
- 4) หมวดคณิตศาสตร์
- 5) หมวดดนตรี
- 6) หมวดศิลปศึกษา
- 7) หมวดพลานามัย

2.4. แบ่งตามประสบการณ์

- 1) ประสบการณ์ตรง
- 2) ประสบการณ์รอง
- 3) ประสบการณ์นาฏการ
- 4) การสาธิต
- 5) การศึกษานอกสถานที่
- 6) นิทรรศการ
- 7) โทรทัศน์และภาพยนตร์
- 8) ภาพนิ่ง วิทยู และการบันทึกเสียง
- 9) ทักษะสัญลักษณ์
- 10) วัจนสัญลักษณ์

3. การผลิตสื่อการสอน

- 1) สำรวจความต้องการ สำหรับการผลิตสื่อเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง
- 2) กำหนดเป้าหมายในการผลิตสื่อ

- 3) วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้สื่อ
- 4) กำหนดจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ในการบรรลุผลของการใช้สื่อ
- 5) วิเคราะห์และจัดทำเนื้อหา
- 6) เลือกประเภทสื่อที่จะผลิต
- 7) ผลิตสื่อ
- 8) ทดลองใช้สื่อในเบื้องต้น
- 9) ทดลองใช้สื่อในภาคสนาม กับผู้เรียนจริง
- 10) นำสื่อไปใช้ และปรับปรุงพัฒนาสื่อ

4. การวางแผนการใช้สื่อการสอน

- 1) วิเคราะห์ลักษณะผู้เรียน
- 2) กำหนดวัตถุประสงค์
- 3) เลือกและดัดแปลง หรือ ออกแบบสื่อใหม่
- 4) การใช้สื่อ
- 5) การกำหนดการตอบสนองของผู้เรียน
- 6) การประเมินการใช้สื่อ

ดังนั้นการจัดสภาพแวดล้อมจากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน

4) ด้านการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ได้กล่าวถึงแนวดำเนินการในการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้

- 1) ประเมินพัฒนาการของเด็กเป็นรายบุคคลทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา
- 2) ประเมินจากการแสดงออกตามสภาพจริงของเด็กด้วยการสังเกต บันทึกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมและผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของเด็ก
- 3) ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนว่าจะประเมินอย่างไร เมื่อไร ด้วยวิธีการอย่างไรและใช้เครื่องมืออะไรในการประเมินจากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่วางแผนไว้นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมตีความและนำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ เพื่อพัฒนาเด็กให้เต็มตามศักยภาพของเด็กแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี

4) เลือกใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก เช่น การสังเกต พฤติกรรม การสนทนา การเก็บรวบรวมผลงาน เป็นต้น ทั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินควรมีความหลากหลายใช้งานได้สะดวก และเหมาะสมกับลักษณะของข้อมูล

5) ควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินเช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กที่บ้าน หรือช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็กเป็นต้น และควรรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความร่วมมือกันส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก

6) มีการรายงานผลในทางบวกและบันทึกลงในเอกสารหลักฐาน เช่น สมุดรายงานประจำตัวเด็ก โดยสถานศึกษาสามารถออกแบบสมุดรายงานประจำตัวเด็กได้เองให้สอดคล้องกับเกณฑ์พัฒนาการตามวัยของเด็กและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่สถานศึกษากำหนด

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุหลักการประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3–6 ปีไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ดังนี้

- 1) การวางแผนในการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นขั้นเป็นตอน
- 2) การประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน
- 3) การวัดและการประเมินการเติบโตของเด็กด้านพัฒนาการ เป็นประจำและต่อเนื่องตลอดทั้งปี
- 4) การวัดและการประเมินตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย และไม่ควรใช้แบบทดสอบ
- 5) การจัดเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการ
- 6) การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก

ดังนั้นการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัยหมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้และพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

2.3 โรงเรียนอนุบาลเอกชน

2.3.1 ความหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้กล่าวว่าการศึกษาระดับปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์ มุ่งพัฒนาเด็กทุกคนให้ได้รับการพัฒนาด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคมและสติปัญญา อย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและเป็นไปตามวัย มีความสามารถในการดำเนินชีวิต เป็นคนดี มีวินัย และสำนึกความเป็นไทย โดยความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการ

ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนากายตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มศักยภาพภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่

นภเนตร ธรรมบวร (2551) ได้กล่าวว่าการศึกษাপฐมวัยนั้นคือ การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาการในช่วงอายุระหว่าง 0-5 ปี สามารถจัดการศึกษাপฐมวัยได้ 3 รูปแบบ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในช่วง 5 ปีแรกของชีวิต เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดสำหรับการเรียนรู้ และเด็กจำเป็นต้องได้รับการดูแล เอาใจใส่จากพ่อแม่ หรือผู้ดูแลตั้งแต่แรกเกิดเพื่อให้สมองของเด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพ

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542) ได้ให้ความหมายและความสำคัญของการจัดการศึกษาในระดับอนุบาล โดยเด็กปฐมวัยนั้นหมายถึงเด็กก่อนวัยเรียน ซึ่งในระดับชั้นอนุบาลจะเป็นเด็กในช่วงอายุ 3-6 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยของการพัฒนาทั้งในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อย่างเต็มที่ และเป็นช่วงวัยของการวางรากฐานของชีวิต

จากความหมายของการจัดการศึกษাপฐมวัยที่นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดการศึกษাপฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี ซึ่งเป็นช่วงในการจัดการศึกษาสำหรับช่วงวัยที่มีพัฒนาการสูง ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ดังนั้นจึงเป็นช่วงสำคัญในการสร้างพื้นฐานให้แก่เด็กในการพัฒนาตลอดชีวิต

2.3.2 หลักสูตรการศึกษাপฐมวัย

สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษাপฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษাপฐมวัยโดยแยกเป็น 2 ช่วงอายุคือ หลักสูตรการศึกษাপฐมวัยสำหรับเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี จัดขึ้นสำหรับพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาเด็กเพื่อใช้เป็นแนวทางการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นรายบุคคลและหลักสูตรการศึกษাপฐมวัย สำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงหลักสูตรการศึกษাপฐมวัยสำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เท่านั้น เนื่องจากเป็นการจัดการศึกษาที่นำมาใช้ในโรงเรียน

เป็นการจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล

จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย

มุ่งให้เด็กมีการเจริญเติบโตตามวัยที่มีคุณภาพและมีความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป จึงสามารถกำหนดจุดหมายได้ ดังนี้

1. ร่างกายที่มีการเติบโตตามวัย มีสุขภาพที่แข็งแรง
2. สภาพจิตใจที่ดี มีคุณธรรม มีจริยธรรม
3. มีความสามารถในการดำเนินชีวิตและการดำเนินตนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข
4. มีทักษะการคิด การใช้ภาษาสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์

มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยกำหนดมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์จำนวน 12 มาตรฐาน ประกอบด้วย

- 1) พัฒนาการด้านร่างกาย ประกอบด้วย 2 มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ 1 ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี

มาตรฐานที่ 2 กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรงใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและ

ประสาน สัมพันธ์กัน

- 2) พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ ประกอบด้วย 3 มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ 3 มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข

มาตรฐานที่ 4 ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี และการเคลื่อนไหว

มาตรฐานที่ 5 มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม

- 3) พัฒนาการด้านสังคม ประกอบด้วย 3 มาตรฐานคือ

มาตรฐานที่ 6 มีทักษะชีวิตและปฏิบัติตนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานที่ 7 รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และความเป็นไทย

มาตรฐานที่ 8 อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของ

สังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- 4) พัฒนาการด้านสติปัญญา ประกอบด้วย 4 มาตรฐาน

มาตรฐานที่ 9 ใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

มาตรฐานที่ 10 มีความสามารถในการคิดที่เป็นพื้นฐานการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 11 มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานที่ 12 มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีความสามารถในการแสวงหาความรู้ได้เหมาะสมกับวัย

สาระการเรียนรู้

เป็นสื่อกลางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็กทุกด้านให้ เป็นไปตามจุดหมายของหลักสูตรที่กำหนด กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1) ประสบการณ์สำคัญ เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนนำไปใช้ในการออกแบบการจัด ประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้ลงมือปฏิบัติ และได้รับการส่งเสริมพัฒนาการครอบคลุมทุกด้าน ทั้ง ทางด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้าง องค์ความรู้โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่างๆที่อยู่รอบตัวรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย

2) สาระที่ควรเรียนรู้เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้เด็กเกิด แนวคิดหลังจากนำสาระที่ควรเรียนรู้นั้นมาจัดประสบการณ์ให้เด็ก เพื่อให้บรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเอง ให้สอดคล้องกับวัยความ ต้องการและความสนใจของเด็กโดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้โดยสาระที่ เด็กอายุ 3-6 ปี ควรเรียนรู้มีดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เข้าใจและจดจำชื่อและนามสกุลของตนเองรวมถึง รูปร่างหน้าตา สุขอนามัยต่างๆของตนเอง การดูแลความปลอดภัยและการมีมารยาทที่ดี

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับผู้คนและสถานที่ต่างๆ เรื่องราวของครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน และบุคคลต่างๆที่เด็กต้องเกี่ยวข้องหรือใกล้ชิด และมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน สถานที่ สำคัญ วันสำคัญ อาชีพของคนในชุมชน

2.3 ธรรมชาติรอบตัว เรียนรู้เกี่ยวกับ ชื่อ ลักษณะ ส่วนประกอบและความสัมพันธ์ ของมนุษย์ สัตว์ พืช ตลอดจนเรียนรู้เกี่ยวกับดิน น้ำ ท้องฟ้า สภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ แรง และ พลังงานในชีวิตประจำวันรวมทั้งการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการรักษาธรรมชาติสมบัติ

2.4 สิ่งต่างๆรอบตัวเด็ก เรียนรู้เกี่ยวกับภาษาเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวัน ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้หนังสือและตัวหนังสือ รู้จักชื่อ ลักษณะ สี ผิวสัมผัส ขนาด รูปร่าง รูปทรง ปริมาตร น้ำหนัก จำนวน และการเลือกใช้สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ การคมนาคม เทคโนโลยีและการสื่อสารต่างๆที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

2.3.3 มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ

มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ (2562) จัดทำเพื่อให้ทุกหน่วยงานและสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศใช้เป็นแนวทางในการวัดและการประเมินผลเพื่อใช้ในการยกระดับคุณภาพและใช้ในการการตรวจประเมินจากต้นสังกัดซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่

มาตรฐานด้านที่ 1 การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย มี 5 ตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ

1.1.1. บริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบ

1.1.2 บริหารหลักสูตรสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.1.3 บริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การบริหารจัดการบุคลากรทุกประเภทตามหน่วยงานที่สังกัด

1.2.1 บริหารจัดการบุคลากรอย่างเป็นระบบ

1.2.2 ผู้บริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/หัวหน้าระดับปฐมวัย/ผู้ดำเนินการมีคุณวุฒิ/คุณสมบัติเหมาะสม และบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2.3 ครู/ผู้ดูแลเด็กที่ทำหน้าที่หลักในการดูแลและพัฒนาเด็กปฐมวัย มีวุฒิการศึกษา/คุณสมบัติเหมาะสม

1.2.4 บริหารบุคลากรจัดอัตราส่วนของครู/ผู้ดูแลเด็กอย่างเหมาะสมพอเพียงต่อจำนวนเด็กในแต่ละกลุ่มอายุ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.3 การบริหารจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัย

1.3.1 บริหารจัดการด้านสภาพแวดล้อมเพื่อความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ

1.3.2 โครงสร้างและตัวอาคารมั่นคงตั้งอยู่ในบริเวณและสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

1.3.3 จัดการความปลอดภัยของพื้นที่เล่น/สนามเด็กเล่นและสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร

1.3.4 จัดการสภาพแวดล้อมภายในอาคาร ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ เครื่องใช้ให้ปลอดภัยเหมาะสมกับการใช้งานและเพียงพอ

1.3.5 จัดให้มีของเล่นที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน มีจำนวนเพียงพอ สะอาดเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของเด็ก

1.3.6 ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยเดินทางอย่างปลอดภัย

1.3.7 จัดให้มีระบบป้องกันภัยจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานพัฒนา

เด็กปฐมวัย

1.3.8 จัดให้มีระบบรับเหตุฉุกเฉิน ป้องกันอัคคีภัย/ภัยพิบัติตามความเสี่ยงของ

พื้นที่

ตัวบ่งชี้ที่ 1.4 การจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพและการเรียนรู้

1.4.1 มีการจัดการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ เฝ้าระวังการเจริญเติบโตของเด็กและ
ดูแลการเจ็บป่วยเบื้องต้น

1.4.2 มีแผนและดำเนินการตรวจสอบอนามัยประจำวัน ตรวจสอบสุขภาพประจำปี
และป้องกันควบคุมโรคติดต่อ

1.4.3 อาคารต้องมีพื้นที่ใช้สอยเป็นสัดส่วนตามกิจวัตรประจำวันของเด็กที่
เหมาะสมตามช่วงวัย และการใช้ประโยชน์

1.4.4 จัดให้มีพื้นที่/มุมประสบการณ์ และแหล่งเรียนรู้ในห้องเรียนและนอก
ห้องเรียน

1.4.5 จัดบริเวณห้องน้ำ ห้องส้วม ที่แปรงฟัน/ล้างมือให้เพียงพอ สะอาด
ปลอดภัยและเหมาะสมกับการใช้งานของเด็ก

1.4.6 จัดการระบบสุขภาพที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมสถานที่ปรุงประกอบ
อาหาร น้ำดื่ม น้ำใช้ กำจัดขยะ สิ่งปฏิกูล และพาหะนำโรค

1.4.7 จัดอุปกรณ์ภาษาและเครื่องใช้ส่วนตัวให้เพียงพอกับการใช้งานของเด็ก
ทุกคนและดูแลความสะอาดและปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน

1.5.1 มีการสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างพ่อแม่/
ผู้ปกครองกับสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับตัวเด็กและการดำเนินงานของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.5.2 การจัดกิจกรรมที่พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม

1.5.3 ดำเนินงานให้สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นแหล่งเรียนรู้แก่ชุมชนในเรื่อง
การพัฒนาเด็กปฐมวัย

1.5.4 มีคณะกรรมการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

มาตรฐานที่ 2 ครู/ผู้ดูแลเด็กให้การดูแล และจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย มี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การดูแลและพัฒนาเด็กอย่างรอบด้าน

2.1.1 มีแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยมีการดำเนินงานและประเมินผล

2.1.2 จัดพื้นที่/มุมประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นที่เหมาะสมอย่างหลากหลาย

2.1.3 จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านอย่างบูรณาการตามธรรมชาติของเด็กที่เรียนรู้ด้วยประสาทสัมผัส ลงมือทำ ปฏิสัมพันธ์ และการเล่น

2.1.4 เลือกใช้สื่อ/อุปกรณ์ เทคโนโลยี เครื่องเล่นและจัดสภาพแวดล้อมภายใน-ภายนอก แหล่งเรียนรู้ที่เพียงพอ เหมาะสม ปลอดภัย

2.1.5 เฝ้าระวังติดตามพัฒนาการเด็กรายบุคคลเป็นระยะ เพื่อใช้ผลในการจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กทุกคนให้เต็มตามศักยภาพ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายและดูแลสุขภาพ

2.2.1 ให้เด็กอายุ 6 เดือนขึ้นไป รับประทานอาหารที่ครบถ้วนในปริมาณที่เพียงพอ และส่งเสริมพฤติกรรมกินที่เหมาะสม

2.2.2 จัดกิจกรรมให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสมในการดูแลสุขภาพ ความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

2.2.3 ตรวจสอบสุขภาพอนามัยของเด็กประจำวัน ความสะอาดของร่างกาย ฟัน และช่องปาก เพื่อคัดกรองโรคและการบาดเจ็บ

2.2.4 เฝ้าระวังติดตามการเจริญเติบโตของเด็กเป็นรายบุคคล บันทึกผล ภาวะโภชนาการอย่างต่อเนื่อง

2.2.5 จัดให้มีการตรวจสุขภาพร่างกาย ฟันและช่องปาก สายตา หู ตามกำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ภาษาและการสื่อสาร

2.3.1 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กได้สังเกต สัมผัส ลองทำ คิดตั้งคำถาม สืบเสาะหาความรู้ แก้ปัญหา จินตนาการ คิดสร้างสรรค์ โดยยอมรับความคิดและผลงานที่แตกต่างของเด็ก

2.3.2 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ทางภาษาที่มีความหมายต่อเด็ก เพื่อการสื่อสารอย่างหลากหลาย ฟัง พูด ถาม ตอบ เล่าและสนทนาตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการ

2.3.3 จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยรักการอ่านให้เด็กมีทักษะการดูภาพ ฟัง เรื่องราว พูด เล่า อ่าน วาด/เขียน เบื้องต้นตามลำดับพัฒนาการโดยครู/ผู้ดูแลเด็ก เป็นตัวอย่างของการพูด และการอ่านที่ถูกต้อง

2.3.4 จัดให้เด็กมีประสบการณ์เรียนรู้เกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สิ่งต่างๆสถานที่ และธรรมชาติรอบตัวด้วยวิธีการที่เหมาะสมกับวัยและพัฒนาการ

2.3.5 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์เบื้องต้นตามวัย โดยเด็กเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 การส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจ สังคม ปลูกฝังคุณธรรมและความเป็นพลเมืองดี

2.4.1 สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและมั่นคงระหว่างผู้ใหญ่กับเด็ก จัดกิจกรรมสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับเด็ก และการแก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

2.4.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมให้เด็กมีความสุข แจ่มใส ร่าเริง ได้แสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง โดยผ่านการเคลื่อนไหวร่างกาย ศิลปะ ดนตรี ตามความสนใจและถนัด

2.4.3 จัดกิจกรรมและประสบการณ์ ปลูกฝังคุณธรรมให้เด็กเฝ้าดี มีวินัย ซื่อสัตย์ รู้จักสิทธิและหน้าที่รับผิดชอบของพลเมืองดี รักครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและประเทศชาติ ด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 การส่งเสริมเด็กในระยะเปลี่ยนผ่านให้ปรับตัวสู่การเชื่อมต่อในขั้นถัดไป

2.5.1 จัดกิจกรรมกับผู้ปกครองให้เตรียมเด็กก่อนจากบ้านเข้าสู่สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย/โรงเรียน และจัดกิจกรรมช่วงปฐมนิเทศให้เด็กค่อยปรับตัวในบรรยากาศที่เป็นมิตร

2.5.2 จัดกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมให้เด็กมีปรับตัวก่อนเข้ารับการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

มาตรฐานที่ 3 คุณภาพของเด็กปฐมวัย มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

สำหรับเด็กแรกเกิด- อายุ 2 ปี (2 ปี 11 เดือน 29 วัน)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ก พัฒนาการเด็กมีการเติบโตที่สมวัย

3.1.1 ก การเติบโตทางร่างกายที่เหมาะสมกับวัยซึ่งมีการจดบันทึกเป็นรายบุคคล

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ก เด็กมีพัฒนาการสมวัย

3.2.1 ก เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม 5 ด้าน

3.2.2 ก รายด้าน เด็กมีพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ (Gross Motor)

3.2.3 ก รายด้าน เด็กมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและสติปัญญาสมวัย (Fine Motor Adaptive)

3.2.4 ก รายด้าน เด็กมีพัฒนาการด้านการรับรู้และเข้าใจภาษา (Receptive Language)

3.2.5 ก รายด้าน เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาสมวัย (Expressive Language)

3.2.6 ก รายด้าน เด็กมีพัฒนาการการช่วยเหลือตนเองและการเข้าสังคม (Personal Social)

สำหรับเด็ก อายุ 3 ปี - อายุ 6 ปี (ก่อนเข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ 1)

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 ข เด็กมีการเจริญเติบโตสมวัยและมีสุขนิสัยที่เหมาะสม

3.1.1 ข เด็กมีน้ำหนักตัวเหมาะสมกับวัยและสูงดีสมส่วน ซึ่งมีบันทึกเป็นรายบุคคล

3.1.2 ข เด็กมีสุขนิสัยที่ดีในการดูแลสุขภาพตนเองตามวัย

3.1.3 ข เด็กมีสุขภาพช่องปากดี ไม่มีฟันผุ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 ข เด็กมีพัฒนาการสมวัย

3.2.2 ข เด็กมีพัฒนาการสมวัยโดยรวม 5 ด้าน

ตัวบ่งชี้ที่ 3.3 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว

3.3.1 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อใหญ่ สามารถเคลื่อนไหวและทรงตัวได้ตามวัย

3.3.2 ข เด็กมีพัฒนาการด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการประสานงานระหว่างตากับมือตามวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.4 ข เด็กมีพัฒนาการด้านอารมณ์จิตใจ

3.4.1 ข เด็กแสดงออกว่าเรใจแจ่มใส รู้สึกมั่นคงปลอดภัยแสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้สมวัย

3.4.2 ข เด็กมีความสนใจและร่วมกิจกรรมต่างๆอย่างสมวัย ซึ่งรวมการเล่นการทำงาน ศิลปะ ดนตรี กีฬา

3.4.3 ข เด็กสามารถอดทน รอคอย ควบคุมตนเอง ยับยั้งชั่งใจ ทำตามข้อตกลง คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น มีกาลเทศะ ปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ได้สมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.5 ข เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญา เรียนรู้และสร้างสรรค์

3.5.1 ข เด็กบอกเกี่ยวกับตัวเด็ก บุคคล สถานที่แวดล้อมธรรมชาติและสิ่งต่างๆรอบตัวเด็กได้สมวัย

3.5.2 ข เด็กมีพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์ สามารถสังเกต จำแนก และเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ระยะ) เวลา ได้สมวัย

3.5.3 ข เด็กสามารถคิดอย่างมีเหตุผล แก้ปัญหาได้สมวัย

3.5.4 ข เด็กมีจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ ที่แสดงออกได้สมวัย

3.5.5 ข เด็กมีความพยายาม มุ่งมั่นตั้งใจ ทำกิจกรรมให้สำเร็จสมวัย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.6 ข เด็กมีพัฒนาการด้านภาษาและการสื่อสาร

3.6.1 ข เด็กสามารถฟัง พูด จับใจความ เล่า สนทนาและสื่อสารได้สมวัย

3.6.2 ข เด็กมีทักษะในการดูรูปภาพ สัญลักษณ์ การใช้หนังสือ รู้จักตัวอักษร การคิดเขียนคำ และการอ่านเบื้องต้นได้สมวัยและตามลำดับพัฒนาการ

3.6.3 ข เด็กมีทักษะการวาด การขีดเขียนตามลำดับขั้นตอนพัฒนาการสมวัย นำไปสู่การขีดเขียนคำที่คุ้นเคยและสนใจ

3.6.4 ข เด็กมีทักษะในการสื่อสารอย่างเหมาะสมตามวัยโดยใช้ภาษาไทยเป็นหลักและมีความคุ้นเคยกับภาษาอื่นด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 3.7 ข เด็กมีพัฒนาการที่บ่งบอกถึงความเป็นพลเมืองดี

3.7.1 ข เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างสมวัย และแสดงออกถึงการยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล

3.7.2 ข เด็กมีนิสัยที่เมตตา มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมที่พึงประสงค์

3.7.3 ข เด็กสามารถเล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นกลุ่ม เป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตาม แก้ไขข้อขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์

3.7.4 ข เด็กภาคภูมิใจที่เป็นสมาชิกที่ดีในครอบครัว ชุมชน สถานพัฒนาเด็กปฐมวัยและตระหนักถึงความเป็นพลเมืองดีของประเทศไทยและภูมิภาคอาเซียน

2.3.4 แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560-2564 (2560) กล่าวถึง โรงเรียนเอกชนว่ามีบทบาทของผู้มีส่วนได้เสียในการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ได้แก่

1) กำหนดนโยบาย แผนพัฒนา และยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษาของโรงเรียนโดยเชื่อมโยง วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน

2) ดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของโรงเรียน เช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา พัฒนาระบบการเรียนการสอน พัฒนาการวัดและประเมินผลในระดับสถานศึกษา พัฒนาประสิทธิภาพการบริหาร จัดการศึกษาของโรงเรียน การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน เป็นต้น ตลอดจนให้การสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เช่น การสำรวจข้อมูลและคัดกรองผู้เรียนตามความต้องการจำเป็น การรายงานผล การประสานงานเครือข่าย การเสริมสร้างบทบาทและภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชน เป็นต้น

3) บริหารจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน บริหารบนหลักธรรมาภิบาล บริหารการเปลี่ยนแปลงให้มันกับสภาพแวดล้อม ซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาศึกษาของโรงเรียน

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้รับการพัฒนาสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีความรู้ และ ทักษะในศตวรรษที่ 21 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากเรียนรู้และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน สามารถเป็นผู้แนะนำและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ปลูกฝัง บ่มเพาะคุณธรรม จริยธรรม ทักษะคิด ค่านิยมและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมให้กับผู้เรียน

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเป้าหมายของการเรียนรู้ ได้พัฒนาทักษะความรู้ และ คุณลักษณะที่พึงประสงค์จากการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียนโดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ได้ฝึกทักษะการคิด ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะกระบวนการกลุ่มมากขึ้น เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

เป็นบุคคลที่มีความรู้ตามมาตรฐานหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3R8C) มีทักษะ การดำรงชีวิต และคุณลักษณะของความเป็นพลเมือง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐาน และ ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียน ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาของผู้เรียน ร่วมสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่นๆของโรงเรียนร่วมกับครูในการพัฒนาทักษะความรู้ ความสามารถของบุตรหลานให้เต็มตามศักยภาพ มีส่วนร่วมดูแลความประพฤติ เสริมสร้างวินัยและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้บุตรหลาน

2.3.5 พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2554

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 กล่าวถึง ประเภทของโรงเรียนเอกชน มี 2 ประเภท ประกอบด้วย 1) โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาที่แน่นอน 2) โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยมีความยืดหยุ่นในการ กำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา

โรงเรียนในระบบ

1.การจัดตั้งและเปิดดำเนินการ

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตแต่ละประเภทและแต่ละระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องแนบตราสารจัดตั้งและรายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียนในระบบมาพร้อมกับคำขอด้วย

ตราสารจัดตั้งต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์
- 2) ชื่อ ประเภท ระดับ ของโรงเรียนในระบบ
- 3) รายละเอียดเกี่ยวกับที่ดิน ที่ตั้ง และแผนผังแสดงบริเวณและอาคารของโรงเรียนในระบบ
- 4) เงินทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการจัดตั้ง
- 5) รายการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และที่กำหนดในกฎกระทรวง

รายละเอียดเกี่ยวกับกิจการของโรงเรียน ต้องมีรายการอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

- 1) โครงการและแผนการดำเนินงาน
- 2) หลักสูตร วิธีการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการศึกษา
- 3) อัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น
- 4) คุณสมบัติ อัตราเงินเดือน ค่าสอน ค่าชดเชย ค่าตอบแทน หลักเกณฑ์การจ้างและเลิกจ้าง และสวัสดิการของครูและบุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู และผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยหนึ่งคนแต่ไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ

2.ทรัพย์สินและบัญชี

จัดให้มีกองทุนสำรอง และจะจัดให้มีกองทุนอื่นตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการบริหารกำหนดด้วยก็ได้

3.การอุดหนุนและส่งเสริม

รัฐพึงให้การอุดหนุนและส่งเสริมโรงเรียนในระบบ นอกเหนือจากเงินอุดหนุนตามได้ตามที่คณะกรรมการเสนอแนะ โดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- 1) จัดบุคลากรทางการศึกษาพร้อมทั้งค่าตอบแทนบุคลากรดังกล่าวไว้ในกรณีขาดแคลน หรือในกรณีมุ่งเน้นวิชาการด้านใดด้านหนึ่ง
- 2) จัดครูพร้อมทั้งค่าตอบแทนครูให้ รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์การศึกษา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นทางการศึกษา สำหรับนักเรียนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ
- 3) ลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าสินค้าประเภทครุภัณฑ์และอุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร
- 4) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ได้รับจากการจัดสรร ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในประมวลรัษฎากร
- 5) ลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีโรงเรือนและที่ดิน หรือภาษีอื่นใดในทำนองเดียวกัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

4.กองทุน

ให้มีกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบขึ้นในกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนสำหรับการให้กู้ยืมเงินแก่โรงเรียนในระบบ

5.การสงเคราะห์

ให้มีกองทุนสงเคราะห์เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อสงเคราะห์ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยรวมถึง

- 1) การจ่ายเงินชดเชยให้แกผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 2) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์แกผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 3) การส่งเสริมการออมทรัพย์ของผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา
- 4) การจ่ายเงินสวัสดิการสงเคราะห์

ให้โรงเรียนในระบบ ผู้อำนวยการ ครู บุคลากรทางการศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ส่งเงินสะสมหรือเงินสมทบ แล้วแต่กรณี เข้ากองทุนสงเคราะห์ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- 1) ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งเงินสะสมสำหรับตนเองในอัตรา ที่คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์กำหนดซึ่งต้องไม่เกินร้อยละสามของเงินเดือนรายเดือนที่แต่ละคนได้รับ และต้องไม่เกินวงเงินตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- 2) โรงเรียนในระบบส่งเงินสมทบเป็นจำนวนเท่ากับเงินสะสมที่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งตาม 1) เป็นรายคน
- 3) กระทรวงศึกษาธิการส่งเงินสมทบเป็นจำนวนสองเท่าของเงินสะสมที่ผู้อำนวยการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาส่งตาม 1) เป็นรายคน

6.การคุ้มครองการทำงาน

จัดให้มีคณะกรรมการคุ้มครองการทำงานและประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำของผู้ปฏิบัติงานของโรงเรียนในระบบ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

7.การกำกับดูแล

ห้ามใช้อาคาร สถานที่ และบริเวณโรงเรียนที่ขัดต่อกฎหมาย และความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี

ห้ามหยุดสอนเกิน 7 วัน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบ

อาคารสถานที่หากมีสภาพไม่พร้อมใช้งานต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

การโฆษณาต้องไม่เป็นเท็จ เกินความจริง หรือขัดต่อความสงบ

ผู้อนุญาตมีอำนาจออกคำสั่งให้โรงเรียนในระบบอยู่ในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน หรือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่มีเขตอำนาจ เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

- 1) โรงเรียนไม่มีทุนเพียงพอ
- 2) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมาย
- 3) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อนุญาต
- 4) โรงเรียนไม่ปฏิบัติตามตราสารจัดตั้ง
- 5) บุคคลในโรงเรียนกระทำการอันเป็นภัยต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัย ของประเทศ
- 6) กรณีอื่นตามกำหนดในกฎกระทรวง

8.จรรยา มรรยาท วินัย และหน้าที่

ผู้รับใบอนุญาต ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ผู้จัดการ ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ไม่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีจรรยา มรรยาท วินัย และหน้าที่ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

9.การโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ

ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะโอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบให้บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือเป็นคนสาบสูญ และทายาทมีความประสงค์จะดำเนินกิจการโรงเรียนในระบบต่อไป ให้ทายาทซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือในกรณีที่มีทายาทหลายคนให้ทายาทด้วยกันนั้นตกลงตั้งทายาทคนหนึ่ง ยื่นคำขอรับโอนใบอนุญาตต่อผู้อนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตายหรือสาบสูญหรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาตามความจำเป็นถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในเวลาที่กำหนด ให้ผู้อนุญาตมีคำสั่งควบคุมโรงเรียนในระบบ

10.การเลิกกิจการและการชำระบัญชี

โรงเรียนในระบบเลิกกิจการ เมื่อ

- 1) ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาท แล้วแต่กรณี ได้รับอนุญาตให้เลิกกิจการโรงเรียน ในระบบ หรือ
- 2) ผู้รับใบอนุญาตถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียนในระบบ

11.การอุทธรณ์

ผู้ซึ่งต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือได้รับผลกระทบจากคำสั่งของผู้อนุญาตผู้ใดไม่พอใจ ในคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งจากผู้อนุญาตหรือวันที่ทราบคำสั่ง แล้วแต่กรณี

2.3.6 จำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน,2565)

ลำดับ	เขต	จำนวนโรงเรียน
1	คลองเตย	11
2	คลองสามวา	2
3	คันนายาว	2
4	จตุจักร	7
5	จอมทอง	6
6	ดอนเมือง	5
7	ดินแดง	2
8	ดุสิต	5
9	ตลิ่งชัน	4
10	ทวีวัฒนา	3
11	ทุ่งครุ	3
12	ธนบุรี	3
13	บางกอกน้อย	3
14	บางกอกใหญ่	1
15	บางกะปิ	11

16	บางขุนเทียน	5
17	บางเขน	8
18	บางคอแหลม	5
19	บางแค	6
20	บางซื่อ	3
21	บางนา	4
22	บางบอน	3
23	บางพลัด	5
24	บางรัก	3
25	บึงกุ่ม	6
26	ปทุมวัน	1
27	ประเวศ	10
28	ป้อมปราบศัตรูพ่าย	2
29	พญาไท	5
30	พระโขนง	6
31	ภาษีเจริญ	5
32	ยานนาวา	5
33	ราชเทวี	1
34	ราชบุรีบูรณะ	7
35	ลาดกระบัง	6
36	ลาดพร้าว	6
37	วังทองหลาง	4
38	วัฒนา	3
39	สวนหลวง	4
40	สะพานสูง	2
41	สาทร	4
42	สายไหม	6
43	หนองแขม	5
44	หนองจอก	4
45	หลักสี่	6

46	ห้วยขวาง	4
รวมจำนวนโรงเรียน		212

ตารางที่ 4 ข้อมูลจำนวนโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร (สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2565)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยด้านการบริหารวิชาการ

วาสนา มากแก้ว และคณะ (2560) ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนองมีรายละเอียดแต่ละด้านต่อไปนี้ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4) ด้านการวัดและประเมินผล และ 5) ด้านการนิเทศภายในและผลยืนยันการประเมิน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ พบว่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

กมลพรรณ เอกณรงค์ (2560) ได้ศึกษาถึง แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนอนุบาลให้เป็นโรงเรียนแห่งความสุข พบว่า มีแนวทางทั้งหมด 17 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาและครูร่วมกันกำหนดนโยบาย ทิศทางในการพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน 2) ผู้บริหารโรงเรียนนำข้อมูลจากการประชุมมาวิเคราะห์ 3) ผู้บริหารจัดตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการโรงเรียนแห่งความสุข 4) คณะกรรมการฯ สรรวจและประเมินความสุข 5) คณะกรรมการฯ กำหนดแนวทางการพัฒนา 6) คณะกรรมการฯ นำผลที่ได้จากการประเมินมาจัดลำดับความสำคัญตามความเร่งด่วนของปัญหา 7) คณะกรรมการฯ วางแผนและกำหนดเกณฑ์การประเมินผลในแต่ละด้าน 8) คณะกรรมการฯ กำหนดระยะเวลาในการดำเนินงานตามแผน 9) คณะกรรมการฯ กำหนดระยะเวลาในการประเมินผล 10) ผู้บริหาร ครูบุคลากร และนักเรียนลงมือปฏิบัติตามแผน 11) คณะกรรมการฯ ติดตามการปฏิบัติตามแผน 12) คณะกรรมการฯ ประเมินผล 13) คณะกรรมการฯ ประเมินปัญหาและอุปสรรคที่พบ 14) คณะกรรมการฯ ดำเนินการการแก้ปัญหาและอุปสรรค 15) คณะกรรมการฯ นำผลการประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงหรือพัฒนา 16) คณะกรรมการฯ เสนอที่ประชุมเพื่อรายงานผล 17) ที่ประชุมแลกเปลี่ยน และสะท้อนการเรียนรู้

พรรณิอร อินทราเวช (2560) ได้ศึกษาถึง แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา:กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี พบว่า แนวทางสามารถแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านที่ 1 การบริหารและพัฒนาหลักสูตรโดยแบ่งเป็น 10 แนวทางย่อย, ด้านที่ 2 คือการจัดการเรียนการสอนโดยแบ่งเป็น 13 แนวทางย่อย, ด้านที่ 3 การวัดและประเมินผลโดยแบ่งเป็น 6 แนวทางย่อย, ด้านที่ 4 ด้านการบริหารสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้โดยแบ่งเป็น 12 แนวทางย่อย และด้านการนิเทศการศึกษาโดยแบ่งเป็น 7 แนวทางย่อย โดยแต่ละด้านแบ่งเป็นขั้นตอนตามหลัก PIE MODEL

ชนิษฐา จำเียรสุข (2561) ได้ศึกษาถึง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า มีทั้งหมด 4 แนวทางหลัก และ 10 แนวทางย่อย โดยเรียงตามลำดับความต้องการจำเป็น ดังนี้ (1)พัฒนาหลักสูตรโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม มี 3 แนวทางย่อย คือ ให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการกำหนดเนื้อหาของหลักสูตร และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินหลักสูตร (2)พัฒนาการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม มี 3 แนวทางย่อย คือ วางแผนการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม นำผลการประเมินพัฒนาการไปใช้โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และ เก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม (3)พัฒนาการจัดประสบการณ์โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม มี 2 แนวทางย่อย คือ จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และ จัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม (4)พัฒนาการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้โดยเน้นด้านภาษาให้กับผู้เรียน มี 2 แนวทางย่อย คือ จัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา และ จัดทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้เชิงรุกภายนอกห้องเรียน

ภาณุศักร หงษ์ทอง และคณะ (2562) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในกรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 5 ประการ (S-C-AL-E-S) ได้แก่

- 1) Staff: ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเพิ่มทักษะการจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย
- 2) Curriculum: หลักสูตรสถานศึกษามีการบูรณาการการเพิ่มทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยไว้ในหลักสูตรสถานศึกษาอย่างชัดเจน

3) Active Learning: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบลงมือทำ ให้แก่เด็กปฐมวัยด้วยวิธีการที่หลากหลาย

4) Environment: สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับการเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย

5) Supervision: การแนะนำและส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกับเด็กปฐมวัย

มัทรี แก้วยนต์ประเสริฐ (2563) ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี ผลการศึกษา พบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 1) ด้านหลักสูตรควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตร 2) ด้านการสอนควรให้ครูได้มีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการนิเทศภายในควรส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการนิเทศงานวิชาการของโรงเรียน 4) ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนให้ครูนำเครื่องมือการวัดมาใช้อย่างหลากหลาย 5) ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาควรใช้กระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย กำกับติดตาม ประเมินผล นำผลประเมินมาสังเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นรายงานประเมินตนเอง ข้อเสนอแนะควรมีการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดความสำเร็จการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน

อภิรดี คำศรีเมือง (2563) ได้ศึกษาถึง แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติคิตส์เฟิร์สท์ พบว่า แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติคิตส์เฟิร์สท์ ด้านการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากรและข้อมูลสารสนเทศ ได้แก่ พัฒนาครูไทยในโรงเรียนทุกคน ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย ได้แก่ จัดทำหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ของแต่ละสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ การนำหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางไปพัฒนาเป็นหลักสูตรระดับสถานศึกษา และด้านการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ กำหนดแผนการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรไว้เป็นระยะเพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามทิศทางและเป้าหมายที่วางไว้

สุภาพร ปานหอม (2564) ได้ศึกษาถึง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการสามารถเรียงจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการประสานความร่วมมือการพัฒนาวิชาการ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ ด้านการพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ ด้านการนิเทศ ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการแนะแนวการศึกษาปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมและเทคโนโลยี และความรู้ปฐมวัยแก่ชุมชน

ฉัตรวิไล สุรินทร์ขมพู (2564) ได้ศึกษาถึง รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม พบว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 3 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีปัญหาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และองค์ประกอบที่ 4 ประสิทธิภาพการพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม และผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

กาญจนา จันทรประจักษ์ (2564) ได้ศึกษาถึง แนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของครูในโรงเรียนอำเภอเมืองตาก พบว่า แนวทางที่โรงเรียนควรดำเนินการ คือ 1) การจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการของวัยและพัฒนาการ 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ต้องมีการจัดหาสื่ออุปกรณ์ให้เหมาะสม 3) ส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

มณฑา วงษาไฮ (2564) ได้ศึกษาถึง การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า (1) ควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (2) ควรจัดกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาสุขภาพกายตามพัฒนาการช่วงอายุของนักเรียน และ (3) ควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากของจริงและลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง

2.4.2 งานวิจัยด้านทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ (2556) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาทักษะการดูแลตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะการดูแลตนเองที่จำเป็นจะต้องพัฒนาให้แก่เด็กปฐมวัยมี ๑๗ ทักษะ ประกอบด้วย 1) การช่วยเหลือตนเอง 2) การมีส่วนร่วมกับผู้อื่น 3) การกำหนดแผนในการทำงานล่วงหน้า 4) การหาทางออกจากปัญหา 5) การบอกความคิดของตน ให้ผู้อื่นทราบ 6) การรับประทานอาหารอย่างสุภาพ 7) การทำตัวที่เหมาะสมในที่สาธารณะ 8) การมีเหตุผล 9) ความสามารถบอกเวลา 10) การเอาใจใส่ตนเอง 11) การไม่มีความเครียด 12) การแต่งกาย 13) การเข้าใจสัญลักษณ์ 14) ความสามารถในการใช้โทรศัพท์ 15) การเดินทาง 16) การจับจ่ายซื้อของ และ 17) การใช้เงิน

วรรณานันดาเขียน (2560) ได้ศึกษาถึงทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ในยุคประเทศไทย 4.0 พบว่า ทักษะชีวิตทั้ง 4 ด้านคือ ทักษะทางกาย ทักษะทางอารมณ์ ทักษะทางสังคม และทักษะทางสติปัญญาเป็นสิ่งจำเป็นที่ควรปลูกฝังตั้งแต่ในเด็กปฐมวัยเพราะ เด็กปฐมวัยเป็นวัยเริ่มต้นแห่งการเรียนรู้ ผู้ปกครองและครูเป็นผู้มีบทบาทที่สูงสุดในการเตรียมความพร้อมทักษะดังกล่าว

ศรินภา สนั่นวงศ์ (2561) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาแบบประเมินทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า ผลการสร้างแบบประเมินที่ประเมินจากสภาพการปฏิบัติจริง ได้เครื่องมือที่มี 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการแต่งตัว ทักษะการรับประทานอาหาร ทักษะการดูแลอนามัยตนเอง และทักษะการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

จุฬินทิพา นพคุณ (2562) ได้ทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางของมอนเตสซอรี พบว่า กิจกรรมตามแนวทางมอนเตสซอรีในกลุ่มประสบการณ์ชีวิต มีกิจกรรมที่ช่วยดูแลกิจส่วนตัว ซึ่งจะทำให้เด็กสามารถดูแลตนเองในชีวิตประจำวันทั้งในเรื่องการแต่งกาย การรับประทานอาหาร และการใช้ห้องน้ำห้องส้วม โดยให้ความสำคัญกับความต้องการของเด็กเป็นรายบุคคล ให้อิสระในการเรียนรู้ ภายใต้การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และอุปกรณ์อย่างมีจุดมุ่งหมาย โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สาธิตและสังเกตเด็ก

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะคุณตนเองของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย 2) พัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดของขั้นตอนวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด เรื่องทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และการบริหารวิชาการ จากเอกสารทางวิชาการ งานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 3 พัฒนา (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้และนำเสนอ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

โดยมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิดเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการดูแลตนเองและการบริหารวิชาการในระดับปฐมวัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ศึกษาแนวคิดเรื่องทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน โดยศึกษาแนวคิดของมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย (2560) จุฬินตีพา นพคุณ (2562) Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) Petit Early Learning Journey (2021) Karen

Stephens (2007) Pesau และคณะ (2020) รุ่งลาวัลย์ ละอามาศ (2557) มุจลินท์ กลิ่นหวล (2558) บุษกร เฉลิมสินสุวรรณ (2558) Chicago Occupational Therapy (2023)

2) ศึกษาขอบข่ายการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย โดยศึกษาแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) กฎกระทรวงศึกษาธิการ (2550) ภาณุศักร หงษ์ทอง และคณะ (2562) ชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544)

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตเชิงเนื้อหาในการสังเกตเชิงเนื้อหาจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยและขอบข่ายการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยศึกษาถึงองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยและขอบข่ายการบริหารวิชาการระดับปฐมวัยจากเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อกำหนดองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และกำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย จากนั้นจึงนำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งได้มีการตรวจสอบความสอดคล้องของกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยอาจารย์ที่ปรึกษาพร้อมทั้งปรับปรุงกรอบแนวคิดในการวิจัยตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของ การพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 212 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหรือครูโรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ อายุ ตำแหน่ง และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าตัวเลขที่เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

- ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

- ระดับ 5 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open End)

2.3 การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เพื่อกำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดในการวิจัย

2) จัดทำร่างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของภาษาเพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหาการวิจัย

4) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน

ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) โดยให้พิจารณาว่ารายการใดสอดคล้อง ให้ 1 รายการใดไม่สอดคล้องให้ -1 และรายการใดไม่แน่ใจให้ 0 จากนั้นจึงคัดเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยดัชนี IOC มีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$$IOC = \text{ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์}$$

$$\sum R = \text{ผลรวมของคะแนนการประเมินแต่ละข้อคำถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ}$$

5) นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความตรงด้านเนื้อหาไปทดลองใช้กับโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) จำนวน 30 ชุด นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยคำถามแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สภาพปัจจุบัน มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.984 และคำถามแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สภาพที่พึงประสงค์ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค 0.991

2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก

ปฐมวัย ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแล้ว ส่งให้กับกลุ่มตัวอย่างในรูปแบบ Google Form และได้รับความร่วมมือจากผู้บริหารและครูจำนวน 212 คน ในการให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติแจกแจงความถี่และร้อยละ สรุปในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมายตามช่วงคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง สภาพการปฏิบัติ/พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติ/พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติ/พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติ/พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง สภาพการปฏิบัติ/พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยใช้วิธี Priority Needs Index (PNI) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์และวิเคราะห์จัดลำดับความสำคัญ โดยใช้สูตรในการคำนวณของ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ดังต่อไปนี้

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{(I-D)}{D}$$

PNI_{modified} = ดัชนีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

I = สภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

D = สภาพปัจจุบันของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 3 ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การพรรณนาวิเคราะห์

ขั้นตอนที่3 พัฒนา(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยนำสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{MODIFIED}) ของการพัฒนาระบบบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พร้อมด้วยข้อเสนอแนะจากแบบสอบถามมาจัดลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และสร้างเป็นข้อคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพัฒนาร่างแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3.1 แหล่งข้อมูล

1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย 1) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ในรูปแบบคำถามปลายเปิด และข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 2) การสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาระบบบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยจากผู้ทรงคุณวุฒิ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) โดยนำข้อมูลจากผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นที่สูงที่สุดในแต่ละด้านของการบริหารวิชาการและแต่ละขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง กับผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา ผู้บริหารหรือผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน จำแนกเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา 1 คน ผู้อำนวยการโรงเรียน 2 คน การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ไปใช้ประกอบกับผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการเพื่อสร้างทักษะการดูแลตนเอง เพื่อพัฒนาร่างแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนที่4 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้และนำเสนอ(ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยนำร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้จากข้อ3.3 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุง เมื่อได้ปรับปรุงร่างแนวทางฯ ตามความเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยจึงได้นำส่งร่างแนวทางฯ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อไป

4.1 ผู้ให้ข้อมูล

ประเมิน(ร่าง)แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเสนอแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 4 ท่าน

กลุ่มที่ 2 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 ท่าน

โดยเงื่อนไขของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่ม จะต้องสำเร็จการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตขึ้นไป มีประสบการณ์ในด้านการบริหารการศึกษา อย่างน้อย 2 ปีขึ้นไป

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2: การประเมินความเหมาะสมและความเป็นได้ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 โดยมีค่าตัวเลขที่เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

ระดับคะแนนในส่วนของความเหมาะสม

มีความเหมาะสมมากที่สุด	คะแนน 5
มีความเหมาะสมมาก	คะแนน 4
มีความเหมาะสมปานกลาง	คะแนน 3
มีความเหมาะสมน้อย	คะแนน 2
มีความเหมาะสมน้อยที่สุด	คะแนน 1

ระดับคะแนนในส่วนของความความเป็นไปได้

มีความเป็นไปได้มากที่สุด	คะแนน 5
มีความเป็นไปได้มาก	คะแนน 4
มีความเป็นไปได้ปานกลาง	คะแนน 3
มีความเป็นไปได้น้อย	คะแนน 2
มีความเป็นไปได้น้อยที่สุด	คะแนน 1

ตอนที่ 3: ข้อมูลเพิ่มเติมและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเป็นแบบคำถามปลายเปิด

(Open End)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่ง(ร่าง)แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พร้อมด้วยแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านทางไปรษณีย์พร้อมจัดเตรียมซองติดแสตมป์และจำหน่ายซองถึงผู้วิจัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการส่งแบบประเมินกลับทางไปรษณีย์

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การหาค่าฐานนิยม (Mode) ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าฐานนิยม 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง ร่างแนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ในระดับ น้อยที่สุด

4.5 การนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

1) ผู้วิจัยนำข้อเสนอและข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไข และเสนอ อ.ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2) ผู้วิจัยนำเสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ที่มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ในรูปแบบตารางพร้อมคำบรรยายประกอบ และแผนภาพ

สามารถสรุป ขั้นตอนการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละขั้นตอน ของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอนการวิจัย ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 สรุปขั้นตอนการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละขั้นตอน

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องจำเป็นของการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	เอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการดูแลตนเองและการบริหารวิชาการในระดับปฐมวัย	สังเคราะห์เชิงเนื้อหาจากเอกสารแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยและขอบข่ายการบริหารวิชาการระดับปฐมวัย	การวิเคราะห์เนื้อหา	กรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม
กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะ การดูแลตนเองของ เด็กปฐมวัย	1.2 ศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ และความต้องจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	ประชากร และ กลุ่มตัวอย่างคือ 1) โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัด(สช) จำนวน 212 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) 2) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน	แบบสอบถามประกอบไปด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1: ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ส่วนที่ 2: สภาพของการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ส่วนที่ 3: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในลักษณะของคำถามปลายเปิด	ส่วนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ ส่วนที่ 2 วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนี PNI _(MODIFIED) ส่วนที่ 3 วิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา	สภาพปัจจุบัน และที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดทักษะดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

วัตถุประสงค์	ขั้นตอนการวิจัย	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	ผลการวิจัย
2. เพื่อนำเสนอ(ร่าง) แนวทางการบริหาร พัฒนาการบริหาร วิชาการของ โรงเรียนอนุบาล เอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะ การดูแลตนเองของ เด็กปฐมวัย	2.1 พัฒนา(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนอนุบาล เอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ PNI ของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด ทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย และภาคสัมภาษณ์ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 212 คน	แบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตาม แนวคิดทักษะการดูแลตนเองของ เด็กปฐมวัย	การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา	ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย
	2.2 ประเมินความเหมาะสมและความ เป็นไปได้และนำเสนอร่าง แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการของ โรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย	คณะผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน	แบบประเมินความเหมาะสมและ เป็นไปได้ ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1: การประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ ส่วนที่ 2: ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ แบบปลายเปิด	ส่วนที่ 1 ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และค่าเฉลี่ย ส่วนที่ 2 ใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา	แนวทางพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัยฉบับ สมบูรณ์ ที่มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3.3 เสนอแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 212 ฉบับ โดยผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 212 คน ซึ่งสามารถจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 6 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ผู้อำนวยการ โรงเรียน		รองผู้อำนวยการ โรงเรียน		หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้		ครูผู้สอน		รวมทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ										
1) ชาย	10	33.33	7	35.00	3	13.64	4	2.86	24	11.32
2) หญิง	20	66.67	13	65.00	19	86.36	132	94.29	184	86.79
3) ไม่ระบุเพศ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	4	2.86	4	1.89
รวม	30	100.00	20	100.00	22	100.00	140	100.00	212	100.00
อายุ										
1) น้อยกว่า 30 ปี	0	0.00	0	0.00	3	13.64	20	14.29	23	10.85
2) 30 - 39 ปี	7	23.33	3	15.00	12	54.55	32	22.86	54	25.47
3) 40 - 49 ปี	10	33.33	14	70.00	7	31.82	45	32.14	76	35.85
4) ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	13	43.33	3	15.00	0	0.00	43	30.71	59	27.83
รวม	30	100.00	20	100.00	22	100.00	140	100.00	212	100.00
ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา										
1) น้อยกว่า 5 ปี	3	10.00	7	35.00	3	13.64	13	9.29	26	12.26
2) 5-10 ปี	0	0.00	0	0.00	4	18.18	27	19.29	31	14.62
3) 10-15 ปี	14	46.67	6	30.00	15	68.18	21	15.00	56	26.42
4) 15-20 ปี	10	33.33	3	15.00	0	0.00	31	22.14	44	20.75
5) 20 ปีขึ้นไป	3	10.00	4	20.00	0	0.00	48	34.29	55	25.94
รวม	30	100.00	20	100.00	22	100.00	140	100.00	212	100.00
วุฒิการศึกษาสูงสุด										
1)ปริญญาตรี/ เทียบเท่า	3	10.00	7	35.00	15	68.18	140	100.00	165	77.83
2)ปริญญาโท	27	90.00	13	65.00	7	31.82	0	0.00	47	22.17
รวม	30	100.00	20	100.00	22	100.00	140	100.00	212	100.00

จากตารางที่ 6 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 86.79 เพศชายจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 และไม่ระบุเพศจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.89 เมื่อจำแนกสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตาม ตำแหน่ง พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นเพศหญิงจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 รอง ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นเพศหญิงจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 หัวหน้ากลุ่มสาระ การเรียนรู้ เป็นเพศหญิงจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 86.36 และครูผู้สอนเป็นเพศหญิงจำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 86.79

อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่อายุ 40 - 49 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 35.85 รองลงมาคืออายุ ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 27.83 เมื่อจำแนกสถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองผู้อำนวยการโรงเรียน มีอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีอายุ 30 - 39 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 ครูผู้สอน มีอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14

ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ใน ตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา 10-15 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 26.42 รองลงมาคือ 20 ปีขึ้นไป จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 25.94 เมื่อจำแนกสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมี ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา 10-15 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็น ร้อยละ 46.67 รองผู้อำนวยการโรงเรียน มีประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ มีประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน เป็นเวลา 10-15 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 ครูผู้สอน มีประสบการณ์ในตำแหน่ง ปัจจุบันเป็นเวลา 20 ปีขึ้นไป จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 34.29

วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาสูงสุด ระดับ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 77.83รองลงมาได้แก่ปริญญาโท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 22.17 เมื่อจำแนกสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามตามตำแหน่ง พบว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาโท จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 รอง ผู้อำนวยการโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.00 หัวหน้า กลุ่มสาระการเรียนรู้ มีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 68.18 ครูผู้สอนมีวุฒิการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี/เทียบเท่า จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัย

2.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็น
ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะ
การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 212 ฉบับ แบ่งผลการวิเคราะห์ออกได้
ดังนี้

2.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของ
แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ
ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของ
แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ
ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร

2.1.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของ
แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ
ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์

2.1.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของ
แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ
ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

2.1.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของ
 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ
 ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ

2.1.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

2.1.7 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนากาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตร การจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ มีรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับที่
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
ด้านการพัฒนาหลักสูตร	4.349	0.557	มาก	4.591	0.516	มากที่สุด	0.056	2
1.การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.411	0.514	มาก	4.609	0.531	มากที่สุด	0.045	(3)
2. การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้	4.357	0.564	มาก	4.592	0.517	มากที่สุด	0.054	(2)
3. วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน	4.279	0.710	มาก	4.571	0.575	มากที่สุด	0.068	(1)
ด้านการจัดประสบการณ์	4.396	0.556	มาก	4.590	0.519	มากที่สุด	0.044	4
4. การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ	4.417	0.592	มาก	4.592	0.541	มากที่สุด	0.040	(2)
5. การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน	4.375	0.581	มาก	4.588	0.525	มากที่สุด	0.049	(1)

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ขอบข่ายการบริหารวิชาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับ ที่
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปล ผล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.329	0.600	มาก	4.564	0.542	มากที่สุด	0.054	3
6. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการ ช่วยเหลือตนเองของเด็ก ปฐมวัย	4.359	0.676	มาก	4.584	0.568	มากที่สุด	0.052	(2)
7. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการ ช่วยเหลือตนเองของเด็ก ปฐมวัย	4.299	0.655	มาก	4.544	0.545	มากที่สุด	0.057	(1)
ด้านการประเมินพัฒนาการ	4.356	0.602	มาก	4.610	0.527	มากที่สุด	0.058	1
8. การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการ ดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของ หลักสูตรการจัดการศึกษา ระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้าง การพัฒนาทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย	4.378	0.593	มาก	4.619	0.506	มากที่สุด	0.055	(2)
9. การตรวจสอบพัฒนาการ ต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับ ทักษะการดูแลตนเองใน ชีวิตประจำวันตามมาตรฐาน การเรียนรู้ของหลักสูตรการจัด การศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย	4.334	0.654	มาก	4.601	0.572	มากที่สุด	0.062	(1)
รวม	4.358	0.549	มาก	4.589	0.509	มากที่สุด	0.053	

จากตารางที่ 7 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม ขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.358$, $SD = 0.549$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการจัดประสบการณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.396$, $SD = 0.556$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในระดับมาก ($\bar{X} = 4.417$, $SD = 0.592$) รองลงมาคือการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.375$, $SD = 0.581$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.356$, $SD = 0.602$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.378$, $SD = 0.593$) รองลงมาคือ การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.334$, $SD = 0.654$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.349$, $SD = 0.557$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.411$, $SD = 0.514$) รองลงมาคือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.357$, $SD = 0.564$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.329$, $SD = 0.600$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.359$, $SD = 0.676$) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.299$, $SD = 0.655$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.589$, $SD = 0.509$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.610$, $SD = 0.527$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตรวจสอบผล

การเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.619$, $SD = 0.506$) รองลงมาคือ การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.601$, $SD = 0.572$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.591$, $SD = 0.516$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.609$, $SD = 0.531$) รองลงมาคือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, $SD = 0.517$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.590$, $SD = 0.519$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, $SD = 0.541$) รองลงมาคือการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.588$, $SD = 0.525$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.564$, $SD = 0.542$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.584$, $SD = 0.568$) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.544$, $SD = 0.545$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม คือ 0.053 ($PNI_{modified} = 0.053$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.058$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.062$) และการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.055$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ ด้านการ

พัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.056$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.062$) รองลงมา คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.054$) และการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.055$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.054$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.057$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.052$) และขอบข่ายการบริหารวิชาที่มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.044$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.049$) และการจัดกิจกรรมประจำวัน ตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.040$)

2.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย มีรายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร

ด้านการพัฒนา หลักสูตร	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับ ที่
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปล ผล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
1. การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.377	0.772	มาก	4.623	0.558	มากที่สุด	0.056	(2)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.604	0.518	มากที่สุด	4.679	0.534	มากที่สุด	0.016	(5)
ทักษะด้านกาช่วยงาน บ้าน	4.057	0.693	มาก	4.443	0.703	มาก	0.095	(1)
ทักษะด้านการแต่งกาย	4.453	0.690	มาก	4.585	0.606	มากที่สุด	0.030	(4)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.566	0.639	มากที่สุด	4.717	0.547	มากที่สุด	0.033	(3)
รวม	4.411	0.514	มาก	4.609	0.531	มากที่สุด	0.045	3
2. การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.387	0.617	มาก	4.604	0.587	มากที่สุด	0.049	(4)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.462	0.595	มากที่สุด	4.637	0.547	มากที่สุด	0.039	(5)
ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	4.099	0.712	มาก	4.415	0.658	มาก	0.077	(1)
ทักษะด้านการแต่งกาย	4.363	0.685	มาก	4.590	0.556	มากที่สุด	0.052	(3)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.472	0.691	มาก	4.717	0.520	มากที่สุด	0.055	(2)
รวม	4.357	0.564	มาก	4.592	0.517	มากที่สุด	0.054	2

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ด้านการพัฒนา หลักสูตร	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับ ที่
	ส่วน			ส่วน				
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปล ผล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
3. วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.311	0.777	มาก	4.594	0.581	มากที่สุด	0.066	(3)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.307	0.782	มาก	4.646	0.594	มากที่สุด	0.079	(2)
ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	4.033	0.905	มาก	4.429	0.728	มาก	0.098	(1)
ทักษะด้านการแต่งกาย	4.292	0.766	มาก	4.514	0.642	มากที่สุด	0.052	(4)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.453	0.774	มาก	4.670	0.611	มากที่สุด	0.049	(5)
รวม	4.279	0.710	มาก	4.571	0.575	มากที่สุด	0.068	1
รวมทุกข้อย่อย	4.349	0.557	มาก	4.591	0.516	มากที่สุด	0.056	-

จากตารางที่ 8 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.411$, $SD = 0.514$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.604$, $SD = 0.518$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.057$, $SD = 0.693$) รองลงมาคือข้อย่อย การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.357$, $SD = 0.564$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูง

ที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.472$, $SD = 0.691$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.099$, $SD = 0.712$) และข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.279$, $SD = 0.710$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.453$, $SD = 0.774$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.033$, $SD = 0.905$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.609$, $SD = 0.531$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.717$, $SD = 0.547$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.443$, $SD = 0.703$) รองลงมาคือข้อย่อย การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, $SD = 0.517$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.717$, $SD = 0.520$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.099$, $SD = 0.712$) และข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.571$, $SD = 0.575$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.670$, $SD = 0.611$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.429$, $SD = 0.728$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อย วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.068$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแล

ตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด($PNI_{modified} = 0.098$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.049$) รองลงมาข้อย่อยการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.054$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด($PNI_{modified} = 0.077$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.039$) และข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.045$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด($PNI_{modified} = 0.095$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.016$)

2.1.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์ ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย มีรายละเอียดดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์

ด้านการจัด ประสบการณ์	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับ ที่
	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล	ค่าเฉลี่ย	ส่วน	แปลผล		
	(\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)		(\bar{X})	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)			
1. การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ								
ทักษะด้าน โภชนาการ	4.406	0.671	มาก	4.642	0.545	มากที่สุด	0.054	(2)
ทักษะด้าน สุขอนามัย	4.547	0.602	มากที่สุด	4.627	0.574	มากที่สุด	0.018	(5)
ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4.170	0.791	มาก	4.434	0.668	มาก	0.063	(1)
ทักษะด้านการแต่ง กาย	4.439	0.654	มาก	4.566	0.631	มากที่สุด	0.029	(4)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.524	0.678	มากที่สุด	4.693	0.529	มากที่สุด	0.038	(3)
รวม	4.417	0.592	มาก	4.592	0.541	มากที่สุด	0.040	2
2. การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน								
ทักษะด้าน โภชนาการ	4.401	0.664	มาก	4.590	0.589	มากที่สุด	0.043	(4)
ทักษะด้าน สุขอนามัย	4.448	0.625	มาก	4.670	0.537	มากที่สุด	0.050	(2)
ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4.066	0.879	มาก	4.406	0.685	มาก	0.084	(1)
ทักษะด้านการแต่ง กาย	4.387	0.682	มาก	4.604	0.554	มากที่สุด	0.049	(3)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.571	0.592	มากที่สุด	4.670	0.510	มากที่สุด	0.022	(5)
รวม	4.375	0.581	มาก	4.588	0.525	มากที่สุด	0.049	1
รวมทุกข้อย่อย	4.396	0.556	มาก	4.590	0.519	มากที่สุด	0.044	-

จากตารางที่ 9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์ พบว่า

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อย่อยการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.417$, $SD = 0.592$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.547$, $SD = 0.602$) ส่วนการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.170$, $SD = 0.791$) และข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.375$, $SD = 0.581$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.571$, $SD = 0.592$) ส่วนการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.066$, $SD = 0.879$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อย่อยการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, $SD = 0.541$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.693$, $SD = 0.529$) ส่วนการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.434$, $SD = 0.668$) และข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.588$, $SD = 0.525$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านสุขอนามัย และทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด

($\bar{X}=4.670$, $SD = 0.537$) ส่วนการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.406$, $SD = 0.685$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.049$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.084$) ส่วนการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.022$) และข้อย่อยการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.040$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.063$) ส่วนการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านสุขอนามัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.018$)

2.1.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับที่
	ค่าเฉลี่ย (X̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ค่าเฉลี่ย (X̄)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
1. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.344	0.760	มาก	4.566	0.661	มากที่สุด	0.054	(2)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.425	0.674	มาก	4.679	0.560	มากที่สุด	0.018	(5)
ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	4.189	0.804	มาก	4.392	0.749	มาก		(1)
ทักษะด้านการแต่งกาย	4.358	0.805	มาก	4.608	0.578	มากที่สุด	0.063	(4)
ทักษะด้านความปลอดภัย	4.481	0.642	มาก	4.675	0.570	มากที่สุด	0.029	(3)
รวม	4.359	0.676	มาก	4.584	0.568	มากที่สุด	0.038	2
2. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.297	0.716	มาก	4.528	0.596	มากที่สุด	0.054	(3)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.325	0.724	มาก	4.594	0.556	มากที่สุด	0.062	(2)
ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	4.094	0.882	มาก	4.401	0.705	มาก		(1)
ทักษะด้านการแต่งกาย	4.354	0.774	มาก	4.547	0.655	มากที่สุด	0.075	(5)
ทักษะด้านความปลอดภัย	4.425	0.701	มาก	4.651	0.543	มากที่สุด	0.044	(4)
รวม	4.299	0.655	มาก	4.544	0.545	มากที่สุด	0.051	1
รวมทุกข้อย่อย	4.329	0.600	มาก	4.564	0.542	มากที่สุด	0.054	-

สภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ รายชื่อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการ ช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.359$, $SD=0.676$) โดย เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความ ปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.481$, $SD=0.642$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.189$, $SD=0.804$) และชื่อย่อยการจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็ก ปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.299$, $SD=0.655$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ ในระดับมาก ($\bar{X}=4.425$, $SD=0.701$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.094$, $SD=0.882$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ รายชื่อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการ ช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.584$, $SD = 0.568$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านสุขอนามัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.679$, $SD = 0.560$) ส่วนการจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.392$, $SD = 0.749$) และช่อ ย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเอง ของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.544$, $SD = 0.545$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบ ของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก

เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.651$, $SD = 0.543$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.401$, $SD = 0.705$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ รายชื่อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.057$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.075$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการแต่งกายมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.044$) และชื่อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.052$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.063$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านสุขอนามัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.018$)

2.1.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ

สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ ประกอบด้วย การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ซึ่งในแต่ละองค์ประกอบแบ่งออกตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย มีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทาง
พัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแล
ตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ

ด้านการประเมิน พัฒนาการ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่พึงประสงค์ (I)			ค่า PNI	อันดับ ที่
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล		
1. การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.392	0.662	มาก	4.632	0.521	มากที่สุด	0.055	(3)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.420	0.622	มาก	4.679	0.534	มากที่สุด	0.059	(2)
ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4.132	0.844	มาก	4.505	0.664	มาก	0.090	(1)
ทักษะด้านการแต่ง กาย	4.453	0.610	มาก	4.594	0.581	มากที่สุด	0.032	(5)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.495	0.596	มาก	4.684	0.505	มากที่สุด	0.042	(4)
รวม	4.378	0.593	มาก	4.619	0.506	มากที่สุด	0.055	2
2. การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย								
ทักษะด้านโภชนาการ	4.344	0.681	มาก	4.585	0.621	มากที่สุด	0.055	(3)
ทักษะด้านสุขอนามัย	4.373	0.721	มาก	4.594	0.589	มากที่สุด	0.051	(4)
ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4.137	0.818	มาก	4.524	0.718	มากที่สุด	0.094	(1)
ทักษะด้านการแต่ง กาย	4.377	0.660	มาก	4.642	0.603	มากที่สุด	0.060	(2)
ทักษะด้านความ ปลอดภัย	4.439	0.682	มาก	4.660	0.549	มากที่สุด	0.050	(5)
รวม	4.334	0.654	มาก	4.601	0.572	มากที่สุด	0.062	1
รวมทุกข้อย่อย	4.356	0.602	มาก	4.610	0.527	มากที่สุด	0.058	-

จากตารางที่ 11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.378$, $SD = 0.593$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.495$, $SD = 0.596$) ส่วนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.132$, $SD = 0.844$) และข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.334$, $SD = 0.654$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.439$, $SD = 0.682$) ส่วนการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.137$, $SD = 0.818$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.619$, $SD = 0.572$) โดย

เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.684$, $SD = 0.505$) ส่วนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.505$, $SD = 0.664$) และข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.601$, $SD = 0.572$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.660$, $SD = 0.549$) ส่วนการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.524$, $SD = 0.718$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการประเมินพัฒนาการ ข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.062$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.094$) ส่วนการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.050$) และข้อ

ย่อยการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.055$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.090$) ส่วนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการแต่งกาย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.032$)

2.1.6 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ

ผลจากสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 212 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 4 ด้าน และจัดลำดับความต้องการจำเป็น มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 12 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตาม ขอบข่ายการบริหารวิชาการ

		ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย						
การบริหาร วิชาการ	ประเด็น	ทักษะ						ลำดับ ความ ต้องการ จำเป็น
		ทักษะด้าน โภชนาการ	ทักษะด้าน สุขอนามัย	ทักษะด้าน ช่วยงาน บ้าน	ทักษะด้าน การแต่ง กาย	ทักษะด้าน ความปลอดภัย	เฉลี่ย รวม	
1.การพัฒนา หลักสูตร	D	4.358	4.458	4.063	4.369	4.497	4.349	2
	I	4.607	4.654	4.429	4.563	4.701	4.591	
	PNI _{modified}	0.057	0.044	0.090	0.044	0.045	0.056	
	(ลำดับ)	(2)	(4)	(1)	(4)	(3)		
2.การจัด ประสบการณ์	D	4.403	4.498	4.118	4.413	4.547	4.396	4
	I	4.616	4.649	4.420	4.585	4.682	4.590	
	PNI _{modified}	0.048	0.034	0.073	0.039	0.030	0.044	
	(ลำดับ)	(2)	(4)	(1)	(3)	(5)		
3.การจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่ง เรียนรู้	D	4.321	4.375	4.142	4.356	4.453	4.329	3
	I	4.547	4.637	4.396	4.578	4.663	4.564	
	PNI _{modified}	0.052	0.060	0.062	0.051	0.047	0.054	
	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(4)	(5)		
4.การประเมิน พัฒนาการ	D	4.368	4.396	4.134	4.415	4.467	4.356	1
	I	4.608	4.637	4.514	4.618	4.672	4.610	
	PNI _{modified}	0.055	0.055	0.092	0.046	0.046	0.058	
	(ลำดับ)	(2)	(2)	(1)	(3)	(3)		
เฉลี่ยรวม	D	4.363	4.432	4.114	4.388	4.491	4.358	
	I	4.595	4.644	4.440	4.586	4.680	4.589	
	PNI _{modified}	0.053	0.048	0.079	0.045	0.042	0.053	
ลำดับความต้องการจำเป็น		2	3	1	4	5		

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 12 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.056$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สอง เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} = 0.090$) ทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{modified} = 0.057$) ทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{modified} = 0.045$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{modified} = 0.044$) และทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{modified} = 0.044$)

ด้านที่ 2 การจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified} = 0.044$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สี่ เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} = 0.073$) ทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{modified} = 0.048$) ทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{modified} = 0.039$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{modified} = 0.034$) และทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{modified} = 0.030$)

ด้านที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.054$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับที่สาม เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} = 0.062$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{modified} = 0.060$) ทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{modified} = 0.052$) ทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{modified} = 0.051$) และทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{modified} = 0.047$)

ด้านที่ 4 การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.058$) เป็นด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงที่สุดเป็นอันดับแรก เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} = 0.092$) ทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{modified} = 0.055$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{modified} = 0.055$) ทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{modified} = 0.046$) และทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{modified} = 0.047$)

เมื่อพิจารณาในภาพรวมของ องค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สามารถสรุปลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดไปหาต่ำสุด คือ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified} =$

0.079) ทักษะด้านโภชนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.053$) ทักษะด้านสุขอนามัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.048$)
 ทักษะด้านการแต่งกาย ($PNI_{\text{modified}} = 0.045$) และทักษะด้านความปลอดภัย ($PNI_{\text{modified}} = 0.042$)

2.1.7 สรุปลำดับความสำคัญการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียน อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณา ตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 13 สรุปลำดับความสำคัญการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล
 เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อย
 ของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

การบริหารวิชาการ		ประเด็น	ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					เฉลี่ยรวม
			ทักษะด้านโภชนาการ	ทักษะด้านสุขอนามัย	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	ทักษะด้านการแต่งกาย	ทักษะด้านความปลอดภัย	
1.การพัฒนาหลักสูตร (2)	การกำหนด	D	4.377	4.604	4.057	4.453	4.566	4.411
	เป้าหมายและ	I	4.623	4.679	4.443	4.585	4.717	4.609
	วัตถุประสงค์	PNI_{modified}	0.056	0.016	0.095	0.030	0.033	0.045
	ของหลักสูตร (3)	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
	การกำหนดแนว	D	4.387	4.462	4.099	4.363	4.472	4.357
	ทางการจัด	I	4.604	4.637	4.415	4.59	4.717	4.592
	ประสบการณ์	PNI_{modified}	0.049	0.039	0.077	0.052	0.055	0.054
	การ (2)	(ลำดับ)	(4)	(5)	(1)	(3)	(2)	
	วิธีประเมินพัฒนาการ (1)	D	4.311	4.307	4.033	4.292	4.453	4.279
		I	4.594	4.646	4.429	4.514	4.67	4.571
		PNI_{modified}	0.066	0.079	0.098	0.052	0.049	0.068
		(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(4)	(5)	
2.การจัดประสบการณ์ (4)	การจัดกิจกรรม	D	4.406	4.547	4.170	4.439	4.524	4.417
	ประจำวันตาม	I	4.642	4.627	4.434	4.566	4.693	4.592
	พัฒนาการเด็ก	PNI_{modified}	0.054	0.018	0.063	0.029	0.038	0.040
	ปฐมวัย (2)	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
	การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ (1)	D	4.401	4.448	4.066	4.387	4.571	4.375
		I	4.590	4.670	4.406	4.604	4.670	4.588
		PNI_{modified}	0.043	0.050	0.084	0.049	0.022	0.049
		(ลำดับ)	(4)	(2)	(1)	(3)	(5)	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

3.การจัด	การจัด	D	4.344	4.425	4.189	4.358	4.481	4.359
สภาพ	สภาพแวดล้อม	I	4.566	4.679	4.392	4.608	4.675	4.584
แวดล้อมสื่อ	สื่อและแหล่ง	PNI _{modified}	0.054	0.018	0.063	0.029	0.038	0.052
และแหล่ง	เรียนรู้ภายใน	(ลำดับ)	(2)	(5)	(1)	(4)	(3)	
เรียนรู้	(2)							
(3)	การจัด	D	4.297	4.325	4.094	4.354	4.425	4.299
	สภาพแวดล้อม	I	4.528	4.594	4.401	4.547	4.651	4.544
	สื่อและแหล่ง	PNI _{modified}	0.054	0.062	0.075	0.044	0.051	0.057
	เรียนรู้ภายนอก	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(5)	(4)	
	(1)							
4.การ		D	4.392	4.420	4.132	4.453	4.495	4.378
ประเมิน	การตรวจสอบ	I	4.632	4.679	4.505	4.594	4.684	4.619
พัฒนาการ	ผลการเรียนรู้	PNI _{modified}	0.055	0.059	0.090	0.032	0.042	0.055
(1)	(2)	(ลำดับ)	(3)	(2)	(1)	(5)	(4)	
	การตรวจสอบ	D	4.344	4.373	4.137	4.377	4.439	4.334
	พัฒนาการ	I	4.585	4.594	4.524	4.642	4.660	4.601
	ต่างๆ	PNI _{modified}	0.055	0.051	0.094	0.060	0.050	0.062
	(1)	(ลำดับ)	(3)	(4)	(1)	(2)	(5)	

หมายเหตุ D: Degree of success (สภาพปัจจุบัน), I: Importance (สภาพที่พึงประสงค์)

PNI_{modified}: Modified Priority Needs Index (ค่าดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น)

จากตารางที่ 13 สรุปลำดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พิจารณาตามข้อย่อยของขอบข่ายการบริหารวิชาการ และทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การประเมินพัฒนาการ รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ รายข้อ

ย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และการจัดประสบการณ์รายชื่อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3.1 ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีรายละเอียดดังนี้

1) (ร่าง) แนวทางด้านการประเมินพัฒนาการ พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว และมาทำ (ร่าง) แนวทางหลักที่ 1 แนวทางย่อย ที่ 1.1แนวทางย่อยที่ 1.2 และ 4 วิธีดำเนินการ

2) (ร่าง) แนวทางด้านการพัฒนาหลักสูตร พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว และมาทำ (ร่าง) แนวทางหลักที่ 2 แนวทางย่อย ที่ 2.1แนวทางย่อยที่ 2.2 และ 4 วิธีดำเนินการ

3) (ร่าง) แนวทางด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว และมาทำ (ร่าง) แนวทางหลักที่ 3 แนวทางย่อย ที่ 3.1แนวทางย่อยที่ 3.2 และ 4 วิธีดำเนินการ

4) (ร่าง) แนวทางด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ พิจารณาจากสรุปการจัดลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดลำดับแรก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาดังกล่าว และมาทำ (ร่าง) แนวทางหลักที่ 4 แนวทางย่อย ที่ 4.1แนวทางย่อยที่ 4.2 และ 4 วิธีดำเนินการ

ตารางที่ 14 ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

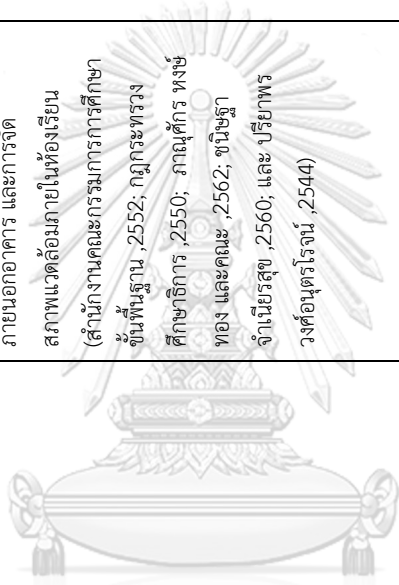
ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
1.	การประเมิน พัฒนาการ ($PNI_{modified}=0.058$)	การตรวจสอบ พัฒนาการ ต่างๆ ($PNI_{modified}=0.062$)	1) มีการประเมินพัฒนาการของเด็กปฐมวัยตามแนวทางการของกระทรวงศึกษาธิการที่เด็ก ๆ พึ่งกระทำได้ในแต่ละช่วงวัย ผ่านแบบประเมินพัฒนาการ โดยคุณครูประจำชั้นจะเป็นผู้ประเมิน ภาคเรียนละ 2 ครั้ง 2) ประเมินและติดตามพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปีการศึกษา ก่อนเปิดเทอมมีการส่งแบบบันทึกพัฒนาการให้ผู้ปกครองกรอกเพื่อเก็บข้อมูลของเด็กเป็นรายบุคคล ก่อนเริ่มปีการศึกษา และนำข้อมูลเหล่านั้นมาพัฒนาศักยภาพเด็กทั้ง 4	แนวทางกรดำเนินการในการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ประกอบด้วย การวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ การประเมินพัฒนาการเด็กครบทุกด้าน การประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคล เป็นประจำอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี การประเมินพัฒนาการตามสภาพจริง จากกิจกรรมประจำวันด้วยเครื่องมือ และวิธีการที่หลากหลาย และไม่ควรใช้แบบทดสอบ การจัดเก็บข้อมูล และประเมินพัฒนาการ การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาเด็ก กล่าวโดยสรุปการประเมิน	1) พัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการของโรงเรียนที่เน้นเกี่ยวกับผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน 1.1) สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการด้านการช่วยเหลือนงานบ้าน ที่มีความหลากหลายโดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆของผู้เรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการที่ทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงในรายวิชาของตนเอง 2) ผู้บริหารจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น		

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
				ด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และ สติปัญญา และครูประจำชั้นมีการจัดบันทึก เช็คสอน ทำchecklist การ ประเมินเด็กรายบุคคลของแต่ละ กิจกรรม ที่เลือกมาให้สอดคล้องกับ ตัวชี้วัดการพัฒนาเด็กปฐมวัยตาม เกณฑ์กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งใน เนื้อหานั้นมีหัวข้อสำคัญที่ สอดคล้องกับทักษะการดูแลตนเอง ในชีวิตประจำวัน เนื่องจากทักษะ เหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญในการจัด การศึกษาของเด็กปฐมวัยซึ่งถือว่า เป็นวัยเริ่มต้นที่สำคัญและมีผลต่อ การเรียนรู้ในขั้นที่สูงขึ้น	พัฒนาการเด็กปฐมวัย หมายถึง การ ตรวจสอบผลการเรียนรู้ และ พัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการ จัดการศึกษาระดับปฐมวัย (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552; กฎกระทรวงศึกษาธิการ 2550; ภาณุดักร พงษ์ทอง และคณะ 2562; ชนิษฐา จำเริญสุข 2560; และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ 2544)		1.2) ส่งเสริมครูให้สามารถใช้ เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการ ทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาครูให้มี ทักษะในการใช้เครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน 2) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูติดตามและ นำผลการประเมินทักษะการดูแล ตนเองด้านการช่วยงานบ้านของ ผู้เรียนมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการ เรียนรู้และเครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
2	การพัฒนา หลักสูตร (PNI _{modified} = 0.056)	วิธีประเมิน พัฒนาการ (PNI _{modified} = 0.068)	ทักษะด้าน การช่วย กันบ้าน (PNI _{modified} = 0.098)	1)การนำแนวคิดมอนเตสซอรีเข้ามา ประยุกต์กับกิจกรรมของเด็ก ๆ รวมถึงการให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้ กิจกรรมมอนเตสซอรี ในหมวด ชีวิตประจำวัน เพื่อให้เด็ก ๆ ได้ ฝึกฝนทักษะ ไม่ว่าจะเป็นการฝึก ทักษะงานบ้าน การรดน้ำต้นไม้ การแต่งกาย เป็นต้น 2)การจัดเวลาในตารางเวลาให้เด็ก ๆ ได้เรียนรู้การช่วยเหลือตนเองใน ชีวิตประจำวัน เช่น เวลาการเข้า ห้องน้ำ เพื่อฝึกการขับถ่าย การ ดูแลตนเองหลังการเข้าห้องน้ำ การ รับประทานอาหารกลางวัน การ แปรงฟัน การเปลี่ยนชุดนอน โดย นับเป็นกิจวัตรสำคัญของเด็ก ๆ โดยจะมีคุณครูคอยช่วยแนะนำและ ให้การสนับสนุนโดยเน้นให้ได้ได้ ปฏิบัติด้วยตนเอง	แนวทางการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาปฐมวัย ประกอบด้วย การ เตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น จัดทำข้อมูลสารสนเทศ จัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาและ คณะกรรมการต่างๆ พัฒนาบุคลากร การวางแผนการดำเนินการใช้ หลักสูตร เช่น กำหนดแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดแผน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ กำหนดแผนการนิเทศกำกับติดตาม และประเมินผล การดำเนินการใช้ หลักสูตรจัดทำสิ่งต่อไปนี้ เช่น กำหนดการจัดประสบการณ์ ตาราง กิจกรรมประจำวัน	2)การพัฒนาหลักสูตรวิธี ประเมินพัฒนาการที่เน้น เกี่ยวกับทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	2.1) การพัฒนาหลักสูตรที่เน้น เกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของ เด็กปฐมวัย ทักษะด้าน ช่วยงานบ้าน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) ผู้บริหารจัดการประชุมร่วมกับครู ผู้ปกครอง เพื่อกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดทำ หลักสูตรที่ครอบคลุมถึงทักษะการ ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้น ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน 2) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการ ติดตามและประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง 2.2) วางแผนการประเมิน พัฒนาการให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางพัฒนาโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
				3) มีการพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกปีโดยมีการทบทวนทดลองและพัฒนากิจกรรมการจัดประสบการณ์โดยเน้นการใช้ ทักษะด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์เป็นแกนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งทักษะเหล่านี้เน้นกระบวนการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ ดังคำถามและแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง	แผนการจัดประสบการณ์ จัดประสบการณ์ การนิเทศกำกับติดตามและประเมินผล การสรุปผลการดำเนินการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ,2552; กฎกระทรวงศึกษาธิการ ,2550; ภาณุศักดิ์ หงษ์ทอง และคณะ ,2562; ชนิษฐา จำเนียรสุข ,2560; และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ,2544)	1) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อบูรณาการทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้านผ่านการเล่นและการลงมือกระทำ พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินพัฒนาการทักษะการช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม 2) คณะกรรมการดำเนินการติดตามและประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร	

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
3	การจัด สภาพแวดล้อม สื่อ สื่อและ แหล่ง เรียนรู้(PN _{im} odified= 0.054)	การจัด สภาพแวดล้อม สื่อ สื่อและ แหล่งเรียนรู้ ภายนอก (PN _{imodified} = 0.057)	ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน (PN _{imodified} = 0.075)	1) มีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ ที่ช่วยส่งเสริมให้ นักเรียนมีทักษะในการช่วยเหลือ ตนเอง โดยให้จัดสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสม ไม่ว่าจะขณะหาความสูง ของอ่างล้างมือ โตะ เก้าอี้ งาน ข้าม ขึ้น เพื่อเอื้อต่อการช่วย ตนเองในชีวิตประจำวัน 2) มีพื้นที่ทำกิจกรรมที่เหมาะสม และปลอดภัยทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน คุณครูผู้สอนมี คุณวุฒิด้านการศึกษาศึกษาปฐมวัย มากกว่า 90% จึงทำให้มีบุคลากรที่ เข้าใจในหลักสูตรและกิจกรรมเป็น อย่างดี สามารถออกแบบกิจกรรมที่ เอื้อต่อการให้เด็กลงมือปฏิบัติและ นำไปปฏิบัติต่อหรือปรับปรุงใช้ในชีวิต จริงเมื่ออยู่ภายนอกโรงเรียนได้ มาก	แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อม และการ การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับ เด็กปฐมวัย ดังนี้ 1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการ เรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของผู้เรียน (Child-centered environment) 2. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ โดยเน้นความสำคัญของผู้สัมพันธ์ และความเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนและ สังคมของผู้เรียนในกระบวนการ เรียนรู้ (Community-centered environment) 3. การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดย ให้ความสำคัญต่อความรู้หรือสาระ ของสิ่งที่ต้องเรียนรู้ (Knowledge- centered environment) 4. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และ แหล่งเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อม	3.การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับ ทักษะการดูแลตนเองของ เด็กปฐมวัยทักษะด้าน การช่วยงานบ้าน	3.1) พัฒนาการบริหารวิชาการ ใน การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่ เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงาน บ้าน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อ เสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการ ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่าน กิจกรรมนอกห้องเรียน 2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่ เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการ ดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้าน ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน 3.2) โรงเรียนจัดรูปแบบการ ประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็น รูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของ

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเกตและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		(ร่าง)แนวทางพัฒนาการวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย					
				 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY	ภายนอกอาคาร และการจัด สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ,2552; กฎกระทรวง ศึกษาธิการ ,2550; ภาณุคุ้ม หงษ์ ทอง และคณะ ,2562; ชนิษฐา จำเริญรสสุข ,2560; และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ,2544)		เด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงาน บ้าน 1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมิน พัฒนาการของผู้เรียนโดยการให้ครู ติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยม ตามบ้านเด็กปฐมวัย 2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียน ได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการ ช่วยเหลืองานบ้าน ผ่านกิจกรรมที่มี ความทันสมัยและเหมาะสม	

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย			(ร่าง)แนวทางหลัก	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
4	การจัด ประสพการ เรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.044$)	การจัด บรรยายภาคที่ เหมาะสมต่อ การเรียนรู้ ($PNI_{modified}=0.049$)	ทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน ($PNI_{modified}=0.084$)	1) มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ที่จะช่วยส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้มีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน การจัด ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน การจัด เวทีในการทำความเข้าใจความต้องการเรียน หรือ หน้าที่ภายในห้องเรียน เช่น เก็บหนังสือ เก็บโต๊ะ เก็บของเล่น เป็นต้น 2) หน่วยการเรียนรู้ และเนื้อหา ถูก ออกแบบมาให้เน้นเรื่องใกล้ตัวและ สิ่งแวดล้อมรอบตัวของเด็กปฐมวัย ซึ่งเอื้อต่อการดูแลตนเองใน ชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง อาทิเช่น หน่วยตัวฉันในแต่ละช่วง ชั้นมีการจัดเนื้อหาที่มุ่งการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องเป็นเวลาร่วมปี โดย เนื้อหาสาระ ของแต่ละช่วงชั้นมี ความยากง่ายตามลำดับของวัย การจัดประสบการณ์เรียนรู้แบบ	การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี หรือเป็นการจัดกิจกรรมใน ลักษณะของการบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรอบ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมี รายละเอียดดังนี้ 1) จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับ จิตวิทยาพัฒนาการ และการทำงาน ของสมองที่เป็นไปตาม อายุ ภูมิภาค และระดับพัฒนาการของผู้เรียน 2) จัดประสบการณ์ให้ได้ได้ลงมือ กระทำ ด้วยการเรียนรู้ผ่านประสาท สัมผัสทั้งห้า 3) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้ง กิจกรรม ทักษะ และสถานการณ์เรียนรู้ 4) จัดกิจกรรมให้เด็กเป็นผู้ริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ 5) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์	4.การจัดบรรยายภาคที่ เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาทักษะการ การดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัยทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4.1 การออกแบบการจัด บรรยายภาคที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจพัฒนาการ และการ ทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ ภูมิภาคและระดับพัฒนาการของ เด็กปฐมวัย 2) จัดประสบการณ์ให้เด็กมี ปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็ก และ ผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อ ต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน 4.2) จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายนอกห้องเรียนโดยการ

ลำดับ ความ ต้อง การ จำเป็น	การบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย (สอบถามจากผู้ให้ข้อมูล)			ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์	ข้อมูลจากการสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	(ร่าง)แนวทางพัฒนา โครงการ ปฐมวัย (โดยผู้วิจัย)	(ร่าง)แนวทางย่อย/วิธีดำเนินการ
	ขอบข่ายการ บริหาร วิชาการ	ประเด็นย่อย การบริหาร วิชาการ	ทักษะการดูแล ตนเองของเด็ก ปฐมวัย				
				Project Approach ตลอดทั้งปี แบ่งเป็นภาคเรียนละ 4-5หน่วย ทำ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้ ผ่านกระบวนการฝึกฝนอย่างเป็น ระบบ และฝึกนิสัยการเรียนรู้ด้วย การลงมือปฏิบัติทั้งแบบ Independent learning และ Group Learning ได้เป็นอย่างดี กระบวนการเหล่านี้จะช่วยให้เด็ก สามารถทักษะจากในห้องเรียน นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่าง สมบูรณ์	กับคนอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบ ร่วมมือในลักษณะต่างกัน(เล่นกัน ขณะกิจกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน ,2552; กฎกระทรวงศึกษาธิการ ,2550; ภาณุศิริ พงษ์ทอง และคณะ ,2562; ชนิษฐา จำเริญสุข ,2560; และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ ,2544)	สร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้ รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจ ร่วมกับผู้ปกครองในการจัด บรรยากาศที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้ 1) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการ ทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการ เรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนร่วมในการ ช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการ ช่วยงานบ้านที่บ้าน 2) มีกิจกรรมต่าง ๆ โดยการให้เด็กได้ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะ ช่วยเหลืองานบ้านทางต่าง ๆ ด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน	

3.1 ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

จากผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ดังตาราง สามารถเรียงลำดับตามลำดับความต้องการจำเป็นได้ดังนี้ (1) การประเมินพัฒนาการ (2) การพัฒนาหลักสูตร (3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ (4) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำความต้องการจำเป็นมากำหนดประเด็นในการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาสรุปเป็นร่างแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.058$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อยและ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่1 พัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่มีความหลากหลายโดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงในรายวิชาของตนเอง
- 2) ผู้บริหารจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น

แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมครูให้สามารถใช้เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาครูให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้าน
- 2) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูติดตามและนำผลการประเมินทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านของผู้เรียนมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ

2) การพัฒนาหลักสูตร (PNI_{modified} = 0.056) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 2.1 การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารจัดการประชุมร่วมกับครูผู้ปกครอง เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรที่ครอบคลุมถึงทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

2) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลหลักสูตรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง

แนวทางย่อย 2.2 วางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อบูรณาการทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้านผ่านการเล่นและการลงมือกระทำ พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินพัฒนาการทักษะการช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม

2) คณะกรรมการดำเนินการติดตามและประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ (PNI_{modified} = 0.054) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาการบริหารวิชาการ ในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ภายนอกห้องเรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

แนวทางย่อย 3.2 โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมินพัฒนาการของผู้เรียนโดยการให้ครูติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยมตามบ้านเด็กปฐมวัย

2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ผ่านกิจกรรมที่มีความทันสมัยและเหมาะสม

4) การจัดประสิทธิผลการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.044$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 4 การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.1 การออกแบบการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน
ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

2) จัดประสิทธิการให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.2 จัดประสิทธิการการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) จัดประสิทธิการแบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนเริ่มในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน

2) มีกิจกรรมต่างๆโดยการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะช่วยเหลืองานบ้าน ทางด้านต่างๆด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน

3.2 ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการประเมินและตรวจสอบความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของร่างแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ดังรายละเอียด ตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทางการพัฒนาการบริหาร วิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

(ร่าง) แนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย	ผลการประเมิน			
	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
1.การประเมินพัฒนาการ				
แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการของ ผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่มีความหลากหลาย โดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงใน รายวิชาของตนเอง	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพ ของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่ พัฒนาขึ้น	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมครูให้สามารถใช้เครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย	ผลการประเมิน			
	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาครูให้มีทักษะในการใช้ เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูติดตามและนำผลการ ประเมินทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านของผู้เรียนมา ปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
2.การพัฒนาหลักสูตร				
แนวทางหลักที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่ เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้าน การช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
แนวทางย่อย 2.1 การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารจัดการประชุมร่วมกับครูผู้ปกครอง เพื่อ กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรที่ ครอบคลุมถึงทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะ ด้านการช่วยงานบ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลหลักสูตรประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทน ผู้ปกครอง	4	มาก	4	มาก
แนวทางย่อย 2.2 วางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อบูรณาการทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงาน บ้านผ่านการเล่นและการลงมือกระทำ พร้อมทั้งกำหนดแนว ทางการประเมินพัฒนาการทักษะการช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) คณะกรรมการดำเนินการติดตามและประเมิน หลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตร	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
3.การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้				
แนวทางหลักที่ 3 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย	ผลการประเมิน			
	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาการบริหารวิชาการ ในการจัด สภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่เน้น เกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงานบ้าน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการ ส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านผ่านกิจกรรม นอกห้องเรียน	5	มาก ที่สุด	5	มาก ที่สุด
แนวทางย่อย 3.2 โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความ ชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในการ ช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมินพัฒนาการของ ผู้เรียนโดยการให้ครูติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยมตามบ้าน เด็กปฐมวัย	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพื่อ ถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยเหลืองาน บ้าน ผ่านกิจกรรมที่มีความทันสมัยและเหมาะสม	4	มาก	4	มาก
4.การจัดประสบการณ์เรียนรู้				
แนวทางหลักที่ 4 การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะ ด้านการช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
แนวทางย่อย 4.1 การออกแบบการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อ การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ พัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 2) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้ง เด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อ พัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย	ผลการประเมิน			
	ความเหมาะสม		ความเป็นไปได้	
	ฐานนิยม	ระดับ	ฐานนิยม	ระดับ
แนวทางย่อย 4.2 ประสพการณ์การเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	4	มาก	4	มาก
วิธีดำเนินการ 1) จัดประสพการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรมทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนร่วมในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด
วิธีดำเนินการ 2) มีกิจกรรมต่างๆโดยการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะช่วยเหลืองานบ้านทางด้านต่างๆด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน	5	มากที่สุด	5	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของ ร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า

1) ด้านการประเมินพัฒนาการ

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อย ที่ 1.1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 1.1 2 วิธี มี 1 วิธีมีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) มี 1 วิธีมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อยที่ 1.2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 1.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 1 ความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อยที่ 1.1 ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย

ที่ 1.1 2 วิธี มี 1 วิธีมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 4) มี 1 วิธีมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อยที่ 1.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 1.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5)

2) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ผลการประเมินความเหมาะสมของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 4) แนวทางย่อย ที่ 2.1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 2.1 2 วิธี มี 1 วิธีมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) มี 1 วิธีมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 4) แนวทางย่อยที่ 2.2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 2.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 2 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 4) แนวทางย่อย ที่ 2.1 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 2.1 2 วิธี มี 1 วิธีมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) มี 1 วิธีมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 4) แนวทางย่อยที่ 2.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 2.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5)

3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสม ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 3 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อย ที่ 3.1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 3.1 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อยที่ 3.2 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 3.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 4)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 3 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อย ที่ 3.1 มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 3.1 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5) แนวทางย่อยที่ 3.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 3.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4)

4) ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้

ผลการประเมินความเหมาะสม ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 4 มีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อย ที่ 4.1 มีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 4.1 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อยที่ 4.2 มีความเหมาะสมในระดับมาก (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 4.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด (mode = 5)

ผลการประเมินความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า แนวทางหลักที่ 4 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อย ที่ 4.1 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 4.1 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) แนวทางย่อยที่ 4.2 มีความเป็นไปได้ในระดับมาก (mode = 4) วิธีดำเนินการของแนวทางย่อย ที่ 4.2 ทั้ง 2 วิธี มีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด (mode = 5)

3.3 การปรับปรุง (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีความเหมาะสม และเป็นไปได้ เป็นแนวทางฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในข้อ 4.3.2 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อพัฒนาเป็นร่างแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยปรับปรุงดังนี้

1. ปรับภาษาและคำพูดให้เป็นประโยคให้สื่อความหมาย
2. ปรับภาษาและคำพูดให้เข้าใจง่าย
3. ปรับลำดับความสำคัญของลำดับวิธีดำเนินการให้สอดคล้องในแต่ละแนวทาง

จากการปรับปรุง (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ได้แนวทางที่สมบูรณ์ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่มีความหลากหลายโดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงในกิจกรรมของตนเอง
- 2) ผู้บริหารจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น

แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมครูให้สามารถใช้เครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน
ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาครูให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้าน
- 2) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูติดตามและนำผลการประเมินทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านของผู้เรียนมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 2.1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารจัดการประชุมร่วมกับครูผู้ปกครอง เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรที่ครอบคลุมถึงทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

2) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลหลักสูตรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง

แนวทางย่อย 2.2 วางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อบูรณาการทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้านผ่านการเล่นและการลงมือกระทำ พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินพัฒนาการทักษะการช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม

2) คณะกรรมการดำเนินการติดตามและประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

แนวทางหลักที่ 3 จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาการบริหารวิชาการ ในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

แนวทางย่อย 3.2 โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมินพัฒนาการของผู้เรียนโดยการให้ครูติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยมตามบ้านเด็กปฐมวัย

2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ผ่านกิจกรรมที่มีความทันสมัยและเหมาะสม

แนวทางหลักที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.1 ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
- 2) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนเริ่มในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน
- 2) มีกิจกรรมต่างๆโดยการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะช่วยเหลืองานบ้านทางด้านต่างๆด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้จัดทำแผนภาพ โดยมีรายละเอียดดังแผนภาพที่.2

แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่มีความหลากหลายโดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในรายวิชาของผู้เรียน แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมครูให้สามารถใช้เครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน
แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	แนวทางย่อย 2.1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน แนวทางย่อย 2.2 วางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
แนวทางหลักที่ 3 จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาการบริหารวิชาการ ในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงานบ้าน แนวทางย่อย 3.2 โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงานบ้าน
แนวทางหลักที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลเหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	แนวทางย่อย 4.1 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน แนวทางย่อย 4.2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แผนภาพที่ 2 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้บริหารหรือครู โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน รวมทั้งสิ้น 212 คนโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยคือ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 30 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 20 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 22 คน และครูผู้สอน จำนวน 140 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 212 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) ในจัดลำดับความต้องการจำเป็น โดยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยภาพรวมของขอบข่ายการบริหารวิชาการ

สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.358$, $SD = 0.549$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.396$, $SD = 0.556$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.417$, $SD = 0.592$) รองลงมาคือการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.375$, $SD = 0.581$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.356$, $SD = 0.602$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูง

ที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.378$, $SD = 0.593$) รองลงมาคือ การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.334$, $SD = 0.654$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.349$, $SD = 0.557$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.411$, $SD = 0.514$) รองลงมาคือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.357$, $SD = 0.564$) และขอบข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.329$, $SD = 0.600$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.359$, $SD = 0.676$) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.299$, $SD = 0.655$)

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.589$, $SD = 0.509$) โดยขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.610$, $SD = 0.527$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.619$, $SD = 0.506$) รองลงมาคือ การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.601$, $SD = 0.572$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.591$, $SD = 0.516$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.609$, $SD = 0.531$) รองลงมาคือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.592$, $SD = 0.517$) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา คือ ด้านการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.590$, $SD = 0.519$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=$

4.592, $SD = 0.541$) รองลงมาคือการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.588$, $SD = 0.525$) และขอข่ายการบริหารวิชาการ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.564$, $SD = 0.542$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่าการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.584$, $SD = 0.568$) รองลงมาคือ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.544$, $SD = 0.545$)

ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม คือ 0.053 ($PNI_{modified} = 0.053$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นมากที่สุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ ($PNI_{modified} = 0.058$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.062$) และการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.055$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{modified} = 0.056$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.062$) รองลงมา คือ การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.054$) และการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.055$) ขอข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นรองลงมา คือ ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.054$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.057$) และการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.052$) และขอข่ายการบริหารวิชาที่มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดประสบการณ์ ($PNI_{modified} = 0.044$) เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะ

การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.049$) และการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.040$)

5.1.2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการพัฒนาหลักสูตร

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.411$, $SD = 0.514$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.604$, $SD = 0.518$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.057$, $SD = 0.693$) รองลงมาคือข้อย่อย การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.357$, $SD = 0.564$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.472$, $SD = 0.691$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.099$, $SD = 0.712$) และข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.279$, $SD = 0.710$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.453$, $SD = 0.774$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.033$, $SD = 0.905$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.609$, $SD = 0.531$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและ

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.717$, $SD = 0.547$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.443$, $SD = 0.703$) รองลงมาคือข้อย่อย การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.592$, $SD = 0.517$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.717$, $SD = 0.520$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.099$, $SD = 0.712$) และข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.571$, $SD = 0.575$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.670$, $SD = 0.611$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.429$, $SD = 0.728$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อย วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.068$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า วิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด($PNI_{modified} = 0.098$) ส่วนวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.049$) รองลงมาข้อย่อยการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified} = 0.054$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด($PNI_{modified} = 0.077$) ส่วนการกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.039$) และข้อย่อยการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.045$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์

ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.095$) ส่วนการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.016$)

5.1.3 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัดประสบการณ์

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อย่อยการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.417$, $SD = 0.592$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านสุขอนามัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.547$, $SD = 0.602$) ส่วนการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.170$, $SD = 0.791$) และข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.375$, $SD = 0.581$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.571$, $SD = 0.592$) ส่วนการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.066$, $SD = 0.879$)

สภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัดประสบการณ์ รายข้อย่อยการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.592$, $SD = 0.541$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.693$, $SD = 0.529$) ส่วนการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงาน

บ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.434$, $SD = 0.668$) และข้อ้อยการจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.588$, $SD = 0.525$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านสุขอนามัย และทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากันสูงที่สุด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.670$, $SD = 0.537$) ส่วนการจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.406$, $SD = 0.685$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัจัดประสบการณ์ รายข้อ้อยการจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.049$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.084$) ส่วนการจัจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.022$) และข้อ้อยการจัจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.040$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.063$) ส่วนการจัจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพทักษะด้านสุขอนามัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.018$)

5.1.4 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการจัจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการจัจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ รายข้อ้อยการจัจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.359$, $SD = 0.676$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัจัดสภาพแวดล้อม

ทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.057$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.075$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการแต่งกายมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.044$) และข้อ้อยู่ย การการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.052$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงสุด ($PNI_{modified} = 0.063$) ส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านสุขอนามัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.018$)

5.1.5 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์และระดับความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการประเมินพัฒนาการ

สภาพปัจจุบันของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการประเมินพัฒนาการ ราชข้อ้อยู่ยการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.378$, $SD = 0.593$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.495$, $SD = 0.596$) ส่วนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.132$, $SD = 0.844$) และข้อ้อยู่ยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะ

ของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.524$, $SD = 0.718$)

ความต้องการจำเป็นของแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการประเมิน พัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองใน ชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการ พัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.062$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่าการตรวจสอบ พัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.094$) ส่วนการ ตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐาน การเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยส่วนการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการ ช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านความปลอดภัยมีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.050$) และข้อย่อยการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแล ตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำที่สุด ($PNI_{modified} = 0.055$) โดยเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบของทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า การตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการ ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ($PNI_{modified} = 0.090$) ส่วนการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการแต่งกาย มีค่าความต้องการจำเป็นน้อยที่สุด ($PNI_{modified} = 0.032$)

5.1.6 แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตาม แนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และนำข้อมูล ดังกล่าวมาผนวกกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาล

เอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย จากแบบสอบถามและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยจึงนำมาสังเคราะห์ แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข มีรายละเอียดดังนี้

1) การประเมินพัฒนาการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.058$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 1 พัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 1.1 สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่มีความหลากหลายโดยบูรณาการให้เข้ากับการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆของผู้เรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงในกิจกรรมของตนเอง
- 2) ผู้บริหารจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น

แนวทางย่อย 1.2 ส่งเสริมครูให้สามารถใช้เครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

- 1) ผู้บริหารส่งเสริมพัฒนาครูให้มีทักษะในการใช้เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้าน
- 2) ผู้บริหารกระตุ้นให้ครูติดตามและนำผลการประเมินทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านของผู้เรียนมาปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการให้มีประสิทธิภาพ

2) การพัฒนาหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 0.056$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 2 พัฒนาหลักสูตรวิธีประเมินพัฒนาการที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 2.1 พัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารจัดการประชุมร่วมกับครูผู้ปกครอง เพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตรที่ครอบคลุมถึงทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

2) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลหลักสูตรประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้แทนครู ผู้แทนผู้ปกครอง

แนวทางย่อย 2.2 วางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อบูรณาการทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้านการช่วยงานบ้านผ่านการเล่นและการลงมือกระทำ พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการประเมินพัฒนาการทักษะการช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม

2) คณะกรรมการดำเนินการติดตามและประเมินหลักสูตรเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

3) การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.054$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 3 จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 3.1 พัฒนาการบริหารวิชาการ ในการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยด้านการช่วยงานบ้าน ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้านผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

แนวทางย่อย 3.2 โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมินพัฒนาการของผู้เรียนโดยการให้ครูติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยมตามบ้านเด็กปฐมวัย

2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ผ่านกิจกรรมที่มีความทันสมัยและเหมาะสม

4) การจัดประสบการณ์เรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.044$) ประกอบด้วย 1 แนวทางหลัก 2 แนวทางย่อย และ 4 วิธีดำเนินการ ดังนี้

แนวทางหลักที่ 4 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.1 ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจพัฒนาการ และการทำงานของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

2) จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต้บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

แนวทางย่อย 4.2 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

ประกอบด้วยวิธีดำเนินการ ดังนี้

1) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนเริ่มในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน

2) มีกิจกรรมต่างๆโดยการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะช่วยเหลืองานบ้านทางด้านต่างๆด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดประสบการณ์ สะท้อนให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องบางประการกับการวิจัยของฉัตรวิไล สุรินทร์ขุมพู่ (2564) กล่าวว่า รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม ประกอบด้วย การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยบูรณาการแนวคิดพหุปัญญาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของกาญจนา จันทร์ประจำ (2564) งานวิจัย พบว่า แนวทางที่โรงเรียนควรดำเนินการ คือ การจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นจัดประสบการณ์ให้เหมาะสมกับความต้องการของวัยและพัฒนา การของเด็ก และสอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑา วงษาไฮ (2564) ได้ศึกษาถึงการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า ควรจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

5.2.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการประเมินพัฒนาการ สะท้อนให้เห็นว่าการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย และการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการ

พัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยมีความสำคัญต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาล เอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย เนื่องจากการตรวจสอบ ผลการเรียนรู้และการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนจะทำให้ครูทราบถึงพัฒนาการของเด็ก ปฐมวัยว่าเป็นอย่างไรและไปในทิศทางไหน เพื่อสามารถเสริมสร้างพัฒนาการทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยได้ตรงกับเด็กในแต่ละคน สอดคล้องบางประการกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ ระบุหลักการประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3-6 ปี ไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 กล่าวโดยสรุปการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย หมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และ พัฒนาการต่างๆ ของผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย และ สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) ได้ศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความร่วมมือในการเข้าเรียน ประถมศึกษา พบว่า การประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม มี 3 แนวทางย่อย คือวางแผนการประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยเน้นด้านอารมณ์และสังคม นำผลการประเมินพัฒนาการ ไปใช้โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมและเก็บข้อมูลและประเมินพัฒนาการผู้เรียนโดยให้ผู้ปกครองมีส่วน ร่วม

โดยเมื่อพิจารณาตามข้อบ่งชี้ การบริหารวิชาการ พบว่าสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการ ดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีผลการวิจัยดังนี้

1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร

พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 3 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่นโดยเมื่อ พิจารณา รายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรการประเมิน พัฒนาการเป็นสิ่งสำคัญของการดำเนินงานวิชาการ โดยหลักสูตรที่ดีมีคุณภาพ ต้องมีวิธีประเมิน พัฒนาการเพื่อพัฒนาทักษะให้นักเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า เป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา เนื่องจาก งานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจ ของสถานศึกษา เช่นเดียวกับงานวิจัยของMorrison (2000) กล่าวว่า เนื้อหาสาระของหลักสูตร อนุบาลศึกษาจะถูกกำหนดด้วยองค์ประกอบหลายประการ รวมทั้งเนื้อหาที่เป็นวิชาการ สังคม หรือ ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการ โปรแกรมการพัฒนาที่เหมาะสมเป็นการตัดสินใจ

เกี่ยวกับเนื้อหาสาระในหลักสูตรควรพิจารณาให้เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ตลอดจน ความสนใจของผู้เรียนและหลักสูตรการพัฒนาที่เหมาะสมการสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมต้องการความเอาใจใส่ที่เป็นแนวทางในการฝึกปฏิบัติ เช่นเดียวกับ มัทรี แก้วยนต์ประเสริฐ (2563) ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการศึกษา พบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 1) ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มากขึ้น ข้อเสนอแนะ ควรมีการเชิญวิทยากรท้องถิ่นมาร่วมกำหนดเนื้อหาหลักสูตรของสถานศึกษา

เมื่อพิจารณา การพัฒนาหลักสูตรในภาพรวม ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยหลักสูตรที่ควรเน้นให้เด็กมีทักษะการดูแลตนเอง ทักษะด้านความปลอดภัย ในเรื่องความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ และให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย สอดคล้องกับ Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) ได้กำหนดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร นั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย หลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้าและ หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ เช่นเดียวกับ

ศิริณภา สนั่นวงศ์ (2561) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาแบบประเมินทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า ผลการสร้างแบบประเมินที่ประเมินจากสภาพการปฏิบัติจริง ได้เครื่องมือที่มี 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการแต่งตัว ทักษะการรับประทานอาหาร ทักษะการดูแลอนามัยตนเอง และทักษะการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

2) ด้านการจัดประสบการณ์

พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 1 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่นโดยเมื่อพิจารณา รายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนอนุบาลควรมีการจัดประสบการณ์การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้

นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับแนวคิดของ ชนิษฐา จำเนียรสุข (2560) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร ได้กำหนดขอบข่ายงานบริหารวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัยที่ได้ทำการศึกษา 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ด้านการประเมินพัฒนาการ เช่นเดียวกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ได้ระบุการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กอายุ 3 – 6 ปี หรือเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะของการบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา เช่นเดียวกับ ชนิษฐา จำเนียรสุข (2561) ได้ศึกษาถึง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์ มี 2 แนวทางย่อย คือ จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม และ จัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม เช่นเดียวกับ มัทรี แก้วยนต์ประเสริฐ (2563) ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผลการศึกษา พบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการเรียนการสอน ข้อเสนอแนะควรมีการนำปราชญ์ชาวบ้านหรือผู้ประกอบการในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

เมื่อพิจารณา การจัดประสบการณ์ ในภาพรวม ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย การจัดประสบการณ์ ที่ควรเน้นให้เด็กมีทักษะการดูแลตนเองทักษะด้านความปลอดภัย ในเรื่องความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ และให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย สอดคล้องกับ Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) ได้กำหนดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร นั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย หลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า และ หลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ เช่นเดียวกับเช่นเดียวกับ ศิริินภา สนนวงศ์ (2561) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาแบบประเมินทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า ผลการสร้างแบบประเมินที่ประเมินจาก

สภาพการปฏิบัติจริง ได้เครื่องมือที่มี 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการแต่งตัว ทักษะการรับประทานอาหาร ทักษะการดูแลอนามัยตนเอง และทักษะการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน

3) ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 4 และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 4 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่น โดยเมื่อพิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนอนุบาลควรมีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน และโรงเรียนควรจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการทำงานบ้านผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน สอดคล้องกับ จีระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ (2554) ได้เสนอแนวคิดการจัดสภาพแวดล้อม และสื่อการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้ แนวคิดการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของผู้เรียน การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยเน้นความสำคัญของปฏิสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างผู้เรียนและสังคมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญต่อความรู้หรือสาระของสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายนอกอาคาร และการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน เช่นเดียวกับภาณุศักร หงษ์ทอง และคณะ (2562) ผลการวิจัยพบว่า เรื่องที่สำคัญคือการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

เมื่อพิจารณา การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวม ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่า การบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ ที่ควรเน้นให้เด็กมีทักษะการดูแลตนเองทักษะด้านความปลอดภัย ในเรื่องความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ และให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย สอดคล้องกับ Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) ได้กำหนดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร นั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย หลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า

และ หลีกเลียงวัสดุดีไฟ เช่นเดียวกับ ศิริินภา สนนวงส์ (2561) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาแบบประเมิน ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า ผลการสร้างแบบประเมิน ที่ประเมินจากสภาพการปฏิบัติจริง ได้เครื่องมือที่มี 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการแต่งตัว ทักษะการ รับประทานอาหาร ทักษะการดูแลอนามัยตนเอง และทักษะการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยใน ชีวิตประจำวัน

4) ด้านการประเมินพัฒนาการ

พบว่า สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 2 และสภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยลำดับที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบกับการบริหารวิชาการด้านอื่นโดยเมื่อ พิจารณารายข้อย่อย พบว่า สภาพปัจจุบันของ การตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับ ทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับ ปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แสดงให้เห็น ว่า โรงเรียนอนุบาลให้ความสำคัญกับการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียน เพราะจะนำไปสู่การ พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อมที่จะสามารถ สนับสนุน และเพิ่มทักษะให้กับผู้เรียนได้ สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2558) ได้กล่าวถึงแนวดำเนินการในการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้ ประเมินพัฒนาการของ เด็กเป็นรายบุคคลทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ประเมินจากการ แสดงออกตามสภาพจริงของเด็กด้วยการสังเกต บันทึกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมและผลงานจาก การปฏิบัติกิจกรรมประจำวันของเด็ก ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนว่าจะประเมินอย่างไร เลือกใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของเด็ก และควรให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การประเมิน เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมเด็กที่บ้าน หรือช่วยเก็บรวบรวมข้อมูลของเด็ก เป็นต้น และควรรายงานผลการประเมินให้ผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความร่วมมือกันส่งเสริม พัฒนาการของเด็ก เช่นเดียวกับงานวิจัยของวาสนา มากแก้ว (2560) ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการ บริหารวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนองสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาประถมระนอง แบ่งออกเป็น 5 ด้านโดย ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า โดย ภาพรวมมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่นเดียวกับ มัท รี แก้วยนต์ประเสริฐ (2563) ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อนุบาลอุบลราชธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 ผล การศึกษา พบว่าด้านการวัดผลและประเมินผล ควรให้ครูทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละ รายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้

และกิจกรรมการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและสนับสนุนให้ครูนำเครื่องมือการวัดมาใช้อย่างหลากหลาย

เมื่อพิจารณา การประเมินพัฒนาการ ในภาพรวม ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์สูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย การประเมินพัฒนาการ ที่ควรเน้นให้เด็กมีทักษะการดูแลตนเองทักษะด้านความปลอดภัย สอดคล้องกับ ศิริินภา สนั่นวงศ์ (2561) ได้ศึกษาถึง การพัฒนาแบบประเมินทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา พบว่า ผลการสร้างแบบประเมินที่ประเมินจากสภาพการปฏิบัติจริง ได้เครื่องมือที่มี 4 ทักษะ โดยทักษะที่มีความสำคัญคือทักษะการดูแลสุขภาพและความปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่นเดียวกับ Koksalan, Yayan, Emre และ Ulutas (2017) ได้กำหนดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความปลอดภัย (Safety) ประกอบด้วย การระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร นั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย หลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า และหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ

5.2.3 ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย โดยมีขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การประเมินพัฒนาการ รองลงมา คือ การพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์ ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ พบว่า การประเมินพัฒนาการ รายข้อย่อยการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด สำหรับการพัฒนาหลักสูตร รายข้อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการ มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด ส่วนการจัดสภาพแวดล้อมสื่อและแหล่งเรียนรู้ รายข้อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีความต้องการจำเป็นสูงสุด และการจัดประสบการณ์รายข้อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มีความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการ

ช่วยงานบ้านมีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด โดยทักษะด้านการช่วยงานบ้านคือ ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ และช่วยเก็บที่นอนของตนเอง สอดคล้องบางประการกับงานวิจัยของ Koksalan, Yayan, Emre, Ulutas (2017) กล่าวว่า ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเด็กอายุ 5-6 ปี ทักษะด้านความเรียบร้อย ประกอบด้วยเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบและช่วยเก็บที่นอนของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Petit Early Learning Journey (2021) ได้กำหนดขอบข่ายของทักษะการดูแลตนเอง Self-care skills ว่าประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญซึ่งมีในเรื่องการช่วยทำงานบ้าน (Helping with chores)

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในระดับปฐมวัย โดยเน้นในเรื่องการพัฒนาเครื่องมือในการวัดประเมินพัฒนาการของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการ การประเมินพัฒนาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด ดังนั้นผู้บริหารจึงควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลพัฒนาการทักษะด้านการช่วยงานบ้านตามสภาพจริงในรายวิชาของตนเอง และจัดหาผู้เชี่ยวชาญในการประเมินคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น

2) โรงเรียนควรนำแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยไปเป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร โดยเน้นวิธีประเมินพัฒนาการเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน เพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของเด็กเกี่ยวกับการทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ และช่วยเก็บที่นอนของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาหลักสูตร รายชื่อย่อยวิธีประเมินพัฒนาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงที่สุด และเมื่อเรียงลำดับรายองค์ประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็ก

ปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด โดยการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน และวางแผนการประเมินพัฒนาการให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3) ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้นเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ รายชื่อย่อยการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด และเมื่อเรียงลำดับรายการประกอบทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะด้านการช่วยงานบ้านมีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด

4) โรงเรียนควรออกแบบการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภายนอกห้องเรียนโดยการสร้างสรรค์กิจกรรมของนักเรียน ให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับผู้ปกครองในการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน

เนื่องจากผลการวิจัย พบว่า การจัดประสบการณ์รายชื่อย่อยการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด ดังนั้นควร จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนร่วมในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาและพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการทักษะด้านการช่วยเหลืองานบ้านของเด็กปฐมวัย เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้การประเมินพัฒนาการ มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด เพื่อที่จะได้เครื่องมือวัดประเมินพัฒนาการที่มีคุณภาพ และจะนำไปสู่การบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดสภาพแวดล้อม และการจัดประสบการณ์ที่ตรงกับพัฒนาการเด็กปฐมวัยมากที่สุด

2) ควรมีการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และแนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการสถานศึกษาแต่ละแห่งทั้งภาครัฐ เอกชน และจากผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย เพื่อนำผลจากการศึกษามาประกอบการพัฒนาการบริหารวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3) การทำวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยต่อยอดเรื่องกลยุทธ์การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยเพื่อจะได้มีแนวทางเชิงรุกในการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บรรณานุกรม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาษาอังกฤษ

- Koksalan, B., Yayan, E., Emre, O., & Ulutas, A. (2017). Opinions of preschool children about self-care. *European Journal of Education Studies*, 3(5), 210-224.
- Petit E. Learning Journey. (2021). 20 Essential Self Help Skills for Toddlers. Retrieved from <https://www.petitjourney.com.au/self-help-skills-for-toddlers/>
- Pesau, H., Widyorini, E.& Sumijati, S. (2020). Self-Care Skills of Children with Moderate Intellectual Disability. *Journal of Health Promotion and Behavior*, 5(1), 43-49.
- Stephens, K. (2007). Self Help Skills and Chores Build Children's Identity and Confidence.
- Yamane, Taro. (1976). *Statistics: An introductory analysis* (2nd ed.). New York: Harper and Row.

ภาษาไทย

- กาญจนา จันทระประจำ. (2564). แนวทางการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของครูในโรงเรียน
อำเภอเมืองตากสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต1 วารสารครุศาสตร์
ปริทรรศน์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 8(3). 74-85
- กุลยา ก่อสุวรรณ. (2553). การสอนเด็กที่มีความบกพร่องระดับเล็กน้อย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(รสพ).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560. กรุงเทพมหานคร:โรง
พิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กมลพรรณ เอกณรงค์.(2560) "แนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนอนุบาลให้เป็นโรงเรียนแห่ง
ความสุข." วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
- จุฬินทิพา นพคุณ. (2562). ทักษะการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัยผ่านการสอน
แบบมอนเตสซอรีในกิจกรรมกลุ่มประสบการณ์ชีวิต. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา, 30(2), 1-13.

- จรุณี แก้วเอี่ยม. (2557). เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ. สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคำแก้ว ไกรสรพงษ์ (2554). คู่มือการสอนแบบมอนเตสซอรีจากทฤษฎีสู่แนวทางนำไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- จิระพันธุ์ พูลพัฒน์ และคณะ. (2554). ปฐมวัย ชุดฝึกอบรมครู. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย. สำนักพิมพ์แม่ค.
- รัศมี ต้นเจริญ. (2542). การบริหารสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย. โปรแกรมวิชาการศึกษาศาสตร์ ศาสตร สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- รุ่งลาวัลย์ ละอองคา (2557) ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย: แก่นแห่งชีวิตที่เสริมสร้างได้จากครอบครัว วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 40(1), 34.
- มูจลินท์ กลิ่นหวล. (2558). การวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อทักษะชีวิตของเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) OJED, 10(1): 318-328.
- บุษกร เฉลิมสินสุวรรณ (2558) ผลของการจัดการเรียนรู้วิชาสุขศึกษาโดยใช้การเรียนรู้ด้วยการทำงานที่มีต่อทักษะการดูแลตนเองและทักษะการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 3 วารสารครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 47(1), 163-180
- ฉัตรวิไล สุรินทร์ขมพู (2564) รูปแบบการบริหารหลักสูตรระดับปฐมวัยที่จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเป็นองค์รวม. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรการศึกษาดุขฎิบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ชนิษฐา จำเียรสุข. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดความพร้อมในการเข้าเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐิตียา เนตรวงษ์. (2558) การพัฒนารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพื่อเสริมสร้างนิสัยรักการอ่านและทักษะชีวิตด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต สำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต:กรุงเทพฯ.

- ภาณุศักร หงษ์ทอง. (2562) รูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการตนเอง (Executive Function: EF) ของเด็กปฐมวัย . วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ/กรุงเทพฯ.
- วนิชา สนามยุท. (2554). การนำเสนอรูปแบบการเทียบเคียงสมรรถนะ การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- วาสนา มากแก้ว. (2561). แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลระนอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระนอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ประภัสสร ปรีเอี่ยม. (2539). การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายเป็นรายบุคคล โดยใช้หลักการวิเคราะห์งานของเด็กกลุ่มอาการดาวน์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประไพ ประดิษฐ์สุขถาวร. (2554). สอนลูกให้มีทักษะชีวิต (Life Skill). กรุงเทพมหานคร., จาก <https://www.taamkru.com>
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). การบริหารงานวิชาการ. สำนักพิมพ์พิมพ์ดี.
- นงลักษณ์ สิ้นสืบผล. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสร้างเสริมลักษณะนิสัยระดับปฐมวัยศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ภาณุศักร หงษ์ทอง, สุวพร เข้มเฮง, & พรชูลี ลังกา. (2562). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครเพื่อพัฒนาความสามารถในการบริหารจัดการตนเองของเด็กปฐมวัย. วารสารมหาจุฬานาครธรรม์, 6(6), 2766-2786.
- มณฑา วงษาไฮ (2564) การบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. (2559). การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน . สืบค้นจาก : <http://www.wattoongpel.com/>
- พรณิอร อินทราเวช. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา: กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศศิพินต์ สุขบุญพันธ์. (2549). การช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม. เชียงใหม่: คณะครุศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศิรินภา สนั่นวงศ์ (2561) การพัฒนาแบบประเมินทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัยที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยประยุกต์ใช้การประเมินตามสภาพจริง และทฤษฎีการสรุปอ้างอิง ความน่าเชื่อถือของผลการวัด. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศูนย์พัฒนาการศึกษาแห่งประเทศไทย ทบวงมหาวิทยาลัย. (2529). คู่มือการจัดการเรียนร่วม. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). ประชาคมอาเซียน. การพัฒนาสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน, 1(3), 5-11.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สถาบัน ราชานุกูล . (2 5 6 0) . ภ า ว ะ บ ก พ ร ่อง ท ำ ง ส ตี ป ัญ ญา . From <http://www.rajanukul.com/main/index>
- สมพร คำมูล. (2554). ความสามารถในการช่วยเหลือตนเองด้านการแต่งกายของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยการใช้ชุดกิจกรรมการแต่งกาย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุภาพร ปานหอม (2564) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับปฐมวัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนครราชสีมา.
- สุภัค โอฬาริยกุล. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการสำหรับโรงเรียนอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ศรีเพชร. (2552). การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาในเขตอำเภอเมืองนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

อภิรดี คำศรีเมือง (2563) แนวทางการบริหารจัดการการศึกษาปฐมวัยของ โรงเรียนอนุบาลนานาชาติ คิตส์เพิร์สท์. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยเกริก.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2540). หลักสูตรและการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เอส ดี เพรส.

นภเนตร ธรรมบวร. (2551). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

เยาวพา เดชะคุปต์. (2542b). การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนัก วิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). มาตรฐานสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย แห่งชาติ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2560). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ.2560 - 2564. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตวรรณ มีสมสาร

แขนงหลักสูตรและการสอน วิชาเอกปฐมวัยศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ความเชี่ยวชาญ: การศึกษาปฐมวัย พัฒนาการเด็กปฐมวัย การจัดประสบการณ์ทาง

ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย จิตวิทยาพัฒนาการ

2. ดร.กิติมา บุญยศ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

สาขาวิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3. ดร.ภัทราวดี รักกลิ่น

อาจารย์วุฒิการศึกษา ปรัชญาดุสิตบัณฑิต (ปร.ด.)

สาขาวิชา การบริหารการศึกษา

สถาบัน มหาวิทยาลัยบูรพา

4. ดร.สมชาย สังข์สี

ผู้อำนวยการโรงเรียนทองพูนอุทิศ

5. อาจารย์ ดร. อภรดี จรรย์รังษีโรจน์

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชาการนโยบายการ จัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างแนวทาง

1. ชิสเตอร์ดร.สมพิศ กตัญญู

ผู้อำนวยการโรงเรียนพระหฤทัยพัฒนเวศม์

2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล

อาจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสาขาวิชาบริหารการศึกษา

3. ดร.กิตติมา บุญยศ

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

สาขาวิชาพัฒนาการครอบครัวและเด็ก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

4. อาจารย์ ดร.พงษ์ลิขิต เพชรผล

อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหารการศึกษา

ภาควิชาการนโยบายการ จัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. นายมงคล ตีระติเรก

ผู้อำนวยการโรงเรียนสุภปัญญา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางฯ

แบบตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิด

ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF PRIVATE
KINDERGARTENS IN BANGKOK BASED ON THE CONCEPT OF EARLY CHILDHOOD'S
SELF-CARE SKILLS

โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ว่าสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่ โดยกำหนดให้

- +1 หมายถึงข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้
0 หมายถึงไม่แน่ใจว่าข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้หรือไม่
-1 หมายถึงข้อความดังกล่าวไม่สอดคล้องกับนิยามของตัวแปรที่กำหนดไว้

ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1.	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง				
2.	อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 - 39 ปี ☐ 3) 40 - 49 ปี ☐ 4) 50 ปีขึ้นไป				
3.	ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 3) ครูผู้สอน ☐ อื่นๆ (โปรดระบุ).....				
4.	ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 - 5 ปี ☐ 3) 6 - 10 ปี ☐ 4) 11 - 15 ปี ☐ 5) 16 - 20 ปี ☐ 6) 21 - 25 ปี ☐ 7) 26 - 30 ปี ☐ 8) 30 ปีขึ้นไป				
5.	วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก				

ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน
กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัด ประสิทธิภาพการเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน					
1.โรงเรียน/ครู ทำการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย					
1.	ทักษะด้านโภชนาการ				
2.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
3.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
4.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
5.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
2. โรงเรียน/ครู ทำการกำหนดแนวทางการจัดประสิทธิภาพการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแล ตนเองของเด็กปฐมวัย					
6.	ทักษะด้านโภชนาการ				
7.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
8.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
9.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
10.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
3. โรงเรียน/ครู ทำการกำหนดวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					
11.	ทักษะด้านโภชนาการ				
12.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
13.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
14.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
15.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
ด้านการจัดประสบการณ์					
ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านการจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคน					

ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน					
4. โรงเรียน/ครู ทำการจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเรียนรู้รายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					
16.	ทักษะด้านโภชนาการ				
17.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
18.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
19.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
20.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
5. โรงเรียน/ครู ทำการจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน					
21.	ทักษะด้านโภชนาการ				
22.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
23.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
24.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
25.	ทักษะด้านความปลอดภัย				

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ด้านสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน					
6. โรงเรียน/ครู มีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย					
26.	ทักษะด้านโภชนาการ				
27.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
28.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
29.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
30.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
7. โรงเรียน/ครู มีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย					

ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
31.	ทักษะด้านโภชนาการ				
32.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
33.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
34.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
35.	ทักษะด้านความปลอดภัย				

ด้านการประเมินพัฒนาการ

ข้อ	ข้อคำถาม	IOC			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
การประเมินพัฒนาการ หมายถึง การตรวจสอบประเมินผลการเรียนรู้ และพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย					
8.โรงเรียน/ครู มีการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					
36.	ทักษะด้านโภชนาการ				
37.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
38.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
39.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
40.	ทักษะด้านความปลอดภัย				
9. โรงเรียน/ครู มีการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย					
41.	ทักษะด้านโภชนาการ				
42.	ทักษะด้านสุขอนามัย				
43.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน				
44.	ทักษะด้านการแต่งกาย				
45.	ทักษะด้านความปลอดภัย				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
APPROACHES FOR DEVELOPING ACADEMIC MANAGEMENT OF
PRIVATE KINDERGARTENS IN BANGKOK
BASED ON THE CONCEPT OF EARLY CHILDHOOD'S SELF-CARE SKILLS

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อพัฒนาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ดังนั้นจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดตอบทุกข้อคำถามให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยกำหนดค่านิยามเชิงปฏิบัติการไว้ดังนี้

1.1 ทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย หมายถึง การที่เด็กปฐมวัย มีความสามารถในการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันได้อย่างอิสระ ซึ่งเกิดจากการพัฒนาหรือเอาชนะอุปสรรคได้ด้วยตนเอง โดยสามารถจำแนกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะด้านโภชนาการ ทักษะด้านสุขอนามัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน ทักษะด้านการแต่งกาย ทักษะด้านความปลอดภัย

1.1.1 ทักษะการดูแลตนเองด้านโภชนาการ หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการรับประทานอาหารและการดื่มน้ำ การทานอาหารตรงเวลา การเลือกทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ และการหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่ดีต่อสุขภาพ

1.1.2 ทักษะการดูแลตนเองด้านสุขอนามัย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการใช้ห้องน้ำ การอาบน้ำ การล้างมือ การแปรงฟัน การตัดเล็บ การไอ หรือจาม การหวีผม การล้างผักและผลไม้ และการให้ความร่วมมือกับการดูแลสุขภาพ

1.1.3 ทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้าน หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับ การเก็บของเล่น การทำความสะอาดบ้าน การนำขยะไปทิ้ง การเก็บเสื้อผ้าเป็นระเบียบ ช่วยเก็บที่นอนของตนเอง

1.1.4 ทักษะการดูแลตนเองด้านการแต่งกาย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับ การใส่รองเท้า การใส่เสื้อผ้าถูกวิธี การติดและปลดกระดุม และซิป การผูกและคลายเชือกกรองเท้า และการเลือกชุดที่จะใส่ได้ด้วยตนเอง

1.1.5 ทักษะการดูแลตนเองด้านความปลอดภัย หมายถึง ความสามารถในการจัดการชีวิตประจำวันของตนเองเกี่ยวกับการระมัดระวังสัญญาณไฟจราจร การนั่งบนรถโรงเรียนได้อย่างปลอดภัย การหลีกเลี่ยงอาหารและเครื่องดื่มที่ได้รับจากคนแปลกหน้า การหลีกเลี่ยงวัสดุติดไฟ และให้ความร่วมมือในการนั่งในเบาะเด็กหรือคาดเข็มขัดนิรภัย

1.2 การบริหารวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานของสถานศึกษาระดับปฐมวัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตร การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ และมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

1.1.6 การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

1.1.7 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

1.1.8 การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน

1.1.9 การประเมินพัฒนาการ หมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และ พัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน มีจำนวน 10 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check lists) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของ แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยซึ่งลักษณะของข้อคำถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3. ข้อมูลที่ได้รับจะนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ผู้วิจัยจะปฏิบัติตามจรรยาบรรณของการวิจัยอย่างเคร่งครัด ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่และสถานภาพของท่านแต่ประการใด ขอความกรุณาจากท่านตอบให้ครบทุกข้อและตรงกับความจริงมากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้การวิจัยมีความน่าเชื่อถือได้และสามารถนำไปใช้พัฒนาคุณลักษณะของครูได้จริง ขอเรียนว่าการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมิได้มุ่งศึกษาบุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเฉพาะ โดยจะเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวม ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

4. ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านตอบแบบสอบถามแต่ละตอนที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน และขอได้โปรดส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยเมื่อท่านตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

นางสาว ญฐภาส รัชตะกุลธำรง

นิสิตบัณฑิตศึกษา หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับสถานภาพปัจจุบันของท่าน

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ

- ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง
☐ 3) ไม่ระบุเพศ

1.2 อายุ

- ☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 - 39 ปี
☐ 3) 40 - 49 ปี ☐ 4) ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป

1.3 ตำแหน่งปัจจุบัน

- ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน
☐ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ☐ 4) ครูผู้สอน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....

1.4 ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบันเป็นเวลา

- ☐ 1) น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2) 5-10 ปี
☐ 3) 10-15 ปี ☐ 4) 15-20 ปี
☐ 5) 20 ปีขึ้นไป

1.5 วุฒิการศึกษาสูงสุด

- ☐ 1) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 2) ปริญญาโท
☐ 3) ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพพึงประสงค์ของแนวทางการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพพึงประสงค์”

1) **สภาพปัจจุบัน** หมายถึง สิ่งที่ท่านได้ปฏิบัติ พบเห็น หรือรู้สึกว่ามีดำเนินการในปัจจุบันสำหรับ

2) **สภาพที่พึงประสงค์** หมายถึง สิ่งที่ท่านคาดหวัง หรือเห็นควรให้มีการปฏิบัติในอนาคตสำหรับ

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติในสภาพปัจจุบันในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

ระดับ 5 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง ต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม (เฉพาะข้อ 1)

คำถาม โรงเรียนมีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ข้อ	ข้อความคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1)	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

2 หมายถึง ท่านเห็นว่า มีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองทางด้านโภชนาการเกี่ยวกับการรับประทานอาหารและการดื่มน้ำในสภาพปัจจุบันในระดับน้อย และท่านต้องการ/พึงประสงค์ให้มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

จบตัวอย่าง

คำถาม โรงเรียนมีสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของแนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียน
อนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อที่	ข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน											
1.โรงเรียน/ครู กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
1.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
4.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
2. โรงเรียน/ครู กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
6.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
7.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
8.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
10.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. โรงเรียน/ครู กำหนดวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
11.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
12.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
13.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
14.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
15.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ด้านการจัดประสบการณ์

ด้านการจัดประสบการณ์เรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการเด็กปฐมวัยรายบุคคล เพื่อให้เด็กทุกคนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และ การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน											
4. โรงเรียน/ครู จัดกิจกรรมประจำวันตามพัฒนาการผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
16.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
17.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
18.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
19.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
20.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5. โรงเรียน/ครู จัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน											
21.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
22.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
23.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
24.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
25.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

ด้านสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน											
6. โรงเรียน/ครู จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย											
26.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
27.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
28.	ทักษะด้านการช่วยเหลืองานครู	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
29.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
30.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

7. โรงเรียน/ครู จัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย											
31.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
32.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
33.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
34.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
35.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ด้านการประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการ การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และพัฒนาการต่างๆของเด็กปฐมวัยเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย											
8. โรงเรียน/ครู ตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
36.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
37.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
38.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
39.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
40.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
9. โรงเรียน/ครู ตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย											
41.	ทักษะด้านโภชนาการ	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
42.	ทักษะด้านสุขอนามัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
43.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
44.	ทักษะด้านการแต่งกาย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
45.	ทักษะด้านความปลอดภัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชน
ในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยครั้งนี้ เป็นของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฯ ฉบับนี้ ดำเนินการโดยนำผลการวิจัยจาก สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นของการพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

3. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฯ ฉบับนี้ มีข้อความที่ใช้ประเมิน รวมทั้งหมด 4 แนวทางหลัก 8 แนวทางย่อย โดยเรียงลำดับความต้องการจำเป็น (PNI^{modified}) ดังนี้

- 1) การประเมินผลการดำเนินงานกิจการนักเรียน
- 2) การดำเนินงานกิจการนักเรียน
- 3) การวางแผนงานกิจการนักเรียน

4. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ฯ ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

5. วิธีการตอบแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดเขียน เครื่องหมาย / ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” ทั้งสองช่อง ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**มากที่สุด**
- 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**มาก**
- 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**ปานกลาง**
- 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**น้อย**
- 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**น้อยที่สุด**

ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบประเมิน ตามความเป็นจริง โดยข้อมูลที่ได้นี้จะเป็นประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป และขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน ณ โอกาสนี้

นางสาวณัฐภาส รัชตะกุลจรัส

นิสิตระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา

ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

โทรศัพท์ 095-994-4554

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ประเมิน

ชื่อ

ตำแหน่งปัจจุบัน

**ตอนที่ 2 (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย**

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ความเหมาะสม” และ “ความเป็นไปได้” ทั้งสองช่อง
ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยมีเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**มากที่สุด**
- 4 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**มาก**
- 3 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**ปานกลาง**
- 2 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**น้อย**
- 1 หมายถึง (ร่าง) แนวทางมีความเหมาะสม/เป็นไปได้ ในระดับ**น้อยที่สุด**

ข้อมูลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ
(ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร
ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ลำดับ	(ร่าง) แนวทาง พัฒนาการบริหาร วิชาการ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
1. การวัดและประเมินพัฒนาการ												
แนวทางหลัก 1	พัฒนาเครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการของผู้เรียนที่เน้น เกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัย ทักษะด้าน การช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 1.1	สนับสนุนการพัฒนาเครื่องมือ วัดประเมินพัฒนาการทักษะ ด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ที่ มีความหลากหลายโดยบูรณา การให้เข้ากับการเรียนรู้ใน รายวิชาต่างๆของผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	1.1) ผู้บริหารส่งเสริมให้ครู พัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลพัฒนาการทักษะ ด้านการช่วยงานบ้านตาม สภาพจริงในรายวิชาของ ตนเอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2) ผู้บริหารจัดหา ผู้เชี่ยวชาญในการประเมิน คุณภาพของเครื่องมือวัดและ ประเมินผลทักษะด้านการ ช่วยงานบ้านที่พัฒนาขึ้น	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 1.2	ส่งเสริมครูให้สามารถใช้ เครื่องมือวัดประเมิน พัฒนาการทักษะด้านการ ช่วยเหลืองานบ้านในการ จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนา ผู้เรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

[illegible]

ลำดับ	(ร่าง) แนวทางการ พัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
2. การพัฒนาหลักสูตร												
	1.2) ผู้บริหารแต่งตั้ง คณะกรรมการติดตามและ ประเมินผลหลักสูตร ประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้แทน ครู ผู้แทนผู้ปกครอง	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 2.2	วางแผนการประเมิน พัฒนาการให้สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	1.1) ผู้บริหารแต่งตั้ง คณะทำงานเพื่อบูรณาการ ทักษะการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัย โดยเน้นทักษะด้าน การช่วยงานบ้านผ่านการเล่น และการลงมือกระทำ พร้อม ทั้งกำหนดแนวทางการ ประเมินพัฒนาการทักษะการ ช่วยเหลือตนเองที่เหมาะสม											
	1.2) คณะกรรมการฯ ดำเนินการติดตามและ ประเมินหลักสูตรเพื่อเป็น สารสนเทศสำหรับการ ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร											
3. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้												
แนวทางหลัก 3	การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ภายนอกที่เน้น เกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเอง ของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการ ช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 3.1	พัฒนาการบริหารวิชาการ ใน การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและ แหล่งเรียนรู้ภายนอก ห้องเรียนที่เน้นเกี่ยวกับทักษะ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ลำดับ	(ร่าง) แนวทางการ พัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
3. การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้												
วิธีดำเนินการ	1.1) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ นอกห้องเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2) โรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยงานบ้าน ผ่านกิจกรรมนอกห้องเรียน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
แนวทางย่อย 3.2	โรงเรียนจัดรูปแบบการประเมินผลที่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรมเพื่อกำหนดผลลัพธ์ของเด็กปฐมวัยในด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	1.1) โรงเรียนจัดทำคู่มือแบบประเมินพัฒนาการของผู้เรียน โดยการให้ครูติดตามผลด้วยการลงพื้นที่จริงเยี่ยมตามบ้านเด็กปฐมวัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	1.2) จัดอบรมพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถเพื่อถ่ายทอดให้ผู้เรียนได้มีทักษะการดูแลตนเองด้านการช่วยเหลืองานบ้าน ผ่านกิจกรรมที่มีความทันสมัยและเหมาะสม	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. การจัดประสบการณ์												
แนวทางหลัก 4	การจัดบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ลำดับ	(ร่าง) แนวทางการ พัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. การจัดประสบการณ์												
แนวทางย่อย 4.1	การออกแบบการจัด บรรยากาศที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะ การการดูแลตนเองของเด็ก ปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
วิธีดำเนินการ	4.1.1) พัฒนาครูผู้สอนเพื่อ สร้างความรู้ความเข้าใจ พัฒนาการ และการทำงาน ของสมองที่เป็นไปตาม อายุ วุฒิภาวะและระดับพัฒนาการ ของเด็กปฐมวัย	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
	4.1.2) จัดประสบการณ์ให้เด็ก มีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ภายใต้อ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการ การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน											
4. การจัดประสบการณ์												
แนวทางย่อย 4.2	จัดประสบการณ์การเรียนรู้ ภายนอกห้องเรียนโดยการ สร้างสรรค์กิจกรรมของ นักเรียนให้รู้จักการริเริ่ม, วางแผน, ตัดสินใจร่วมกับ ผู้ปกครองในการจัด บรรยากาศที่เหมาะสมต่อการ เรียนรู้ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ลำดับ	(ร่าง) แนวทางการ พัฒนาการบริหารกิจการ นักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้					ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	
4. การจัดประสบการณ์												
วิธีดำเนินการ	4.2.1) จัดประสบการณ์แบบบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ ริเริ่มให้เด็กมีส่วนเริ่มในการช่วยเหลืองานบ้านร่วมกับผู้ปกครอง เพื่อพัฒนาทักษะการการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัยทักษะด้านการช่วยงานบ้านที่บ้าน											
	4.2.2) มีกิจกรรมต่างๆโดยการให้เด็กได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่จะช่วยเหลืองานบ้านทางด้านต่างๆด้วยตนเองร่วมกับผู้ปกครองที่บ้าน	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบประเมินฯ

หากมีข้อสงสัย โปรดสอบถาม นางสาวณฐภาส รัชตะกุลธำรง (ผู้วิจัย)

โทรศัพท์ 095-994-4554 E-mail: Nathapha.r24@gmail.com

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ผลเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและวัตถุประสงค์

(IOC: Index of Item Objective Congruence)

เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะ

การดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
1.	เพศ ☐ 1) ชาย ☐ 2) หญิง	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้	ควรเพิ่มไม่ ระบุเพศ (ผชช.4)
2.	อายุ ☐ 1) น้อยกว่า 30 ปี ☐ 2) 30 -39 ปี ☐ 3) 40 - 49 ปี ☐ 4) ตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3.	ตำแหน่ง ☐ 1) ผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 2) รองผู้อำนวยการโรงเรียน ☐ 3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ☐ 4) ครูผู้สอน อื่นๆ (โปรด ระบุ).....	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4.	ประสบการณ์ในตำแหน่งปัจจุบัน เป็นเวลา ☐ 1) น้อยกว่า 1 ปี ☐ 2) 1 -5 ปี ☐ 3) 6 - 10 ปี ☐ 4) 11-15 ปี ☐ 5) 16 - 20 ปี ☐ 6) 21- 25 ปี ☐ 7) 26 - 30 ปี ☐ 8) 30 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้	ควรปรับ สเกลใหม่ไม่ ควรมีมากถึง 8 ช่วงควร ปรับให้เหลือ ไม่เกิน 5 ช่วงเช่นน้อย กว่า 5 ปี. 5- 10 ปี 10 ถึง 15 ปี 15 ถึง

ข้อ	ข้อความคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่า IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
										20 ปีตั้งแต่ 20 ปีขึ้น
5.	วุฒิการศึกษาสูงสุด ☐ 1) ปริญญาตรี ☐ 2) ปริญญาโท ☐ 3) ปริญญาเอก	+1	+1	0	0	+1	3	0.60	ใช้ได้	ควรเพิ่มต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า (ผชช.3,4)

ตอนที่2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย

ด้านการพัฒนาหลักสูตร

ข้อ	ข้อความถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่าIOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การกำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และวิธีประเมินพัฒนาการเพื่อพัฒนาให้นักเรียนมีทักษะ การดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน										
1.โรงเรียน/ครู <u>ทำการ</u> กำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่าทำการออก (ผชช.3,4)
1.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
3.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
4.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
5.	ทักษะด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
2. โรงเรียน/ครู <u>ทำการ</u> กำหนดแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่าทำการออก (ผชช.3,4)
6.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
7.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

มีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน										(ผชช.3,4)
21.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
22.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
23.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
24.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
25.	ทักษะด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ด้านการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่าIOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
ด้านสภาพแวดล้อม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายในและภายนอกห้องเรียน ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวัน										
6. โรงเรียน/ครู มีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายใน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่ามีการออก (ผชช.4)
26.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
27.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
28.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้	ปรับเป็นช่วยเหลืองานครู (ผชช.4)
29.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
30.	ทักษะด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
7. โรงเรียน/ครู มีการจัดสภาพแวดล้อม สื่อและแหล่งเรียนรู้ภายนอก เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการช่วยเหลือตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่ามีการออก (ผชช.4)
31.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
32.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
33.	ทักษะด้านการช่วยงานบ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
34.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
35.	ทักษะด้านความปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ด้านการประเมินพัฒนาการ

ข้อ	ข้อคำถาม	สรุปความคิดเห็น ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่					รวม	ค่าIOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ
		1	2	3	4	5				
การประเมินพัฒนาการ หมายถึง การตรวจสอบผลการเรียนรู้ และพัฒนาการต่างๆของ ผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของ หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย										เปลี่ยนจากคำว่าผู้เรียน เป็นเด็กปฐมวัย (ผชช.5)
8.โรงเรียน/ครู มีการตรวจสอบผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเองใน ชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่ามีการออก (ผชช.4)
36.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
37.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
38.	ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
39.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
40.	ทักษะด้านความ ปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
9. โรงเรียน/ครู มีการตรวจสอบพัฒนาการต่างๆของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะการดูแลตนเอง ในชีวิตประจำวันตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเพื่อ เสริมสร้างการพัฒนาทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย										ตัดคำว่ามีการออก (ผชช.4)
41.	ทักษะด้านโภชนาการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
42.	ทักษะด้านสุขอนามัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
43.	ทักษะด้านการช่วยงาน บ้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
44.	ทักษะด้านการแต่งกาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	
45.	ทักษะด้านความ ปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้	

ลงชื่อ

.....

ผู้เชี่ยวชาญ / ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๒๖

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ

เรียน นายมงคล ตีระดิเรก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง
ของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๓๑

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการแผนกอนุบาลโรงเรียนเกษมพิทยา (ดร.วรนาท รักสกุลไทย)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภัส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับผู้บริหารและครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๒๐

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ

เรียน ชิสเตอร์ ดร.สมพิศ กัตัญญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง
ของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๐๙๒๖

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กันตวรรณ มีสมสาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๒๙

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแสนสุขสม (ดร.กนกพร แสนสุขสม)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับผู้บริหารและครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๗๓๓

ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๔๑.๐๔)/๑๔๔๗

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ

เรียน อาจารย์ ดร.พงษ์สิทธิ์ เพชรผล

ด้วย นางสาวณฐภัส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ ทั้งนี้สัปดาห์วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)
 รองคณบดี
 ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๐๙๐๘

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

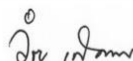
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มช้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับผู้บริหารและครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๓๐

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลเซนต์แคเธอรีน (นางสาวภณสร นามเอียร)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ กับผู้บริหารและครู ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตได้ทำการเก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิจัย ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๐๙๑๒

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กิติมา บุญยศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ โท. ๘๒๕๖๕ ต่อ ๖๓๓๓
 ที่ อว ๖๔.๖(๒๗๙๑.๐๔)/๐๓๕๘ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.อภิรดี จรียารังษีโรจน์

ด้วย นางสาวณฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวงงาม)
 รองคณบดี
 ปฏิบัติการแทนคณบดี

เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๒๗

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ

เรียน ดร.กิตติมา บุญยศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภัส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง
ของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๓๓๒๕

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศิลป์ กุลนภาดล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการ
โรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง
“แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเอง
ของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินร่างแนวทางฯ ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานใน
รายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทาง
วิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสว่งงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๐๔๑๑

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ภัทรารุณี รักกลิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่ม้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ที่ อว ๖๔.๖/๐๙๒๑

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กทม. ๑๐๓๓๐

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สมชาย สังข์สี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวณัฐภาส รัชตกุลธำรง นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง “แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการโรงเรียนอนุบาลเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา แซ่มซ้อย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

การนี้จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

รองคณบดี

ปฏิบัติการแทนคณบดี

คณะครุศาสตร์ กลุ่มภารกิจบริการการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและวิชาชีพ ฝ่ายวิชาการ
เบอร์โทรศัพท์ผู้วิจัย: ๐๙๕-๙๙๔-๔๕๕๔ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ Nathapha.r24@gmail.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวณฐภาส รัชตะกุลอำรง
วัน เดือน ปี เกิด	24 ธันวาคม 2530
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จระดับชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ภาคภาษาอังกฤษ)
ที่อยู่ปัจจุบัน	1173/8 ถ.เจริญกรุง แขวงสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
ผลงานตีพิมพ์	ความต้องการจำเป็นของการบริหารวิชาการของโรงเรียนอนุบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทักษะการดูแลตนเองของเด็กปฐมวัย